

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1997

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΔ'

Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 30 Σεπτεμβρίου 1997, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.45' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη της νομοθετικής εργασίας θα προβούμε στην ορκωμοσία των συναδέλφων κυρίων Κωνσταντίνου Μπαντουβά και Νικολάου Κοκκίνη σε αντικατάσταση των κυρίων Εμμανουήλ Στρατάκη και Μιχαήλ Καρχιμάκη αντιστοίχως, που απώλεσαν τη βουλευτική τους ιδιότητα, σύμφωνα με τις υπ' αριθμ. 47 και 57/97 αποφάσεις του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου.

Καλούνται οι Βουλευτές κύριοι Κωνσταντίνος Μπαντουβάς και Νικόλαος Κοκκίνης να προσέλθουν και να δώσουν τον νενομισμένο όρκο ενώπιον του εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχονται οι Βουλευτές κύριοι Κωνσταντίνος Μπαντουβάς και Νικόλαος Κοκκίνης και δίνουν τον παρακάτω όρκο:

"Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου".)

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Άξιοι, άξιοι.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Άξιοι, άξιοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συγχαρητήρια.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Ανάπτυξης

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της από 20.6.1997 Σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του ως εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις".

Κυρία Υφυπουργέ Ανάπτυξης, πριν από την ψήφιση στο σύνολο, έχετε καμιά νομοτεχνική παρατήρηση;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Καμιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης: "Κύρωση της από 20.6.1997 Σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του ως εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις", έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

(Λόγω του μεγάλου όγκου της συμβάσεως το κείμενο της δεν καταχωρίζεται στο παρόν Πρακτικό. Ο σχετικός νόμος υπ' αριθμόν 2528 δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμόν 216 Α' Φ.Ε.Κ. της 21.10.1997).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλείται το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Υπουργείου Οικονομικών

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Υπηρεσιακή κατάσταση και αναμόρφωση μισθολογίου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι.) - Μισθολογικές ρυθμίσεις ερευνητών των ερευνητικών ιδρυμάτων και άλλων συναφών κατηγοριών και άλλες διατάξεις".

Θα συζητηθεί στη σημερινή συνεδρίαση

Υπουργείου Γεωργίας

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Τροποποίηση της κείμενης νομοθεσίας για τα γεωργικά και κτηνιατρικά φάρμακα, ρύθμιση χρεών συνεταιριστικών οργανώσεων και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία στην Ολομέλεια με τη νέα Σύνοδο.

Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Χρηματιστηριακή Αγορά Παραγώγων και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία στην

Ολομέλεια.

Επανερχόμεθα στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Υπηρεσιακή κατάσταση και αναμόρφωση μισθολογίου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και του Εκπαιδευτικού προσωπικού των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι.) -Μισθολογικές ρυθμίσεις ερευνητών των ερευνητικών ιδρυμάτων και άλλων συναφών κατηγοριών και άλλες διατάξεις".

"Έχει αποφασιστεί από τη Διάσκεψη των Προέδρων να συζητηθεί σε τρεις συνεδριάσεις, μια επί της αρχής, η οποία θα ολοκληρωθεί σήμερα και δύο επί των άρθρων.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Αλέξανδρος Βούλγαρης, Βουλευτής Μαγνησίας, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τις πιο σημαντικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η χώρα μας και μάλιστα σε μια περίοδο μεγάλων, παγκόσμιων διαρθρωτικών αλλαγών στην παραγωγή, αλλά και στη χρήση της γνώσης, είναι η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, ώστε η παιδεία μας να αποκτήσει την ποιότητα και αποτελεσματικότητα που απαιτούνται, για να ανταποκριθεί στον εθνικό της ρόλο.

Με το Σύνταγμα της Ελλάδος "η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλυσή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες". Επίσης, "η τέχνη και η επιστήμη, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες και η ανάπτυξη και προαγωγή τους αποτελεί υποχρέωση του κράτους."

Είναι γνωστό ότι τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας σημαντικές μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες διέυρναν τους ορίζοντες του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Η επίλυση του γλωσσικού προβλήματος, η κατοχύρωση της δημοκρατίας στα πανεπιστήμια, η ίδρυση των τεχνολογικών ιδρυμάτων, η καθιέρωση της εναετούς υποχρεωτικής εκπαίδευσης και η ανάδειξη της παιδείας, ως ύψιστο κοινωνικό αγαθό, αποτέλεσαν κορυφαίες επιλογές των προοδευτικών κυβερνήσεων, της "Ένωσης Κέντρου και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.", κατακτήσεις του λαού μας και του φοιτητικού κινήματος.

Για την υλοποίηση αυτής της πολιτικής οι δαπάνες για την παιδεία, οι οποίες σύμφωνα με στοιχεία της UNESCO, το 1970 ήταν στο 1,9% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος ανέβηκαν σταδιακά το 1996 στο 3,4% και με τον προϋπολογισμό του 1997 στο 3,6%.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου στο βιβλίο του Δημοκρατία και Εθνική Ανεξαρτησία το 1975 έγραφε: "Η εκπαίδευση που δίνει τα εφόδια στον άνθρωπο να αντιληφθεί τον κόσμο και να γίνει ο μύστης της φυσικής τάξεως έχει συγχρόνως εθνική και κοινωνική αποστολή. Είναι το κλειδί για το μέλλον του έθνους, το θεμέλιο για την πρόοδο του μέσα στο σύγχρονο κόσμο. Κανένα έθνος δεν μπορεί να μπει στις τάξεις των σύγχρονων κοινωνιών, χωρίς εκπαιδευμένους πολίτες για τη λειτουργία των εργοστασίων, την καλλιέργεια της γης, τη διοίκηση των οργανισμών και την καθοδήγηση των κυβερνήσεων.

Γι' αυτόν το λόγο η εκπαίδευση, όπως και η ιδιοκτησία της γης είναι η ταυτότητα του ελεύθερου πολίτη."

Σήμερα, στην κατεύθυνση και πορεία αυτών των σημαντικών εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων, είναι ανάγκη να κάνουμε ένα ακόμη ιστορικό βήμα. Να προωθήσουμε νέες και ριζικές μεταρρυθμίσεις και τομές σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού μας συστήματος, ώστε να αντιμετωπίσουμε μία εθνική εκπαιδευτική βάση, με ισχυρά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα.

Οι νέες τεχνολογικές εξελίξεις, η επανάσταση της επικοινωνίας

και η διεθνοποίηση της παραγωγής δημιουργούν νέες προοπτικές και ευκαιρίες, με την προϋπόθεση, βέβαια, ότι θα είμαστε σε θέση να προετοιμαστούμε θεσμικά και προγραμματικά κατάλληλα. Γι' αυτό απαιτείται προσαρμογή του εκπαιδευτικού μας συστήματος σε αυτά τα νέα δεδομένα που χαρακτηρίζουν και την εποχή και την κοινωνία του 2000.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει στρατηγική, έχει σχεδιασμό, έχει στόχους για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στο κατώφλι του 21ου αιώνα. Προωθεί και υλοποιεί την πολιτική που στηρίζεται στις εξής αρχές:

Πρώτον, η εκπαίδευση πρέπει πρωτίστως να είναι δημοκρατική. Ο κάθε πολίτης πρέπει να μπορεί να έχει ισότιμη πρόσβαση στην εκπαιδευτική διαδικασία ανεξαρτήτως κοινωνικής προελεύσεως γένους.

Δεύτερον, η εκπαίδευση πρέπει να παρέχει ίσες ευκαιρίες για όλους τους πολίτες και να λειτουργεί, ως μηχανισμός αποτροπής του κοινωνικού αποκλεισμού και εξασφάλισης της κοινωνικής συνοχής.

Τρίτον, η ενίσχυση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης αποτελεί το θεμέλιο της εκπαιδευτικής πολιτικής και συνταγματική επιταγή.

Τέταρτον, η ανθρωπιστική παιδεία, η καλλιέργεια της γλώσσας και της πολιτιστικής μας παράδοσης και η κατανόηση του διεθνούς περιβάλλοντος αποτελούν σταθερές αρχές της εκπαιδευτικής μας πολιτικής.

Πέμπτον, στο κατώφλι του 21ου αιώνα προβάλλει, ως επιτακτική ανάγκη, η ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας, η ανάπτυξη των ικανοτήτων και η ανάπτυξη νέων και ευέλικτων δεξιοτήτων.

Την πολιτική αυτή η Κυβέρνηση στηρίζει με τους ανάλογους πόρους διαθέτοντας ένα τρισεκατομμύριο εκατόν πενήντα εννέα εκατομμύρια (1.000.159.000.000) δραχμές, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 1997, αυξάνοντας έτσι τις συνολικές δαπάνες για την παιδεία από το 6,98% το 1995 σε 7,97% το 1997 του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού.

Στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση προωθείται σε πολλαπλά επίπεδα, τα οποία αφορούν το γενικότερο θεσμικό πλαίσιο της λειτουργίας τους, που περιλαμβάνει την οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, την αναβάθμιση και ανάπτυξη του ανθρώπινου παράγοντα, την αναδιάρθρωση των υφισταμένων προγραμμάτων σπουδών και την ανάπτυξη της υλικοτεχνικής υποδομής τους. Και τέλος το στρατηγικά εκπαιδευτικό σχεδιασμό και την αποτίμηση του παρεχόμενου έργου. Ο εκσυγχρονισμός των Α.Ε.Ι., που καλούνται να παρέχουν παιδεία υψηλής ποιότητας, συμβαδίζει με την αναβάθμιση των Τ.Ε.Ι., που στοχεύουν στην εφαρμοσμένη τεχνολογική παιδεία, η οποία πρέπει να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες εξελίξεις καθώς και στις σημερινές, αλλά και μελλοντικές ανάγκες της ελληνικής παραγωγής.

Ειδικότερα η ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού στην τριτοβάθμια εκπαίδευση επιτυγχάνεται πρώτον, με την ολοκλήρωση της διαδικασίας πλήρωσης νέων θέσεων μελών Δ.Ε.Π. στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και εκπαιδευτικού προσωπικού στα Τεχνολογικά Ιδρύματα.

Δεύτερον, με το ν. 2517/1997 που ψηφίσθηκε πρόσφατα και ρυθμίζει την εκλογή και την εξέλιξη των μελών του διδακτικού και επιστημονικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. βάσει του οποίου θα προταθούν ανάλογες ρυθμίσεις για την εκλογή και εξέλιξη των μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων.

Τρίτον, ψήφισα σχεδίου νόμου που συζητούμε σήμερα για τον επανακαθορισμό των κριτηρίων πλήρους και μερικής απασχόλησης των μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. και εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι. το οποίο εισάγει ένα νέο βελτιωμένο ενιαίο μισθολόγιο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

"Ετσι το παρόν σχέδιο νόμου υλοποιεί τη δεδομένη πρόθεση της πολιτείας για την αποκατάσταση του επιπέδου μισθών και αμοιβών του διδακτικού προσωπικού της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε επίπεδα, τα οποία ανταποκρίνονται στο ρόλο που πρέπει να έχουν ως δημόσιοι λειτουργοί, όπως εξάλλου επιτάσσει και το άρθρο 16 του Συντάγματος της Χώρας.

Το σχέδιο νόμου αυτό, που αποτελεί συνέχεια του ν. 2517/1997 για την εκλογή του διδακτικού προσωπικού Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, προωθεί τον εκσυγχρονισμό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα μας και συμβάλλει στην αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων σπουδών, συνδέοντας τη δραστηριότητα του διδακτικού προσωπικού της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με τη δραστηριότητα των αντίστοιχων ιδρυμάτων.

Οι ρυθμίσεις, που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, έχουν διπλή αποστολή. Θεμελιώνουν στην ελληνική πραγματικότητα, τη διάσταση ενός σύγχρονου ανταγωνιστικού δημόσιου χαρακτήρα των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ταυτόχρονα συμβάλλουν για να ανταπεξέλθει η τριτοβάθμια εκπαίδευση στον αυξημένο ανταγωνισμό που να προέρχεται κυρίως από τις διαρκώς μεταβαλλόμενες διεθνείς και ευρωπαϊκές συνθήκες.

Οι κεντρικοί άξονες, στους οποίους στηρίζεται το νομοσχέδιο αυτό, συνοψίζονται στα ακόλουθα σημεία.

Πρώτον, εισάγεται η διάκριση των μελών Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και των μελών εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι. σε κατηγορίες πλήρους και μερικής απασχόλησης, που αποτελεί μία από τις σημαντικότερες θεσμικές παρεμβάσεις στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Δεύτερον, θεσπίζονται αντικειμενικά κριτήρια καθώς και διαδικασίες, με τις οποίες υλοποιείται η διάκριση αυτή σε συνδυασμό με το ύψος των αποδοχών.

Τρίτον, προβλέπονται οι αναγκαίες διαδικασίες ελέγχου και συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις αυτές που απορρέουν από το χαρακτηρισμό πλήρους και μερικής απασχόλησης.

Το σχέδιο νόμου είναι δομημένο σε τρεις ενότητες.

Η πρώτη ενότητα αφορά την υπηρεσιακή κατάσταση και τις αποδοχές μελών του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων.

Η δεύτερη ενότητα αφορά τις μισθολογικές ρυθμίσεις ερευνητών των ερευνητικών ιδρυμάτων και άλλων συναφών κατηγοριών.

Η τρίτη ενότητα περιλαμβάνει γενικές μεταβατικές και τελικές διατάξεις.

Στην πρώτη ενότητα των άρθρων του νόμου, στο πρώτο κεφάλαιο, που αποτελείται από δώδεκα άρθρα, αναφέρονται οι διατάξεις που σχετίζονται με την υπηρεσιακή κατάσταση του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, καθώς και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Ειδικότερα, καθορίζονται οι υποχρεώσεις τους να παρέχουν διδακτικό, ερευνητικό, επιστημονικό και διοικητικό έργο.

Εισάγεται η διάκριση των μελών του διδακτικού ερευνητικού προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων σε κατηγορίες πλήρους και μερικής απασχόλησης και καθορίζονται ποια είναι τα κριτήρια υπαγωγής σε μία από τις δύο αυτές κατηγορίες.

Η εγκατάσταση στην πόλη που βρίσκεται το Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, ή το Τεχνολογικό Ίδρυμα, η υποχρεωτική διδασκαλία έξι ώρες την εβδομάδα, οι δεκατέσσερις ώρες παρουσίας στο γραφείο για συνεργασία με τους καθηγητές και τους φοιτητές και η δυνατότητα μόνοι αυτοί να συμμετέχουν στα όργανα της διοίκησης των ιδρυμάτων, αποτελούν τις βασικές υποχρεώσεις και δυνατότητες των καθηγητών της κατηγορίας της πλήρους απασχόλησης.

Επίσης, παρατίθεται η διαδικασία, η οποία πρέπει να ακολουθηθεί για την ένταξή τους σε μία απ' αυτές τις δύο κατηγορίες.

Προβλέπεται η διαδικασία ελέγχου της τήρησης αυτών των υποχρεώσεων, αναλόγως της κατηγορίας στην οποία εντάσσονται, η οποία πραγματοποιείται μόνο από τα συλλογικά όργανα των ιδρυμάτων, στα πλαίσια της αυτοδιαχείρισης και της αυτοδιοίκησης που διέπουν τη λειτουργία των ιδρυμάτων.

Αναφέρονται οι ιδιότητες των μελών Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, λόγω των οποίων αναστέλλεται η πανεπιστημιακή τους ιδιότητα, καθώς και οι κατηγορίες όσων, ως μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, τελούν σε αναστολή της ιδιότητάς τους.

Τέλος, περιγράφονται οι δραστηριότητες εκείνες, οι οποίες είναι ασυμβίβαστες με την ιδιότητα του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και σύμφωνα με τις δεσμεύσεις και έπειτα από πρόταση διϋπουργικής επιτροπής, στην οποία συμμετείχαν και οι καθηγητές πανεπιστημίων, προτείνεται η θέσπιση ειδικού μισθολογίου για τα μέλη Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, ενόψει του άρθρου 16, παράγραφος 6 του Συντάγματος, βάσει του οποίου τα μέλη Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, είναι δημόσιοι λειτουργοί και ως εκ τούτου οι αποδοχές τους θα πρέπει να είναι ανάλογες με το λειτουργημά τους.

Η δομή, η φιλοσοφία και οι αρχές που διέπουν το ειδικό μισθολόγιο είναι αντίστοιχες με τα ειδικά μισθολόγια των δημοσίων υπαλλήλων, των στρατιωτικών και των δικαστικών.

Η δομή, η φιλοσοφία και οι αρχές που διέπουν το ειδικό μισθολόγιο είναι αντίστοιχες με τα ειδικά μισθολόγια των δημοσίων υπαλλήλων, των στρατιωτικών και των δικαστικών, που εκσυγχρονίζουν το αναγκαστικό και πολύπλοκο λογιστικά σύστημα αποδοχών που χρόνια τώρα ίσχυε στη χώρα μας, ενώ ταυτόχρονα αυξάνονται σημαντικά οι κάθε είδους αποδοχές του επιστημονικού δυναμικού των ιδρυμάτων που κυμαίνεται η αύξηση αυτή από 10% έως 40%. Αποσυνδέονται έτσι μισθολογικά οι επιμέρους κατηγορίες, καθηγητές ερευνητές από τις μεταξύ τους αλυσισιώδεις διασυνδέσεις, έτσι ώστε ο κλάδος να έχει τη δική του δυναμική εξέλιξη, τα δικά του χαρακτηριστικά και τις δικές του απαιτήσεις.

Έτσι στο κεφάλαιο δεύτερο της πρώτης ενότητας -αναφέρομαι στα άρθρα 13 έως 15- καθορίζονται οι νέες αποδοχές κατά βαθμίδα για καθηγητές πλήρους απασχόλησης όλων των πανεπιστημίων της χώρας. Ορίζονται οι αποδοχές καθηγητών μερικής απασχόλησης που είναι ίσες με το 1/3 των αποδοχών της αντίστοιχης βαθμίδας των καθηγητών της πλήρους απασχόλησης. Καθιερώνονται σταθεροί συντελεστές προσδιορισμού των μισθών κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να διατηρείται σταθερή η αναλογία των αποδοχών της σε κάθε βαθμίδα και να αποφεύγεται έτσι η μισθολογική ισοπέδωση.

Λαμβάνονται υπόψη, τέλος, οι γενικές αρχές που θεσπίζονται στα μισθολόγια και των υπόλοιπων λειτουργών και υπαλλήλων της Δημόσιας Διοίκησης ως προς τις παροχές και τα γενικά επιδόματα και γίνονται ανάλογες προσαρμογές με σημαντικές βελτιώσεις και στις αποδοχές των άλλων κατηγοριών όπως των καθηγητών των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, των ερευνητών και των άλλων ειδικών επιστημόνων. Ειδικότερα ορίζονται οι σταθεροί συντελεστές προσδιορισμού του βασικού μισθού όλων των βαθμίδων των μελών του διδακτικού και επιστημονικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. με βάση το βασικό μισθό του λέκτορα και όλων των βαθμίδων των μελών εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων της χώρας μας με βάση το βασικό μισθό του καθηγητή εφαρμογών.

Προσδιορίζονται τα επιδόματα, οι παροχές και οι αποζημιώσεις που παρέχονται πέρα από το βασικό μισθό καθώς και ο τρόπος χορήγησής τους. Αυτά είναι το επίδομα χρόνου υπηρεσίας μεταπτυχιακών σπουδών, διδακτικής προετοιμασίας και εξωδιδακτικής απασχόλησης εντός των πανεπιστημίων και των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων, οριζόμενο βέβαια το επίδομα κατά βαθμίδα. Δεύτερον, η πάγια αποζημίωση για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και για την αντιμετώπιση δαπανών συμμετοχής του επιστημονικού δυναμικού των ιδρυμάτων σε συνέδρια, ειδικό επίδομα για την ταχύτερη και αποτελεσμα-

तिकότερη προώθηση των ερευνητικών προγραμμάτων καθώς και για μεταδιδακτορική έρευνα, οικογενειακή παροχή, έξοδα παράστασης και τέλος επιδόματα εορτών και άδειας.

Επισημαίνεται ότι ορισμένα επιδόματα για τους καθηγητές της πρώτης βαθμίδας που συμπληρώνουν είκοσι πέντε έτη υπηρεσίας, προσαυξάνονται σημαντικά με στόχο να λειτουργούν ως κίνητρα παραμονής τους στα πανεπιστήμια αφού, όπως είναι γνωστό, μετά τα είκοσι πέντε χρόνια εξαντλείται και η μισθολογική τους εξέλιξη.

Επίσης, ορίζονται οι αποδοχές των μελών του Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. και του Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. μερικής απασχόλησης, ίσης με το 1/3 του συνόλου των αποδοχών της αντίστοιχης βαθμίδας πλήρους απασχόλησης, με εξαίρεση μόνο την οικογενειακή παροχή, η οποία δεν θα καταβάλλεται στο 1/3 αλλά στο ακέραιο, λόγω του κοινωνικού της χαρακτήρα.

Μέχρι σήμερα θεσπίστηκαν διατάξεις με τις οποίες κατηγορίες υπαλλήλων του δημοσίου, που ενώ δεν προσφέρουν διδακτικό, πανεπιστημιακό έργο, όπως ερευνητές, ειδικοί επιστήμονες, πάρεδροι παιδαγωγικών ινστιτούτων κλπ., εντούτοις έχουν εξομοιωθεί με αντίστοιχες βαθμίδες μελών διδακτικού ερευνητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι.

Με τις διατάξεις του άρθρου του σχεδίου νόμου αποσυνδέεται πλέον το μισθολόγιο των κατηγοριών αυτών από το μισθολόγιο των μελών διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και των μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων.

Στη δεύτερη ενότητα του σχεδίου νόμου -αναφέρονται στα άρθρα 17 έως και 20- καθορίζονται αυτοτελώς, πλέον, οι αποδοχές καθώς και τα συγκεκριμένα επιδόματα, χωρίς καμία παραπομπή ή σύνδεση με το μισθολόγιο των μελών διδακτικού ερευνητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. καταργουμένης κάθε άλλης αποζημίωσης ή παροχής από οποιαδήποτε πηγή, για τις παρακάτω κατηγορίες καθηγητές και ερευνητών και για όλες τις βαθμίδες.

Πρώτον, ερευνητές καθώς και ειδικοί λειτουργικοί επιστήμονες των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων, που διέπονται για τη λειτουργία τους από το ν. 1514/1985. Δεύτερον, σύμβουλοι και πάρεδροι του παιδαγωγικού ινστιτούτου καθώς και οι καθηγητές της ΣΕΛΕΤΕ και των Ανωτάτων Εκκλησιαστικών Σχολών. Τρίτον, το επιστημονικό ερευνητικό προσωπικό του ΚΕΠΕ και τέταρτον, οι τακτικοί καθηγητές των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών και της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας.

Οι νέοι βασικοί μισθοί, καθώς και ορισμένα από τα παρεχόμενα επιδόματα και αποζημιώσεις, καθορίζονται ανάλογα από το είδος της απασχόλησης, έρευνα ή διδασκαλία, τις μεταπτυχιακές σπουδές ή την υπευθυνότητα θέσης, στην οποία ασχολούνται με τη διοίκηση της οργανικής μονάδας, στην οποία ανήκουν, ώστε να λειτουργούν σαν κίνητρα, τόσο για την προώθηση της έρευνας στη χώρα, όσο και για την αναβάθμιση της διδασκαλίας.

Πρέπει να επισημανθεί ότι σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, από τις προτεινόμενες διατάξεις του σχεδίου νόμου για το ειδικό μισθολόγιο, προκαλείται ετήσια δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού είκοσι δύο δισεκατομμύρια πενήντα εκατομμύρια δραχμές (22.050.000.000), από την οποία δεκαπέντε δισεκατομμύρια διακόσια εκατομμύρια (15.200.000.000) στο εκπαιδευτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι., τέσσερα δισεκατομμύρια οκτακόσια πενήντα εκατομμύρια (4.850.000.000) στο εκπαιδευτικό προσωπικό των τεχνολογικών ιδρυμάτων, ένα δισεκατομμύριο εξακόσια πενήντα εκατομμύρια (1.650.000.000) στους ερευνητές και λειτουργικούς επιστήμονες των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων και τα υπόλοιπα στις άλλες κατηγορίες, στις οποίες αναφέρεται το παρόν σχέδιο νόμου.

Τέλος, στην τρίτη ενότητα του σχεδίου νόμου, στα άρθρα 21 έως και 25, περιέχονται διατάξεις που ρυθμίζουν ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων αποζημίωσης για συμμετοχή σε συμβούλια και επιτροπές και σε λειτουργούς που διέπονται από τις διατάξεις αυτού του σχεδίου νόμου, τον τρόπο καταβολής των επιπλέον διαφορών στις αποδοχές, που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του προτεινόμενου νόμου -προτείνεται δηλαδή μία αναδρομική καταβολή των επιπλέον διαφορών σε δύο δόσεις- την προθεσμία δύο μηνών που τίθεται από τη δημοσίευσή του

νόμου για τα μέλη του διδακτικού ερευνητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων για την υποβολή των δηλώσεων, για την ένταξή τους στην κατηγορία πλήρους ή μερικής απασχόλησης, όπως αναφέρει το σχέδιο νόμου και τέλος ο τρόπος αμοιβής του έκτακτου επιστημονικού και ειδικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι., καθώς και το όριο αμοιβών λειτουργών και υπαλλήλων που κατέχουν δεύτερη έμμισθη θέση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα όλα τα κράτη αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης με νομοθετικά μέτρα σε εθνικό πλαίσιο με εθνικό σχεδιασμό, αλλά και ταυτόχρονα τη λειτουργία των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πάνω σε σύγχρονες βάσεις.

Η μεταρρύθμιση της ανώτατης παιδείας πρέπει να μετατρέψει τα σημερινά ιδρύματα σε φυτώρια καλλιέργειας ιδεών και ελεύθερων πολιτών, που θα προετοιμασθούν για να αναλάβουν τις ευθύνες τους στη διαδοχή των γενεών.

Η νέα γενιά των Ελλήνων επιστημόνων πρέπει να έχει τον κυρίαρχο ρόλο στην προσπάθεια αυτής της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, πρέπει να κληθεί να αναλάβει την ευθύνη του εκσυγχρονισμού της ανώτατης παιδείας και της επιστημονικής έρευνας. Η αναβάθμιση των αποδοχών, που θεσμοθετεί το παρόν σχέδιο νόμου, αποτελεί το οικονομικό κίνητρο στην προσπάθεια αυτή που καταβάλει η πολιτεία για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Γι' αυτόν το λόγο σας καλώ να υπερψηφίσουμε το σχέδιο νόμου για την υπηρεσιακή κατάσταση και αναμόρφωση του μισθολογίου του διδακτικού και εκπαιδευτικού προσωπικού των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου "Ρυθμίσεις για την Τράπεζα της Ελλάδος".

Παραπέμπεται στην αρμόδια διαρκή επιτροπή.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασίλειος Κοντογιαννόπουλος, Βουλευτής Ηλείας, έχει το λόγο.

Κύριε Κοντογιαννόπουλε, εγώ σας αναζητώ στο έδρανό σας και εσείς σπεύδετε να εκμεταλλευθείτε τα "οδοιπορικά". Αλλά δεν έχω βάλει ακόμα το χρόνο σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δε θα τον εξαντλήσω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά η Κυβέρνηση φέρνει προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που ρυθμίζει θέματα των πανεπιστημιακών. Μετά το νόμο για την εκλογή και την εξέλιξη των μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., που ψηφίσαμε στην Αίθουσα αυτή πριν από τρεις μήνες, συζητούμε σήμερα για την υπηρεσιακή κατάσταση και το μισθολόγιο των πανεπιστημιακών και των ερευνητών. Για μία ακόμη φορά η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι με τις ρυθμίσεις που εισηγείται προωθείται ο εκσυγχρονισμός των πανεπιστημίων και επιτυγχάνεται η ποιοτική αναβάθμιση των σπουδών.

Εκσυγχρονισμό όμως και ποιοτική αναβάθμιση, κανένας δεν βλέπει. Απουσιάζουν μόνιμα από το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Αλήθεια, υπάρχει έστω και ένας που θα πιστέψει ότι και με το νέο νομοσχέδιο θα αλλάξει κάτι προς το καλύτερο στα πανεπιστήμια και στα Τεχνολογικά Ιδρύματα; Το μόνο σίγουρο είναι ότι οι φορολογούμενοι θα κληθούν να πληρώσουν και πάλι το τίμημα των κυβερνητικών αστοχιών και ανεπαρκειών. Μήπως υπάρχει έστω και ένας τομέας της δημόσιας ζωής, όπου επικρατεί η αίσθηση, ή έστω η ψευδαίσθηση ότι σημειώνεται κάποια βελτίωση; Όλοι οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί, στόχοι και εξαγγελίες διαφεύδονται παταγωδώς στην πράξη.

Η εξήγηση της αναποτελεσματικότητας και κατ' επέκταση της αναξιοπιστίας της Κυβέρνησης, βρίσκεται και στο παρόν νομοσχέδιο που συζητούμε.

Για πολλοστή φορά, κύριοι Υπουργοί, ασχολείστε με τα

προβλήματα των πανεπιστημιακών και όχι με τα προβλήματα των πανεπιστημίων, με το ρόλο δηλαδή και με τη λειτουργία τους. Δεν ξεκινάτε από το ερώτημα τι πανεπιστήμια θέλουμε, ώστε από την απάντηση να προκύψουν και οι υποχρεώσεις των λειτουργών τους. Κάνετε το αντίθετο. Προσαρμόζετε τη λειτουργία και τις ανάγκες των ιδρυμάτων στις ατομικές επιθυμίες ορισμένων λειτουργών τους. Ακόμη χειρότερα, προσαρμόζετε τη λειτουργία τους στις ανάγκες των κομματικών σας φίλων.

Για πολλοστή φορά βαρύγδουπες διακηρύξεις για τομές και ρίξεις εξατμίζονται κάτω από πιέσεις και συνθηκολογήσεις με συντεχνιακά και κομματικά συμφέροντα, για να καταλήξετε στην καλύτερη των περιπτώσεων, σε ημίμετρα που διατηρούν το τέλμα, επιδεινώνουν την αξιοπιστία της πολιτικής γενικότερα και διογκώνουν το αίσθημα της απογοήτευσης και της γενικής αντίληψης ότι τίποτα δεν γίνεται σε αυτόν τον τόπο.

Αυτό συμβαίνει, κύριοι συνάδελφοι, γιατί μέσα στους διαδρόμους της Βουλής και στους δρόμους έξω από αυτή, κυκλοφορούν και διαδηλώνουν αυτοί που μας πιέζουν για τα προσωπικά ή τα συντεχνιακά τους συμφέροντα. Δεν διαδηλώνουν ούτε οι πολίτες, για τις άθλιες υπηρεσίες που τους προσφέρονται ούτε οι φορολογούμενοι που τις πληρώνουν, γιατί νομοθετούμε τις περισσότερες φορές βλέποντας τα δέντρα και όχι το δάσος, όχι την κοινωνία και πολλές φορές -δεν θα διστάσω να το πω -βλέποντας τα κούτσουρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νέο μισθολόγιο χάνεται μία ακόμη ευκαιρία για την ουσιαστική αναβάθμιση της τρίτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μία ακόμη θυσία των φορολογουμένων πολιτών παραμένει χωρίς αντίκρουσμα.

Όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα στην οικονομία, στη Δημόσια Διοίκηση και στους άλλους κρίσιμους τομείς της δημόσιας ζωής, έτσι και στην παιδεία, με αυτοκριτικό όιστρο η Κυβέρνηση αποκηρύσσει τα λάθη της λαϊκίστικης της περιόδου, υιοθετεί επιτέλους κάποιες σωστές επιλογές, αλλά κάνει ελάχιστα από αυτά που χρειάζεται η χώρα για να μπει σε τροχιά ανάπτυξης και σύγκλησης. Διότι ενδίδετε, κύριοι της Κυβέρνησης, σε κομματικές δεσμεύσεις. Γιατί σκέπτεστε τις επόμενες εκλογές.

Ο μείζων στόχος να επιστρέψουν οι καθηγητές στα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι., να μην ετεροαπασχολούνται, δεν επιτυγχάνεται. Αντίθετα, διευρύνεται και νομιμοποιείται ο καθηγητής πολλαπλής χρήσης.

Η Κυβέρνηση ενέδωσε στις ποικίλες πιέσεις και απεμπόλησε τη θεμελιώδη αρχή της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης των καθηγητών, που ο Γεώργιος Σουφλιάς είχε επιδώξει να επιβάλει. Αγνόησε το αίτημα των εκπροσώπων των ιδρυμάτων και της συντριπτικής πλειοψηφίας των καθηγητών των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι., που είναι ακριβώς να επικρατήσει αυτή η αρχή. Αναίρεσε ακόμη και τη συμφωνία στην οποία κατέληξε, έπειτα από διαπραγματεύσεις δύο ετών στα πλαίσια της κοινής επιτροπής από κυβερνητικούς παράγοντες και εκπροσώπους των πανεπιστημίων που η ίδια η Κυβέρνηση είχε συγκροτήσει.

Το αποτέλεσμα είναι να διατηρούνται ουσιαστικά άθικτες οι δομές του σημερινού καθεστώτος, που ευθύνεται για την κρίση στην τρίτοβάθμια εκπαίδευση και την αναπαράγει.

Με τις διατάξεις που θα ψηφίσουμε, η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, δέχεται ότι ο καθηγητής πλήρους απασχόλησης εξαντλεί την υποχρέωσή του με τριήμερη φυσική παρουσία στα πανεπιστήμια και ταυτόχρονα, μπορεί να μετέχει σε ερευνητικά προγράμματα, να διδάσκει και σε άλλες δημόσιες σχολές, να συμμετέχει σε δύο επιτροπές και διοικητικά συμβούλια του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και να ασκεί ελευθέριο επάγγελμα. Δέχεται, ακόμη, ότι ένας καθηγητής μπορεί να είναι Διοικητής Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., Τράπεζας, Ι.Κ.Α. ή άλλου δημόσιου οργανισμού και ταυτόχρονα, να απασχολείται μερικώς και στο πανεπιστήμιο, προσφέροντας διδακτικό, ερευνητικό και διοικητικό έργο.

Εάν, κύριοι της Κυβέρνησης, την ώρα που επιβάλλετε στον ελληνικό λαό νέες οικονομικές θυσίες, για να αμειφθούν, όπως τους αξίζει πράγματι, οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι των

παιδιών του -και αυτό με τη σύμφωνη γνώμη της Αντιπολίτευσης, ολόκληρης της Αντιπολίτευσης- δεν έχετε την τόλμη να επιβάλλετε την αρχή ότι το πανεπιστήμιο ανήκει σε αυτούς που το αγαπούν και το υπηρετούν και όχι σε εκείνους που το χρησιμοποιούν για την επαγγελματική, την κοινωνική, την πολιτική τους εξέλιξη και προβολή, είστε διπλά υπόλογοι. Και για απιστία σε βάρος των φορολογουμένων και για την υπονόμηση του μέλλοντος της χώρας και της νεολαίας της.

Όσο για την ανησυχία σας, ότι με την καθιέρωση αυτής της αρχής της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και του ασυμβίβαστου μεταξύ της ιδιότητας καθηγητή και της ιδιότητας Υπουργού, Υφυπουργού, Γενικού Γραμματέα ή διοικητή δημόσιου οργανισμού, θα διασαλευθεί η εύρυθμη λειτουργία του δημοσίου, ότι θα μείνει το δημόσιο χωρίς διοικητικά στελέχη, σας βεβαιώνω περί του αντιθέτου. Μην ανησυχείτε καθόλου. Αντίθετα, ίσως υπηρεσίες προσφέρουμε σε αυτούς τους οργανισμούς.

Δηλαδή πιστεύετε και φοβόσαστε ότι η Ολυμπιακή Αεροπορία θα λειτουργήσει κάτω από χειρότερες συνθήκες εάν στερηθεί των υπηρεσιών του πρύτανη-προέδρου της; Και θεωρείτε θεμιτό και δεοντολογικά ορθό να χρησιμοποιείται η εξουσία που προσφέρει μια τόσο υψηλή δημόσια θέση για τις ιδιοτελείς επιδιώξεις ή τα παιχνίδια συσχετισμών μέσα στα πανεπιστήμια;

Και για να μην παρεξηγηθώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι άλλα κίνητρα με οδηγούν στην υιοθέτηση αυτών των θέσεων, θέλω να πω -και αποτελεί πεποίθησή μου- ότι είναι καιρός επιτέλους ο πολιτικός κόσμος της χώρας να βρει το θάρρος και την ειλικρίνεια, να συναποφασίσει το ασυμβίβαστο της πολυθεσίας με κάθε δημόσιο λειτουργήμα, ξεκινώντας φυσικά από το ασυμβίβαστο των καθηκόντων του Βουλευτή με την άσκηση κάθε επαγγέλματος και κάθε επιχείρησης. Εξίσου ασυμβίβαστη θεωρώ και την ιδιότητα μέλους του Κοινοβουλίου και μέλους της Κυβέρνησης. Είναι μια θέση που την υποστηρίζω από το 1990.

Και να θυμηθούμε μια ιστορική φράση του Μπίσμαρκ. Όταν του υπέδειξαν να ζητήσει τη συνδρομή τριών καθηγητών για την επίλυση κάποιου σοβαρού προβλήματος της Γερμανίας, είπε την περίφημη φράση: "Ντράϊ Προφεςόρεν Φάτερλαντ Φερλόρεν."

Με τρεις καθηγητές χάθηκε η Πατρίς. Αν δεν κάνω λάθος ούτε η Κυβέρνηση ούτε και η δική μας "σκιδωής κυβέρνηση" έχει φθάσει τον κρίσιμο αυτό αριθμό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εάν μου επιτρέπτε, η Γερμανία δεν καταστράφηκε από καθηγητές, από άλλους καταστράφηκε πολλές φορές.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριε Υφυπουργέ, βλέπετε ότι οι παρεμβάσεις προκαλούν αντιδράσεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υφυπουργέ, έχω την εντύπωση ότι δεν στερείσθε χιούμορ. Μη διαψεύδετε την καλή εντύπωση που έχω για σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πάντως, η διόρθωση πρέπει να γίνει: Τσβάϊ προφεςόρεν και όχι ντράϊ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δέχομαι αναμφισβήτητα την αυθεντική γνώση του θέματος.

Το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός από άτολμο είναι και αποσπασματικό γιατί η Κυβέρνηση έχει επιλέξει να αντιμετωπίσει, με ξεχωριστές ρυθμίσεις, που δεν εντάσσονται σε μία ενιαία θεώρηση, την εξέλιξη και το μισθολόγιο των πανεπιστημιακών, παραλείποντας και ένα τρίτο σημαντικό στοιχείο που είναι η αξιολόγηση των πανεπιστημιακών και το έργο τους.

Έτσι, οδηγείται εκ των πραγμάτων στο να γίνεται και αντιφατική, γιατί με το μισθολόγιο υπεισέρχονται στοιχεία διοικητικών και γραφειοκρατικών ελέγχων που υποκαθιστούν στην πραγματικότητα την αξιολόγηση, η οποία ασφαλώς δεν επιτυγχάνεται, ούτε και πραγματοποιείται με τέτοιου είδους ρυθμίσεις.

Αλλά η Κυβέρνηση στο νομοσχέδιο αυτό ανηπάσκει και με

τον εαυτό της. Ενώ επιπλέον ότι με το ν. 1514/1985 για την επιστημονική και τεχνολογική έρευνα καθιερώθηκε η σωστή αρχή της μισθολογικής αντιστοίχιας των μελών των ερευνητικών κέντρων, όπως είναι ο Δημόκριτος, το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, με αυτή των μελών του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού των πανεπιστημίων, με το νομοσχέδιο που συζητάμε η αρχή αυτή ανατρέπεται.

Αυτή η αντιστοίχια δημιουργεί συγκοινωνούντα δοχεία μεταξύ της πανεπιστημιακής και της ερευνητικής κοινότητας και αυτήν την αρχή ακολουθούν όλες οι προηγμένες χώρες, όπως η Γαλλία με το C.N.R.S., η Γερμανία με το Max Plank ή οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Και αυτός ακριβώς ο ίδιος νόμος της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξομοίωνε μισθολογικά τους ειδικούς λειτουργικούς επιστήμονες με τους ερευνητές. Και οι δύο αυτές ορθές αρχές ανατρέπονται με το νόμο που ψηφίζουμε σήμερα.

Θα μου επιτρέψετε να προσθέσω ότι είναι λίγο προκλητικό ο παριστάμενος Υφυπουργός στην κοινοβουλευτική επιτροπή να επιτίθεται για τη μεγάλη άνηση που επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. γνώρισε ο τομέας της έρευνας, όταν σήμερα την ώρα που συζητούμε αυτό το νομοσχέδιο τα περισσότερα ερευνητικά κέντρα της χώρας φυτοζωούν περιθωριοποιημένα, όπως είναι ο Δημόκριτος, διαμαρτύρονται για έλλειψη πόρων, όπως είναι το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας Κρήτης ή το προσωπικό τους έχει κατέβει σε απεργιακές κινητοποιήσεις, όπως είναι το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, διότι οι ερευνητές παρεμένουν απλήρωτοι.

Στο μισθολογικό τομέα, σ' αυτόν καθ' αυτόν που αφορά τις μισθολογικές ρυθμίσεις, το νομοσχέδιο διευρύνει το άνοιγμα της ψαλίδας μεταξύ των διαφόρων βαθμίδων του Δ.Ε.Π., των Α.Ε.Ι. και του εκπαιδευτικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι.. Ταυτόχρονα, εισάγει μία σειρά δυσμενών μεταβολών της εργασιακής σχέσης, είτε καταργώντας την εξίσωση των αποδοχών των ερευνητών ή των καθηγητών των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών ή των συμβούλων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου με αυτές των καθηγητών των Α.Ε.Ι. είτε μειώνοντας το ποσοστό, με το οποίο ισούνταν μέχρι τώρα από το νόμο, οι αποδοχές των καθηγητών Τ.Ε.Ι., με αυτές των καθηγητών των Α.Ε.Ι..

Έτσι υπάρχει ένας κίνδυνος -και τον επισημαίνω- να ανατραπεί δικαστικώς και αυτό το νέο μισθολόγιο που καθιερώνατε όπως έγινε και με το θέμα της σχέσης μισθών δικαστικών με αυτές των γιατρών του Ε.Σ.Υ.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο δεν εντάσσεται σε μία συγκεκριμένη εκπαιδευτική φιλοσοφία γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν διαθέτει μία τέτοια εκπαιδευτική φιλοσοφία. Δεν διαθέτει ένα ενιαίο όραμα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Επιχειρεί αποσπασματικές ρυθμίσεις και τις περισσότερες φορές επεμβαίνει πυροσβεστικά, χωρίς να επωφελείται από το κλίμα αυτής της κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης που έχει διαμορφωθεί για τολμηρές και ριζικές τομές στο χώρο της παιδείας.

Η Νέα Δημοκρατία έχει αποδείξει έμπρακτα ότι στον τομέα της παιδείας δεν ακολουθεί τη λαϊκίστικη πρακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τόσο ως κυβέρνηση, όσο και ως Αντιπολίτευση. Τις ελάχιστες ορθές επιλογές της στηρίζουμε -και το ξέρετε ότι στηρίζουμε επιλογές- με ένα πολιτικό κόστος. Βεβαίως, είναι επιλογές που ήταν σταθερές δικές μας θέσεις και στις οποίες με καθυστέρηση εσείς προσχωρήσατε, αλλά αυτό είναι προς τιμήν σας.

Εφαρμόζετε λάθος πολλές από αυτές τις σωστές επιλογές, όπως στην περίπτωση του μισθολογίου που συζητάμε ή στην περίπτωση της αξιολόγησης, που θεσπίστηκε πριν από λίγες μήνες και υιοθετείτε ασφαλώς ολέθριες επιλογές, όπως αυτή του ενιαίου λυκείου ή της δήθεν ελεύθερης πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η Νέα Δημοκρατία και στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης προτείνει συγκεκριμένα μέτρα για την ποιοτική αναβάθμιση του χώρου της ανώτατης παιδείας.

Πρώτα από όλα, προτείνουμε την καταπολέμηση, το ξεριζώμα του κομματισμού και ένα μέτρο που θα βοηθήσει σ' αυτήν την κατεύθυνση είναι η θέσπιση ψηφοδελτίου με

μεμονωμένες υποψηφιότητες στις πρυτανικές εκλογές, ώστε να σταματήσει το φαινόμενο των κομματικών συναλλαγών μέσα από τα πρυτανικά ψηφοδέλτια.

Προτείνουμε αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, ώστε να σταματήσουν ορισμένα φαινόμενα που έβλαψαν κατ' εξοχήν την εικόνα της δημόσιας και δωρεάν παιδείας, καταργώντας κάθε κρατικό μονοπώλιο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Προτείνουμε σύνταξη πραγματικών νόμων-πλαισίων που θα θεσπίζουν απλές, ξεκάθαρες, αλλά και αυστηρές γενικές αρχές και θα επιτρέπουν στο κάθε πανεπιστήμιο, στο κάθε ίδρυμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με το δικό του εσωτερικό κανονισμό να αποκτά εκείνη τη φυσιογνωμία που θα το καθιστά ελκυστικό και ανταγωνιστικό με τα άλλα ιδρύματα της ίδιας βαθμίδας.

Προτείνουμε, όπως είπα προηγουμένως, την καθιέρωση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης του προσωπικού. Έχουμε υιοθετήσει και προτείνουμε τη σταδιακή αύξηση στο 5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος των δαπανών για την παιδεία, με παράλληλη διοικητική και οικονομική αυτονομία των πανεπιστημίων και διατήρηση μόνο του ελέγχου νομιμότητας των σχετικών πράξεων από το Υπουργείο Παιδείας.

Προτείνουμε την αναμόρφωση του συστήματος οικονομικής διοίκησης των ιδρυμάτων, με αξιοποίηση της περιουσίας τους, αύξηση των πόρων τους από έρευνες, απλοποίηση των διαχειριστικών διαδικασιών και αναμόρφωση του συστήματος της δήθεν δωρεάν παιδείας, ώστε να πληρώνουν αυτοί που έχουν για να μπορούν να σπουδάζουν δωρεάν, αλλά ουσιαστικά, εκείνοι που δεν έχουν, γιατί διαφορετικά έχει εξελιχθεί αυτή η περιβόητη συνταγματική "κατοχύρωση" ως επιδότηση των φτωχών στις σπουδές των πλουσίων.

Προτείνουμε ακόμα, για πέντε χρόνια να σταματήσει η ίδρυση νέων τμημάτων και να εξαντληθεί όλη η προσπάθειά μας στη σωστή λειτουργία των υφιστάμενων πανεπιστημίων, ιδιαίτερα των περιφερειακών, με παράλληλη κατάτμηση ορισμένων μεγάλων κεντρικών πανεπιστημίων και τμημάτων όπως τα τμήματα Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

Με τις φιλοδοξίες του κάθε Υπουργού -μία αυξάνοντας τα τμήματα, μία μειώνοντας τις ώρες διδασκαλίας, μία μειώνοντας τον αριθμό των μαθητών- έχουμε μετατρέψει το εκπαιδευτικό σύστημα σε ένα πυθάρι των Δαναΐδων, που χρόνια προσφέρει ο κρατικός προϋπολογισμός και αντί οι τρύπες να κλείνουν συνεχώς μεγαλώνουν, διότι ποτέ δεν σταθεροποιήσαμε το σύστημα, ώστε να απολαύσουν πράγματι αυτών των μέτρων οι χρήστες της δημόσιας παιδείας.

Τέλος, απαραίτητη προϋπόθεση, για την ποιοτική αναβάθμιση, είναι η εισαγωγή της αξιολόγησης και των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και του πανεπιστημιακού προσωπικού και του έργου.

Η Νέα Δημοκρατία, πιστεύοντας στην ανάγκη καθιέρωσης ειδικού μισθολογίου για τους καθηγητές των πανεπιστημίων και της ανάγκης της ουσιαστικής αύξησης των αποδοχών τους, ψηφίζει την αρχή του νομοσχεδίου. Θα επιδιώξει να σας πείσει να τροποποιήσετε τα επίμαχα άρθρα στα οποία διαφωνεί, ζητώντας παράλληλα την επέκταση ειδικού μισθολογίου και στις υπόλοιπες βαθμίδες της εκπαίδευσης, της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας, ιδιαίτερα αυτήν την εποχή, κύριε Υπουργέ, που οι ίδιοι δημόσια παραδέχεσθε ότι τους καλείτε σε ένταση των προσπαθειών και τους φορτώνετε αυτές τις αλλαγές που εσείς ονομάζετε μεταρρύθμιση και εμείς την ονομάζουμε μεταρρύθμιση δια συνεντεύξεων ή του ντοσιέ, όπως φιλική σας εφημερίδα είχε αποκαλέσει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Νέα Δημοκρατία ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, για τη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών, το Βουλευτή Αθηνών κ. Στέφανο Μάνο.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζει ειδικό αγορητή για τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου το Βουλευτή Ιωαννίνων κ. Απόστολο Τασούλα. Επίσης, ο Συνασπισμός της Αριστεράς

και της Προόδου ορίζει ειδικό αγορητή το Βουλευτή Ευβοίας κ. Ευάγγελο Αποστόλου και ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος ορίζει ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή Αθηνών κ. Βασιλική Αράπη-Καραγιάννη.

Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αποστόλος Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, συζητάμε ένα ακόμα νομοσχέδιο για την παιδεία, έναν ακόμα κρίκο στις προσπάθειες της Κυβέρνησης να ρυθμίσει ζητήματα της εκπαίδευσης στη χώρα, αλλά κατά τρόπο που συνιστά οπισθοδρόμηση και αντιμεταρρύθμιση και όχι εκσυγχρονισμό και μεταρρύθμιση, όπως η ίδια ισχυρίζεται.

Με το παρόν σχέδιο νόμου, όπως άλλωστε λέγεται στην εισηγητική του έκθεση, ρυθμίζονται οι εργασιακές σχέσεις ή η υπηρεσιακή κατάσταση, όπως λέει, των μελών του Δ.Ε.Π. και του Ε.Ε.Π.. Ρυθμίζεται ειδικό μισθολόγιο και όχι μόνο αυτό, αλλά ρυθμίζεται και ο τρόπος γενικά αμοιβών του προσωπικού των πανεπιστημίων και των Τ.Ε.Ι., καθώς και μια σειρά ζητήματα που αφορούν μισθολογικά τους επιστήμονες των ερευνητικών κέντρων.

Το πρώτο ζήτημα, το οποίο κανείς πρέπει να παρατηρήσει σ' αυτό το σχέδιο νόμου, είναι η αναντιστοιχία των λέξεων με το πραγματικό νόημα τους. Αναφέρεται εδώ ότι οι πανεπιστημιακοί είναι δημόσιοι λειτουργοί και αμέσως παρακάτω καθορίζεται σαν σχέση εργασίας η πλήρης απασχόληση. Όταν κανείς μελετήσει αυτήν την πλήρη απασχόληση πραγματικά θα δει ότι δεν ανταποκρίνεται ούτε εννοιολογικά σ' αυτό που το νομοσχέδιο δίνει.

Η λεγόμενη πλήρης απασχόληση δεν είναι ούτε πλήρης ούτε αποκλειστική. Και δεν νοείται να είναι πλήρης και να μην είναι αποκλειστική. Αυτά είναι πράγματα ασυμβίβαστα και μόνο αν κάποιος θέλει να κρύψει την πραγματικότητα, χρησιμοποιεί τέτοιους όρους.

Φυσικά στο σχέδιο νόμου καθιερώνεται εκτός από τη λεγόμενη πλήρη απασχόληση και η μερική, αλλά πέρα απ' αυτές τις μορφές, τα μέλη του Δ.Ε.Π. και του Ε.Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. μπορούν να κάνουν ο,τιδήποτε άλλο και όχι μόνο σε έναν τομέα, σε μία ενασχόληση. Ο,τιδήποτε και πολλά μαζί! Μπορούν να ασκούν ένα ελεύθεριο επάγγελμα, μπορούν να ασκούν έρευνα στο πανεπιστήμιο, μπορούν να κάνουν έρευνα έξω από το πανεπιστήμιο, μπορούν να είναι διορισμένοι σε διάφορες εταιρείες. Τα πάντα μπορούν να τα κάνουν. Τώρα, κατά ποια έννοια αυτοί μπορεί να είναι δημόσιοι λειτουργοί, θα πρέπει να μας το εξηγήσει η Κυβέρνηση. Μόνο τέτοιοι δεν είναι. Αλλά αν δεν είναι οι καθηγητές στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι. δημόσιοι λειτουργοί, τότε το έργο που παράγεται στα ιδρύματα αυτά, δεν μπορεί να είναι ούτε ολοκληρωμένο ούτε υψηλού επιπέδου και φυσικά δεν μπορεί η Κυβέρνηση και οποιοσδήποτε άλλος να μιλάει για αξιολόγηση αυτού του έργου. Από την αρχή πρέπει να ξέρουμε ότι αυτό το έργο θα είναι χαμηλού επιπέδου.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι καθιερώνει αυτές τις μορφές, τις σχέσεις εργασίας για να έρχονται οι νέες τεχνολογίες και τεχνονγνωσίες από την αγορά μέσα στο πανεπιστήμιο ή για να μη χάνουν τη μαχημότητα τους στην άσκηση του επαγγέλματός τους τα μέλη του Δ.Ε.Π.

Στην πραγματικότητα, όμως, κύριοι Βουλευτές, είναι άλλη. Στα πανεπιστήμια, αν αυτά λειτουργήσουν σωστά, μπορεί να παραχθεί η ανώτερου επιπέδου γνώση και να διεξαχθεί έρευνα ποιοτικά καλύτερα, ποιοτικά περισσότερο σίγουρη και φυσικά χρήσιμη.

Ας δούμε μερικά παραδείγματα: Λέει η Κυβέρνηση "πώς να γίνει με τους γιατρούς; Πού θα ασκήσουν το επάγγελμά τους οι γιατροί, οι πανεπιστημιακοί;" Αλλά δεν μπαίνει στον κόπο να μας απαντήσει. Η χώρα μας ξέρε κανένα ιδιωτικό νοσοκομείο, καμία ιδιωτική κλινική που να είναι σε ανώτερο επίπεδο από τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας και ιδιαίτερα από τα πανεπιστημιακά; Θα θέλαμε μία απάντηση σ' αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Έτσι έπρεπε να είναι αλλά είναι αμφίβολο αν είναι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έτσι είναι τα

πράγματα στην Ελλάδα, στα δημόσια νοσοκομεία παράγουν έργο ανώτερου επιπέδου απ' όλα τα ιδιωτικά. Και αυτό το ξέρουν οι πάντες. Επομένως, ας μη λέμε ότι με την άσκηση του ιδιωτικού επαγγέλματος οι πανεπιστημιακοί γιατροί θ' αποκτήσουν πείρα. Ή ας αναρωτηθεί η Κυβέρνηση το άλλο. Πιστεύει ότι οι καθηγητές πανεπιστημίου αποκτούν πείρα, ασκώντας ελεύθερο ιδιωτικό ιατρείο; Εκεί κερδίζεται η πείρα του πανεπιστημιακού γιατρού, στο να βλέπει αρρώστους σε ένα εξωτερικό ιδιωτικό ιατρείο; Το πιστεύετε αυτό;

Το ίδιο ισχύει και μπορεί ν' αντιμετωπιστεί, και για άλλες κατηγορίες επιστημόνων, όπως είναι οι νομικοί, οι αρχιτέκτονες κλπ.

Αυτά τα επιχειρήματα δεν είναι σοβαρά. Στην πράξη πρώτα απ' όλα το πρώτο που θα συμβεί θα είναι η διάσπαση της ίδιας της επιστημονικής προσωπικότητας των επιστημόνων. Πού θα έχει το μυαλό του και το ενδιαφέρον του ο καθηγητής του πανεπιστημίου; Θα το έχει στα μαθήματα, στη διδασκαλία, στην έρευνα, στην παρακολούθηση των φοιτητών και των μεταπτυχιακών σπουδαστών ή θα το έχει στο ελεύθερο επάγγελμα; Θα έχει το ενδιαφέρον του στο πως θα αναδείξει ολοκληρωμένες προσωπικότητες στο πανεπιστήμιο, ή πως θα κερδίσει κανένα ερευνητικό πρόγραμμα με οποιοδήποτε τρόπο για να αυξήσει τις αποδοχές του; Νομίζουμε ότι είδαν το φως της δημοσιότητας απόψεις που δε μας αφήνουν αμφιβολίες για το τι θα συμβεί.

Το δεύτερο που θα συμβεί θα είναι να κυνηγάνε μέσα από τα πανεπιστήμια αυτές τις έρευνες που γίνονται μέσω ερευνητικών προγραμμάτων.

Ακόμη θα δούμε τους καθηγητές να ασχολούνται στο πανεπιστήμιο, ουσιαστικά μόνο δυο ημέρες. Ξέρετε ότι είναι εύκολο οι τρεις ημέρες να περιοριστούν και να είναι συνεπείς στο εικοσάωρο. Θα είναι από την Τρίτη το μεσημέρι ως το βράδυ, την Τετάρτη ολόκληρη και την Πέμπτη το πρωί θα περάσει και θα φύγει. Ιδιαίτερα στα πανεπιστήμια της επαρχίας αυτό θα είναι ο κανόνας.

Επομένως, όχι μόνο δεν προσφέρουμε, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση, στα πανεπιστήμια της χώρας μας με αυτόν τον τρόπο, αλλά αντίθετα τα δυσκολεύουμε ακόμη περισσότερο στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα.

Τώρα για τη μερική απασχόληση που είναι μια ειδική μορφή παραπέρα επιδείνωσης της εργασιακής σχέσης. Εδώ δεν καταλαβαίνω τι θέλουν μέσα από αυτήν τη μερική απασχόληση. Φυσικά θα είναι και δύσκολο για την Κυβέρνηση να βρει ανθρώπους για μερική απασχόληση όταν όλα τα άλλα πράγματα, το ελεύθεριο επάγγελμα κλπ., μπορεί να τα κάνει μέσω της πλήρους λεγόμενης απασχόλησης.

Ένα άλλο ζήτημα που ενώ δεν φαίνεται να το διαλαμβάνει στο σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση, είναι ότι ο τρόπος που ρυθμίζει το μισθολόγιο δεν συμβάλλει στην ανωτατοποίηση γενικά της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και διαχωρίζει ακόμη παραπέρα τα Α.Ε.Ι. από τα Τ.Ε.Ι. Είναι ενδιαφέρον εδώ να επισημάνουμε ότι οι θέσεις των φορέων της εκπαίδευσης είναι σαφείς. Μιλάνε για την αποκλειστική απασχόληση. Και δεν είναι το ζήτημα αν θα είναι είκοσι ή περισσότερες ώρες. Το ενδιαφέρον των πανεπιστημιακών πρέπει να είναι στα πανεπιστήμια. Μας το είπαν αυτό και το ακούσαμε όλοι. Μας το είπαν έγκριτοι πρυτάνεις και πρώην πρυτάνεις αλλά και μια σειρά άλλοι επιστήμονες, οι οποίοι μας είπαν ότι ο πανεπιστημιακός πρέπει να έχει το μυαλό του στη διδασκαλία, στην έρευνα. Μπορεί να του φθάνουν λιγότερες ή περισσότερες ώρες, αλλά καμιά φορά μπορεί να μην του φθάνουν ούτε και οι πολλές ώρες, οι σαράντα ώρες. Αυτό σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει ότι εμείς εδώ πρέπει να καθορίσουμε ποιο είναι το ωράριο των καθηγητών πανεπιστημίων και ποιο δεν είναι.

Τι επιδιώκει, κατά τη γνώμη μας, η Κυβέρνηση; Πρώτα απ' όλα, μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία, χάνεται ο ουσιαστικός δημόσιος χαρακτήρας της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Πιέζεται η τριτοβάθμια εκπαίδευση, διαλύεται ή υποβαθμίζεται, αν θέλετε, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται προϋποθέσεις αύριο για την ιδιωτική εκπαίδευση και φυσικά μέσα από μία τέτοια ρύθμιση, χωρίς συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς

στόχους. Σιγά-σιγά θέλουν την Κυβέρνηση να περάσει τα σχέδια, που έχει από την Ευρωπαϊκή Ένωση, και για τη λειτουργία των πανεπιστημίων και για τη σχέση των πτυχίων αυτών των πανεπιστημίων με το επάγγελμα και την κατάρτιση και όλα τα συνεπόμενα.

Ένα μικρό σχόλιο θα μου επιτρέψει ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Βεβαίως, σήμερα τάσσεται υπέρ της αποκλειστικής απασχόλησης, αλλά τόσα χρόνια δεν την έκανε. Έπρεπε να την είχατε κάνει, αν πραγματικά την πιστεύατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Το κάναμε το 1992 με το ν.2093.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν το κάνατε. Τα λέτε όταν είστε στην αντιπολίτευση και όταν είσατε κυβέρνηση δεν τα κάνατε. Πότε μαζέψατε τους γιατρούς μέσα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Δεν έχει σχέση με το θέμα μας αυτό που λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Σουφλιά, θα πάρετε το λόγο και θα απαντήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Με ρωτά, γι' αυτό του απαντώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αφήστε τους γιατρούς. Για τους καθηγητές μιλάμε τώρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Να προχωρήσουμε τώρα για το καθαυτό μισθολόγιο. Όπως είπαμε και πριν, θεσμοθετείται η αμοιβή των πανεπιστημιακών και του προσωπικού των Τ.Ε.Ι. από το μισθό από το ίδρυμα, από αμοιβές από ερευνητικά προγράμματα μέσα στο πανεπιστήμιο, από το ελεύθεριο επάγγελμα και μια σειρά άλλες θέσεις. Το ύψος του μισθολογίου, που αφορά το μισθό, δεν είναι βέβαια ευκαταφρόνητο, αλλά πρέπει να πούμε ότι η σχέση της κατώτερης ή και της τελευταίας και προτελευταίας βαθμίδας με την πρώτη βαθμίδα, το άνοιγμα είναι μεγάλο. Εννοώ εδώ στους βασικούς μισθούς ξεκινάει με μία αναλογία 1 προς 1,5 και καταλήγει με τα επιδόματα, με τις συνολικές αποδοχές να είναι 1 προς 2,4. Επομένως, έχουμε εδώ, απ' ό,τι φαίνεται και απ' ό,τι ρυθμίστηκε και για τους Βουλευτές και για τους δικαστικούς, μια προσπάθεια της Κυβέρνησης να προσεταρτιστεί τα ανώτερα κλιμάκια αυτών των στρωμάτων φυσικά για τους δικούς της λόγους.

Εμείς το Κ.Κ.Ε. πιστεύουμε ότι δεν θα τα καταφέρει. Πιστεύουν ότι έχουν εμπειρίες και αυτά τα στρώματα και δε θα πέσουν σ' αυτήν την παγίδα. Καταλαβαίνουν ότι ο ελληνικός λαός περνάει δύσκολες ώρες με την πολιτική σας και ξέρουν ότι ένας συνταξιούχος αγρότης ζει με είκοσι εννέα χιλιάδες (29.000) και ένας συνταξιούχος εργάτης με ενενήντα χιλιάδες (90.000) και εκατό χιλιάδες (100.000) και ναι μεν και εκείνοι θέλουν να λύσουν τα προβλήματά τους, κι εμείς το υποστηρίζουμε αυτό, αλλά πιστεύουμε ότι δε θα μπορέσετε να τους στρέψετε ενάντια σ' αυτά τα στρώματα, υποστηρίζοντας αυτήν την σκληρή πολιτική της λιτότητας, που ασκείτε.

Το Κ.Κ.Ε. θεωρεί -για να ακούσετε και τις θέσεις μας- ότι τα μέλη του Δ.Ε.Π. πρέπει να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και να αμείβονται από μία πηγή. Τότε θα συζητούσαμε το ύψος, το οποίο θα βλέπαμε να έχει μικρότερες αποστάσεις η κατώτερη από την ανώτερη βαθμίδα, με περιορισμό της ανώτερης βαθμίδας προς τα κάτω.

Το δεύτερο που αφορά το μισθολόγιο, είναι ο επιδοματικός τρόπος που δίνει τις αποδοχές αυτές η Κυβέρνηση. Ο βασικός μισθός του καθηγητή είναι τριακόσιες εβδομήντα πέντε χιλιάδες (375.000) και ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες (1.200.000) περίπου σε μικτές αποδοχές φθάνουν οι τελικές τους αποδοχές. Καταλαβαίνετε ότι δίνονται κάποια επιδόματα και μάλιστα δεν δίνονται σε ποσοστιαία βάση, αλλά δίνονται με συγκεκριμένα σταθερά αριθμητικά νούμερα, που σημαίνει ότι του χρόνου, του παραχρόνου, αυτά θα υποβαθμίζονται μέρα με την ημέρα και θα χαμηλώνουν.

Αυτό συνδυάζεται και με ένα άλλο, το οποίο ο κύριος Υφυπουργός μας το ξακαθάρισε στην επιτροπή, ότι χρειάζεται ο έλεγχος για να δοθούν αυτά τα επιδόματα, όσο και αν φαίνεται ανεφάρμοστο, ή όσο και αν φαίνεται ότι στην αρχή ο Πρόεδρος δεν θα πάρει και το μαχαίρι για να κόβει επιδόματα. Όμως ο κύριος Υφυπουργός έβαλε ως εξής το ζήτημα, εάν δεν

τραβάει και κάποιος καμία γραμμή δεν θα παίρνει και το αντίστοιχο επίδομα. Αυτό δείχνει σε ποια δυσκολία θα βρεθούν αργά ή γρήγορα οι πανεπιστημιακοί με αυτόν τον τρόπο αμοιβών, τον επιδοματικό και των ελέγχων, όπως αυτά θεσπίζονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μέσα στη σοσιαλιστική ηθική, δηλαδή είναι αυτό;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Θα σας εξηγήσω μια άλλη ώρα, για να τα καταλάβετε καλύτερα. Τώρα εδώ έχουμε άλλη κουβέντα.

Ένα τρίτο ζήτημα αφορά τα ερευνητικά κέντρα.

Μέχρι τώρα σε γενικές γραμμές οι εργαζόμενοι στα ερευνητικά κέντρα, οι οποίοι είναι και αποκλειστικής απασχόλησης, περίπου είχαν τις ίδιες αποδοχές με τους καθηγητές των Α.Ε.Ι. Λέει η Κυβέρνηση -και το είπε στην επιτροπή- ότι δεν λύνουν σήμερα αυτό το θέμα γιατί δεν το συζητήσε με τα ερευνητικά κέντρα συνολικά, επομένως, το αφήνει για μετά. Και εμείς λέμε, ότι ενώ δεν το συζητήσε, προχωρά στην υποβάθμιση μέσω του μισθολογίου. Αφού δεν το συζητήσε η Κυβέρνηση, έπρεπε να μην ξεχωρήσει τα ανώτατα αυτά ερευνητικά κέντρα της χώρας από το μισθολόγιο των Α.Ε.Ι. και από εκεί και πέρα αν έχει να φέρει ρυθμίσεις να τις φέρει.

Πέρα απ' αυτό, πρέπει να επισημάνουμε από τη μια, ότι σειρά ερευνητικά κέντρα, όπως είναι το ΚΕΠΕ, το ΕΘΙΑΓΕ, το ΙΤΣΑΚ, το Μπενάκειο, η Ακαδημία Αθηνών, οι Ανώτατες Στρατιωτικές Σχολές, η Σχολή Δημόσιας Υγείας κλπ., δεν ρυθμίζονται με τον ίδιο τρόπο. Η Κυβέρνηση έχει υποχρέωση να τα ρυθμίσει αυτά τα πράγματα.

Ένα άλλο ζήτημα αφορά τους ειδικούς λειτουργικούς επιστήμονες. Εδώ ανοίγεται ένα ζήτημα, ισχυρίζεται η Κυβέρνηση και προσπαθεί να μας πείσει ότι αυτά είναι τα προσόντα στο πανεπιστήμιο, αυτά να είναι και στα ερευνητικά κέντρα. Αυτό το πράγμα δεν είναι σωστό. Μπορεί να θέλουμε υψηλά και υψηλότερα κριτήρια για τα ερευνητικά κέντρα, αλλά είναι άλλο ζήτημα. Και δεν μπορεί να λέμε ότι δεν έχει εκείνο το χαρτί, άρα τους ξεχωρίζουμε, τους υποβαθμίζουμε. Δεν είναι σωστό αυτό το πράγμα.

Ένα τελευταίο, που θέλω να σας πω, είναι κάτι που έχει να κάνει με τον άνθρωπο και με τις βλάβες που μπορεί να πάθει από την ακτινοβολία. Ρυθμίζει ζητήματα τέτοια στο Δημόκριτο και μία κατηγορία ανθρώπων τους υποβαθμίζει. Αν και η υγεία δεν είναι μόνο επίδομα, αλλά και γι' αυτό που είναι το ελάχιστο όσον αφορά τη βλάβη, σε κάποιους δίνει ένα άλφα επίδομα και στους τεχνικούς που είναι και περισσότερες ώρες εκεί μέσα, δίνει το μισό ενός άλφα επιδόματος, ή το ένα τέταρτο ενός άλφα επιδόματος.

Εμείς δεν θα ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Σας καλέσαμε να το αποσύρετε και να το ξαναφέρετε με τις ρυθμίσεις αυτές που σας προτείναμε. Δεν το κάνατε. Πιστεύουμε, ότι θα τα βρείτε μπροστά σας τα ζητήματα. Θα το καταψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ευάγγελος Αποστόλου, Βουλευτής Ευβοίας, έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, ενώ ήλθε να λύσει μερικά προβλήματα στον πανεπιστημιακό χώρο, τελικά δημιουργεί περισσότερα απ' αυτά που λύνει. Είναι και αυτό ένα δείγμα του τρόπου που νομοθετεί η σημερινή Κυβέρνηση. Από τη μια πλευρά είναι στα θετικά του νομοσχεδίου η έστω και καθυστερημένη αντιμετώπιση των μισθολογικών θεμάτων των πανεπιστημιακών, από την άλλη όμως πλευρά δημιουργούνται πολλά προβλήματα, όχι μόνο στους πανεπιστημιακούς, αλλά και σε άλλους κλάδους.

Τα προβλήματα στον ακαδημαϊκό χώρο έχουν να κάνουν κυρίως με την απασχόληση και τον τρόπο καταβολής των επιδομάτων. Ενώ υπήρχε η δυνατότητα να ξεκαθαριστεί πόσοι πανεπιστημιακοί απασχολούνται μόνο στα ιδρύματα και αυτοί να πάρουν τις αυξήσεις και ποιοι απλώς χρησιμοποιούν την πανεπιστημιακή τους ιδιότητα για τις ιδιωτικές, επαγγελματικές και προσοδοφόρες απασχολήσεις, δυστυχώς χάθηκε αυτή η ευκαιρία.

Είναι δυνατόν να θεωρείται πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης κάθε πανεπιστημιακός που ασκεί ελεύθερο επάγγελμα; Είναι δυνατόν να εξαιρούνται από το ασυμβίβαστο της πανεπιστημιακής ιδιότητας όσα μέλη του διδακτικού ερευνητικού προσωπικού των Α.Ε.Ι. διατηρούν σήμερα θέσεις προέδρου, αντιπροέδρου, διοικητού, διευθυντού στον ευρύτερο δημόσιο τομέα;

Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να υιοθετηθεί το αίτημα της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Μελών Δ.Ε.Π. για πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των πανεπιστημιακών. Όσοι επιθυμούν ή χρειάζονται δεύτερο επάγγελμα να είναι μερικής απασχόλησης. Εξάλλου, ο χρόνος που απαιτείται για την προετοιμασία των προπτυχιακών, μεταπτυχιακών μαθημάτων, για τη διδασκαλία και την παρακολούθηση διπλωματικών εργασιών, διατριβών, για την έρευνα, για τη συμμετοχή στα διοικητικά όργανα των πανεπιστημίων, είναι χρόνος που υπερκαλύπτει το χρόνο μιας πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Για τους διδάσκοντες αυτής της κατηγορίας θα πρέπει να είναι ασυμβίβαστο κάθε άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος ή κατοχή οργανικής θέσης στον ευρύτερο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μόνον όταν επιτρέπεται, πρόκειται για έργο που σχετίζεται στενά με την ακαδημαϊκή λειτουργία και εξέλιξη, να δίνεται αυτή η ευχέρεια.

Στόχος μας πρέπει να είναι η ένταξη όλων των πανεπιστημιακών στην ανωτέρω κατηγορία. Οι περιπτώσεις των πανεπιστημιακών που έχουν ως προσανατολισμό και την εξωπανεπιστημιακή απασχόληση, θα πρέπει να αντιμετωπισθούν κατά τέτοιον τρόπο που να μην αποδυναμώνεται η λειτουργία τους στα πανεπιστήμια. Η αντιμετώπιση αυτή, όπως προείπα, θα πρέπει να είναι η ένταξή τους στην κατηγορία της μερικής απασχόλησης.

Η επίκληση της διάταξης ότι η εξωπανεπιστημιακή απασχόληση θα επιτρέπεται μία φορά την εβδομάδα, νομίζουμε ότι είναι για αφέλεις.

Επίσης, είναι για αφέλεις η ρύθμιση της καταβολής του 30% της αμοιβής στο ταμείο του πανεπιστημίου. Με ποια διαδικασία -ρωτάμε- ελέγχου θα πιστοποιηθεί η πραγματική αμοιβή ενός πανεπιστημιακού γιατρού ή δικηγόρου; Μήπως μ' αυτές τις διατάξεις ανοίγει οριστικά η πόρτα για την άλωση των πανεπιστημίων, απ' αυτούς που θέλουν να χρησιμοποιήσουν την πανεπιστημιακή τους ιδιότητα για διακόσμηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας;

Όσον αφορά τους πανεπιστημιακούς, που καταλαμβάνουν θέσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα, πρέπει να αναστέλλεται υποχρεωτικά η άσκηση των πανεπιστημιακών τους καθηκόντων για όσο χρόνο αναλαμβάνουν αυτές τις θέσεις.

Αν και οι προβλεπόμενες αυξήσεις στους πανεπιστημιακούς είναι ικανοποιητικές, πρόβλημα υπάρχει με την εσωτερική κατανομή. Αδικοούνται κατάφωρα οι κατώτερες βαθμίδες και κατηγορίες του διδακτικού προσωπικού, πράγμα που όχι μόνο μεγαλώνει την ψαλίδα, αλλά διαταράσσει τη συνοχή και υπονομεύει τον ενιαίο φορέα των διδασκόντων στα πανεπιστήμια.

Εξάλλου η ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία το μεγαλύτερο μέρος των αποδοχών θα καταβάλλεται υπό προϋποθέσεις, αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία. Είναι προκλητική και μειωτική για τους πανεπιστημιακούς και δείχνει παντελή άγνοια της πανεπιστημιακής πραγματικότητας. Οι αποδοχές συγχέονται με το πριμ παραγωγικότητας. Ο μηχανισμός ελέγχου καταβολής όλων των επιδομάτων καθιστά ουσιαστικά τις αποδοχές διαπραγματεύσιμες. Μόνο όταν τα επιδοματα κατανεμηθούν με την ίδια αναλογία που ισχύει για το μισθολόγιο για όλο το προσωπικό, τότε θα είναι δίκαια. Έτσι όπως προτείνεται η κατανομή, παραβιάζεται η ουσία του ενιαίου φορέα. Εξάλλου η μηνιαία έγκριση των επιδομάτων από τον πρόεδρο του τμήματος, δηλαδή από αιρετό πρόσωπο, έναν εκ των συναδέλφων, δεν αρμόζει σ' ένα χώρο δημόσιων λειτουργιών όπως είναι τα πανεπιστήμια. Δεν υπάρχει στον ακαδημαϊκό χώρο η σχέση προϊσταμένου προς υφιστάμενο που ελέγχεται για την παραγωγικότητά του. Και εξάλλου πώς είναι δυνατόν ένας φιλόσοφος πρόεδρος

τμήματος να ελέγξει κάποιον ιστορικό, ο οποίος κάθε ημέρα ασχολείται με τα αρχαία!

Τελειώνοντας θα ήθελα να αναφερθώ στον πανεπιστημιακό χώρο και ειδικά στην κατάργηση των κινήτρων που αφορούν τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Μπορεί τα κίνητρα να μην είχαν μεγάλη επιτυχία, όμως βοήθησαν τα πανεπιστήμια. Πολύ φοβόμαστε ότι μήπως με την κατάργησή τους χειροτερεύει η κατάσταση. Εξάλλου η ενίσχυση των περιφερειακών πανεπιστημίων θα πρέπει να θεσμοθετηθεί και για αναπτυξιακούς λόγους και προσθέστε και τους εθνικούς λόγους. Μιλάμε για πανεπιστήμια που είναι στην περιφέρεια.

Ανέφερα στην αρχή ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δημιουργεί πολλά προβλήματα και σε άλλους κλάδους και τα προβλήματα αυτά τα γνωρίσαμε κατά τη συνεδρίαση της διαρκούς επιτροπής. Από όλους τους καλόπιστους παρατηρητές των επιστημονικών πραγμάτων, που πέρασαν από την επιτροπή, διατυπώθηκε η άποψη ότι ο νόμος-πλαίσιο για την έρευνα, ο 1514/1985, είχε τεράστια συμβολή στην ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας στη χώρα μας. Και η συμβολή αυτή προήλθε όχι μόνο από τα αυστηρά επιστημονικά κριτήρια επιλογής και εξέλιξης, που προέβλεπε για το επιστημονικό προσωπικό, αλλά και από τη ρύθμιση που εισήγαγε σύμφωνα με την οποία ο ακαδημαϊκός και ερευνητικός χώρος είναι ενιαίος και κατοικείται από επιστήμονες με κοινή παιδεία και προσόντα. Και δεν ήταν τυχαία αυτή η ρύθμιση. Ο νομοθέτης τη θέσπισε γιατί πίστευε ότι η έρευνα είναι το κλειδί για την ανάπτυξη. Παλιότερα τα ερευνητικά κέντρα λειτουργούσαν ως προθάλαμοι των πανεπιστημίων, είχαν μεταβληθεί σε κέντρα διερχομένων. Όμως ο ν.1514/1985 επέτρεψε στα ερευνητικά κέντρα να κρατήσουν αξιόλογους επιστήμονες και να παρουσιάσουν αξιόλογο ερευνητικό κέντρο.

Εμείς πιστεύουμε ότι ο ακαδημαϊκός και ερευνητικός χώρος είναι φύσει ενιαίος και στελεχώνεται από επιστήμονες με κοινή παιδεία και προσόντα. Διδασκαλία και έρευνα είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος και δεν νοούνται ασύνδετες. Οι σημερινοί ρυθμοί παραγωγής και συσσωρευσης γνώσης κάνουν τη συσχέτιση εκπαίδευσης-έρευνας ιδιαίτερα έντονη. Ο εκπαιδευτής δάσκαλος πρέπει να ανανεώνει συνεχώς τις γνώσεις του με τα αποτελέσματα της έρευνας και ο ερευνητής παραγωγός-γνώσης πρέπει να συμμετέχει ενεργά στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Η διαδικασία της συνεχούς σχέσης εκπαίδευσης και έρευνας περνάει μέσα από την άρρηκτη σχέση μεταξύ των Α.Ε.Ι. και των εθνικών ερευνητικών κέντρων. Και αυτή τη σχέση θεομοθέτησε ο ν.1514/1985. Τα Α.Ε.Ι. και τα εθνικά ερευνητικά κέντρα αποτελούν ενιαίο επιστημονικό χώρο και η μόνη διαφοροποίησή τους είναι ότι τα μεν πανεπιστήμια τονίζουν την εκπαίδευση, ενώ τα ερευνητικά κέντρα την έρευνα.

Και ενώ ως πολιτεία οφείλαμε να στηρίξουμε τη φυσική τάση που έχει ο επιστημονικός χώρος να είναι ενιαίος, ενισχύοντας ακόμη περισσότερο το θεσμικό πλαίσιο και τους μηχανισμούς λειτουργίας του, ερχόμαστε με το παρόν νομοσχέδιο να υπονομεύσουμε όσα λίγα έχουν ήδη κατακτηθεί.

Το πλήγμα για τα Εθνικά Ερευνητικά Κέντρα θα είναι άμεσο, δραστικό και μη ανατρέψιμο. Είναι τόσες οι μισθολογικές ανισότητες που εισάγει το νομοσχέδιο, ώστε είναι βέβαιο ότι τα ερευνητικά κέντρα θα αδειάσουν.

Δεν μπορώ να καταλάβω πως ο κ. Χριστοδουλάκης είπε στη διαρκή επιτροπή ότι τα ερευνητικά κέντρα θα γνωρίσουν νέα περίοδο ακμής και δράσης. Τόσο ο Πρόεδρος των ερευνητικών κέντρων, όσο και ο εκπρόσωπος των ερευνητών διέψευσαν αυτήν την άποψη.

Μάλιστα ο κ. Λάλας είπε με αγωνία ότι το νομοσχέδιο εισάγει μισθολογικές ανισότητες τέτοιου ύψους που είναι βέβαιο ότι τα ερευνητικά κέντρα θα αδειάσουν από το ικανό έμψυχο δυναμικό τους και θα εισέλθουν σε μία νέα περίοδο παρακμής και αδράνειας. Και αν μέχρι σήμερα δεν έχουν αδειάσει είναι γιατί τόσο ο κ. Χριστοδουλάκης, ως Γενικός Γραμματέας Έρευνας και Τεχνολογίας, όσο και ο κύριος Πρωθυπουργός, ως Υπουργός Βιομηχανίας, έχοντας γνώση της επιστημονικής πραγματικότητας, είχαν προσωπικά δεσμευ-

θεί να επανορθώσουν τη μισθολογική ανισότητα που επέφερε η εξαίρεση των ερευνητών από την αύξηση του 35% που θεσπίστηκε το 1994 για τα μέλη Δ.Ε.Π.

Αυτή η αύξηση μάλιστα, είχε δοθεί ως κίνητρο για πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και το ερώτημα που γεννάται είναι: Μήπως είχαν δεσμευθεί με το επιχείρημα ότι οι ερευνητές που ήταν ήδη πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης δεν χρειαζόντουσαν άλλο κίνητρο; Και πώς θα εκλάβουν σήμερα αυτό το μήνυμα που δίνει το νομοσχέδιο, που αρκείται σε εικασάωρη παρουσία στα πανεπιστήμια, για να χρήσει έναν ελεύθερο επαγγελματία ως μέλος Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης;

Αλλά ο κ. Χριστουδουλάκης ήταν και σε ένα άλλο σημείο ανακριβής. Μας είπε στη διαρκή επιτροπή ότι ουδέποτε το υπάρχον θεσμικό καθεστώς προέβλεπε την πλήρη μισθολογική εξομοίωση ερευνητών και Δ.Ε.Π. Στο άρθρο 24, όμως, παρ. 3, εδάφιο γ' του ν.1848/1989, που αφορά τροποποιητικές διατάξεις του θεσμικού πλαισίου για την έρευνα και την τεχνολογία, έλεγε ότι οι ερευνητές λαμβάνουν όλα τα λοιπά επιδόματα και οικονομικές παροχές, με οποιοδήποτε όνομα που προβλέπεται και θα χορηγούνται κάθε φορά για το ΔΕΠ των Α.Ε.Ι.

Δεν μπορεί να αγνοεί ο κύριος Υπουργός όλα τα λοιπά επιδόματα και να αναφέρεται αορίστως για ορισμένα επιδόματα. Δεν μπορεί η εισηγητική έκθεση να αναφέρει ότι σήμερα ισχύουν διαφορετικοί μισθοί για ερευνητές και μέλη Δ.Ε.Π. και ακόμη περισσότερο δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιεί η ίδια η Κυβέρνηση αυτό το ψεύδος ως άλλοθι για περαιτέρω δυσμενείς διακρίσεις και για αποστρόφες του είδους: "Υπάρχουν θεαματικές αυξήσεις για τους ερευνητές. Γίνεται για πρώτη φορά στην ιστορία τέτοια ευνοϊκή μισθολογική μεταχείριση", όπως διατυπώθηκε στη διαρκή επιτροπή.

Από το 1985 έως το 1988 και από το 1989 έως το 1993 υπήρχε δια νόμου και ετηρείτο με τους ν. 1514/1985 και 1848/1989 η πλήρης και άνευ όρων μισθολογική εξίσωση ερευνητών και Δ.Ε.Π. τόσο στο επίπεδο των βασικών μισθών όσο και στο ύψος όλων ανεξαιρέτως των επιδομάτων. Μάλιστα, επειδή την τελευταία τετραετία υπήρχε στέρηση στους ερευνητές της μισθολογικής εξίσωσης με τους Δ.Ε.Π., έγιναν σχετικές προσφυγές στα δικαστήρια και γνωρίζετε ότι δικαιώθηκαν. Υπάρχει μάλιστα, πρόσφατη απόφαση του Αρείου Πάγου για τα αναδρομικά επιδόματος διδακτορικού από τον Ιούνιο του 1996, η οποία παραμένει ανεκτέλεστη.

Εμείς επαναλαμβάνουμε και πάλι, πριν να είναι αργά, ότι πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε τι συνέπειες θα έχει αυτή η μισθολογική ανισότητα για την έρευνα.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, είχατε δηλώσει παλαιότερα ότι δεν θα θιγεί το καθεστώς των ειδικών λειτουργικών επιστημόνων. Όταν μέχρι σήμερα υπάρχει στους δύο κλάδους η ίδια μισθοδοσία και τα ίδια προσόντα, οποιαδήποτε μισθολογική διαφορά δεν αλλάζει το καθεστώς που ισχύει.

Οι ειδικοί λειτουργικοί επιστήμονες, είναι μια κατηγορία επιστημόνων που προβλέφθηκαν με τον ν.1514, για να στηρίξουν την τεχνολογική έρευνα. Μάλιστα, στο π.δ. 71/1987, που καθορίζει τα κριτήρια ερευνητών και ειδικών λειτουργικών επιστημόνων, δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά.

Σε μια συνάντηση που είχα με κάποιους ειδικούς λειτουργικούς επιστήμονες, χρησιμοποίησαν τη φράση "μας εξηπάτησαν", γιατί όταν κλήθηκαν να επιλέξουν ως προς την κατηγορία που θα ενταχθούν, είχαν απόλυτη μισθολογική ισοπμία και είχαν ανάλογα προσόντα με τους ερευνητές. Εντάχθηκαν στους ειδικούς λειτουργικούς επιστήμονες, γιατί πίστευαν ότι εκεί θα πρόσφεραν περισσότερα στην έρευνα.

Σήμερα η πολιτεία αγνοεί το θεσμικό πλαίσιο που υπήρχε την περίοδο της ένταξής τους και τους θεωρεί υποδεέστερους. Μια και αναφέρομαι στο Δημόκριτο, θα ήθελα να πω ότι δεν μπόρεσα να καταλάβω για ποιο λόγο διαφοροποιείται το επίδομα ραδιενέργειας στην ίδια ζώνη επικινδυνότητας. Εργαζόμενοι στον ίδιο χώρο, με τις ίδιες συνθήκες εργασίας, είναι δυνατόν να μην παίρνουν το ίδιο επίδομα ανθυγιεινής εργασίας;

Αγαπητοί συνάδελφοι, ενώ ήταν πρόκληση για την πολιτεία να

αποφασίσει, με την ευκαιρία του συζητούμενου νομοσχεδίου, ποια ερευνητικά κέντρα χρειάζεται, δυστυχώς το παραπέμπει σε προεδρικά διατάγματα. Και τι θα γίνει με τους άλλους ερευνητές; Με ποιο μισθολόγιο θα αμείβονται αυτοί μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου; Μιλάμε για ερευνητές με αξιόλογα προσόντα, με μεγάλη προσφορά μέχρι σήμερα στην έρευνα και μάλιστα, για ερευνητές εντελώς απαραίτητους στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας.

Όλοι γνωρίζουμε ότι ο τομέας της γεωργίας είναι αυτός, που περισσότερο από κάθε άλλον τομέα της εθνικής οικονομίας χρειάζεται άμεση βοήθεια από τους ερευνητές, γιατί η αγροτική έρευνα σήμερα, που η ελληνική γεωργία έχει να αντιμετωπίσει ένα ανταγωνιστικό και διεθνοποιημένο περιβάλλον, πρέπει να σταθεί πρωτεργάτης σ' αυτήν την κατάσταση.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, θίγει άμεσα τους ερευνητές του αγροτικού τομέα, ΕΘΙΑΓΕ, Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο, Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών, αλλά και τους ειδικούς επιστήμονες εφαρμογών. Όχι μόνο καταργεί τη θεσμοθετημένη δέσμευση του ν. 1845/1989, βάσει της οποίας είχαν αμοιβές ίσες με τα μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ, αλλά τους αφήνει ουσιαστικά χωρίς μισθολόγιο, αφού τους αποσυνδέει και από τους ερευνητές και τους ειδικούς λειτουργικούς επιστήμονες του ν.1514/1985.

Τα προσόντα που απαιτούνται για τους ερευνητές του ν.1845/1989, είναι ουσιαστικά τα ίδια με αυτά του ν. 1514/1985. Υπάρχουν και άλλοι ερευνητές, που ο αριθμός τους είναι πάρα πολύ μικρός, αλλά η συμβολή τους στην έρευνα πάρα πολύ μεγάλη. Είναι οι ερευνητές του Ινστιτούτου Σεισμολογίας, οι ερευνητές της Ακαδημίας Αθηνών.

Μέχρι σήμερα, η πολιτεία αναγνώριζε το ΚΕΠΕ σαν όλα τα ερευνητικά ιδρύματα. Γιατί αυτή η ειδική μεταχείριση σήμερα, που βρισκόμαστε σε μια περίοδο που η οικονομική έρευνα είναι εντελώς απαραίτητη και τα προβλήματα συνεχίζονται με τις διαμαρτυρίες των καθηγητών Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών, των καθηγητών της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας και του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Κύριε Υπουργέ, το δημοσιονομικό κόστος της εξομοίωσης των ερευνητών με τους πανεπιστημιακούς είναι ασήμαντο. Είναι θέμα πολιτικής βούλησης και κυβερνητικών επιλογών. Είναι θέμα ηθικής τάξεως.

Στην επιτροπή είχαμε πει ότι επιφυλασσόμαστε να τοποθετηθούμε στη Βουλή, όταν αντιμετωπισθούν ορισμένα θέματα. Εφ' όσον αυτά αντιμετωπισθούν θετικά, δεν έχουμε κανένα λόγο να μην είμαστε θετικοί στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αυτά τα θέματα για μας -που είναι θέματα αρχής- είναι κυρίως δύο:

Το πρώτο είναι η καθιέρωση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης στα μέλη ΔΕΠ με κατάργηση της δυνατότητας άσκησης ελεύθερου επαγγέλματος και δεύτερον, η διατήρηση της πλήρους μισθολογικής ισοπμίας των ερευνητών του ν. 1514/85 με ταυτόχρονη ρύθμιση διατάξεων, που θα προβλέπουν εντός έξι μηνών ρυθμίσεις και για τα λοιπά ερευνητικά κέντρα.

Θα περιμένουμε τις τοποθετήσεις των Υπουργών. Αν είναι αρνητικές σε αυτά τα δύο βασικά σημεία, εμείς θα καταψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η ειδική αγορήτρια του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Βασιλική Αράπη-Καραγιάννη, Βουλευτής Αθηνών, έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι τα χρόνια που η δική μας γενιά κατέβηκε στους δρόμους ζητώντας περισσότερα χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό για την παιδεία έχουν περάσει ανεπιστρεπτί και το "114" μπήκε κι αυτό στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Ο εκσυγχρονισμός απαιτεί αποφάσεις μακριά από κάθε συναίσθημα και πέρα από τα όρια της κάθε νοσηρής φαντασίας, όπως προσπαθούν να μας διαβεβαιώσουν οι ένθερμοι υποστηρικτές του, που βρίσκονται στους υπουργί-

κούς θώκους.

Είναι ένα νομοσχέδιο που κατατίθεται σε μία περίοδο, όχι πολύ μακρινή από την ψήφιση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας για τις τροποποιήσεις στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Έχει ήδη ξεκινήσει, κύριε Υπουργέ, η σχολική χρονιά για τα παιδιά των δημοτικών, των γυμνασίων και των λυκείων όλης της χώρας, ενώ τα σύννεφα έχουν αρχίσει να εμφανίζονται, ζοφερά, υπό μορφή καταγγελιών και διαμαρτυριών για τις εξωφρενικές ελλείψεις που παρουσιάζουν οι κτιριακές εγκαταστάσεις και η έλλειψη εκπαιδευτικού προσωπικού στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αρέσκεται στο να κάνει διάφορες βαρύγδουπες δηλώσεις για την κατάργηση των υπαρχόντων συστημάτων με αξιολόγηση των καθηγητών, χωρίς όμως να μεριμνά και για την υλικοτεχνική υποδομή και την κτιριακή υποδομή των εκπαιδευτηρίων της χώρας.

Ερωτώ ευθέως τον κύριο Υπουργό -παρ' όλο που απουσιάζει, αλλά, κύριε Χριστοδουλάκη, ακούστε τουλάχιστον εσείς- το εξής: Έχει επισκεφθεί τις τελευταίες ημέρες κανένα απ' αυτά τα σχολεία, που φιλοξενούν μαθητές σε κτίρια που είναι σε άθλια κατάσταση, που σε μερικά -από ό,τι γνωρίζω και προσωπικά, διότι ήμουν εκπαιδευτικός- μόνο ποντίκια θα μπορούσαν να κατοικήσουν και αρκετά έχουν σπασμένα θρανία, τζάμια και οι μαθητές δεν έχουν βιβλία;

Πρώτα, λοιπόν, θα έπρεπε να φροντίσουμε αυτά τα θέματα και ύστερα να φροντίσουμε για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Όμως, δεν είναι αυτό το θέμα για το οποίο ήρθαμε να μιλήσουμε σήμερα εδώ. Το φλέγον θέμα που μας απασχολεί, κύριοι συνάδελφοι, και το οποίο προβλέπεται να "ανάψει φωτιές", τόσο μεγάλες που δύσκολα θα σβήσουν -ήδη έχουν ξεκινήσει- είναι το μισθολόγιο των πανεπιστημιακών.

Ζητάμε, κύριοι συνάδελφοι, η παρεχόμενη παιδεία στην πορεία προς το 2000 να είναι τέτοια, που οι απόφοιτοι των ΑΕΙ και των ΤΕΙ της χώρας μας να μην υστερούν σε τίποτα από τους Ευρωπαίους συναδέλφους τους.

Πώς θα επιτευχθεί, όμως, αυτός ειδικότερα ο στόχος, όταν το εκπαιδευτικό προσωπικό δεν εφοδιάζεται με το απαιτούμενο γνωστικό υλικό και δεν ενημερώνεται έγκαιρα για τις τροποποιήσεις που το αφορούν;

Και βλέπουμε τις τελευταίες ημέρες, ενώ συζητείται το νομοσχέδιο, να τρέχουν οι διάφοροι συνδικαλιστές, να μας βρίσκουν στους διαδρόμους ή να ψάχνουν απεγνωσμένα να μας βρουν στο τηλέφωνο, για να μας πουν τις θέσεις τους και να μας τις καταθέσουν.

Το Δ.Η.Κ.ΚΙ. πιστεύει, καθώς όλοι γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι στην Ευρώπη η τριτοβάθμια εκπαίδευση και η πανεπιστημιακή και η τεχνολογική είναι ενιαία. Στην Ελλάδα αυτά τα διαχωρίζουμε. Διαχωρίζουμε τα ΑΕΙ από τα ΤΕΙ, ενώ πολύ καλά γνωρίζετε ότι στην Ευρώπη οι καθηγητές για την πανεπιστημιακή μόρφωση είναι οι ίδιοι με εκείνους που είναι για την τεχνική εκπαίδευση των φοιτητών.

Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα πιστεύει ότι το πρόβλημα είναι σοβαρό και θα πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά. Αυτό θα γίνει μόνο αν οι αποδοχές των μελών του ΔΕΠ φθάσουν σε ικανοποιητικά επίπεδα.

Όσον αφορά τα μέλη εκείνα που δεν είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, προτείνουμε να επιτραπεί μόνο η περιορισμένη άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος, κάτι που θα πρέπει να επιβληθεί και να ισχύει και σε όλες τις ειδικότητες.

Τα παραπάνω προτείνονται με την προϋπόθεση ότι οι αποδοχές των μελών των ΔΕΠ θα είναι ανάξεις του λειτουργημάτων τους και ανάλογες με τους μισθούς των δικαστικών λειτουργών, όπως συνέβαινε και στο παρελθόν και όχι να παρατηρείται το φαινόμενο, εργαζόμενος σε ερευνητικά προγράμματα και με προϋπηρεσία στον κλάδο είκοσι χρόνια, να λαμβάνει καθαρές μηνιαίες αποδοχές διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) το μήνα.

Για τα μέλη που είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης -η Κυβέρνηση λέει μόνο πλήρους- η παροχή

οικονομικών κινήτρων πιστεύουμε ότι θα εξαλείψει σύντομα το φαινόμενο της διπλοθεσίας, ενώ θα βοηθήσει και την επικράτηση της αποκλειστικής απασχόλησης στο Πανεπιστήμιο των μελών των ΔΕΠ.

Απαραίτητος, λοιπόν, όρος για την ισχύ των παραπάνω, θα είναι η εισροή πόρων προς τα πανεπιστήμια, μέσα στα πλαίσια της αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων, με ουσιαστική αύξηση των αποδοχών του εκπαιδευτικού προσωπικού των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Παράλληλα, δε, θα μπορούν να έχουν και την απαραίτητη ευελιξία που απαιτεί η διαχείριση λογαριασμών ερευνητικών έργων.

Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα ακόμη είναι υπέρ της κοινωνικής διαχείρισης των χρημάτων των ερευνητικών κέντρων των πανεπιστημίων, με σκοπό την προστασία των μελών των ΔΕΠ, πράγμα που σημαίνει ότι ένα μέρος του αποθεματικού θα μπορούσε να διατίθεται για τη χρηματοδότηση της έρευνας των μελών ΔΕΠ.

Τέλος, όσον αφορά το θέμα της χορήγησης άδειας απουσίας ή εκπαιδευτικής άδειας μελών των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, προτείνουμε η απουσία αυτή να εγκρίνεται από τη Σύγκλητο, χωρίς την ανάμειξη της ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ. Κάτι τέτοιο θα βοηθήσει στην εξάλειψη της απαράδεκτης σήμερα κατάστασης, ώστε ο καθηγητής να έχει έναν ή δύο μήνες στη διάθεσή του προκειμένου να αποδεχθεί τη συμμετοχή του σε συνέδρια και η διαδικασία έγκρισης της άδειας να διαρκεί τουλάχιστον έξι μήνες.

Αν, λοιπόν, θέλουμε να αναβαθμίσουμε την παιδεία και να έχουμε αξιοπρεπείς καθηγητές να διδάσκουν τους αυριανούς ακαδημαϊκούς μας πολίτες, θα πρέπει να λάβουμε όλα τα παραπάνω υπόψη και ειδικά η Κυβέρνηση θα πρέπει να αποποιηθεί τη μικρόψυχη και στενόμυαλη πολιτική της διαχείρισης και της λογιστικής εφαρμογής και να φερθεί με τον τρόπο που αρμόζει στους λειτουργούς των ΑΕΙ και των ΤΕΙ.

Μόνο έτσι θα έχουμε παιδεία ισότιμη των Ευρωπαίων και αντίστοιχη του πολιτισμού και της κουλτούρας που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας. Αν δεν μπορούμε να τους αντιγράψουμε, τουλάχιστον ας προσπαθήσουμε να μιμηθούμε τη δημοκρατικότητα που τους διακατείχε.

Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα θεωρεί απαράδεκτη την πολιτική του Υπουργείου Παιδείας, που με το νομοσχέδιο αυτό, διαφοροποιεί το ερευνητικό προσωπικό των πανεπιστημιακών από τα άλλα ερευνητικά κέντρα, όπως του Δημόκριτου, της Ακαδημίας Αθηνών, σε συσχετισμό με τις αποδοχές του προσωπικού των ΑΕΙ.

Εμείς ζητάμε την αποκατάσταση της αντιστοιχίας που υπήρχε μέχρι σήμερα και καθιερώθηκε με το ν.1514/85 και φυσικά να σταματήσει η Κυβέρνηση να εμμένει στις απαράδεκτες αυτές θέσεις του νομοσχεδίου που αναβαθμίζουν την παιδεία μας ποιοτικά, διότι πιστεύουμε ότι δεν είναι δυνατόν μία χώρα να μη στηρίζεται στην έρευνα, διότι πρώτη της φροντίδα ενός έθνους, ενός κράτους και μιας χώρας η οποία θέλει να στηρίξει την πρόοδό της και την ανάπτυξη στην παιδεία είναι η έρευνα.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα σας αναφέρω ότι στα άρθρα 16 και 20 του σχεδίου νόμου καταργείται η πλήρης ισοτιμία των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών προς τα Α.Ε.Ι. και των τακτικών καθηγητών προς τους συναδέλφους τους καθηγητές των Α.Ε.Ι.

Ειδικότερα δεν δίνεται στους τακτικούς καθηγητές το ειδικό ερευνητικό επίδομα που δίνεται στις άλλες κατηγορίες. Περικόπτεται το επίδομα διδακτικής προετοιμασίας και τρίτον δεν δίνεται η αύξηση με τη συμπλήρωση των είκοσι πέντε ετών υπηρεσίας. Ήσασταν Υπουργός Εθνικής Άμυνας, οπότε αυτό ας το δείτε με συμπάθεια.

Επίσης το εκπαιδευτικό προσωπικό των Τ.Ε.Ι. -υπάρχει, κύριε Υπουργέ, και δεν έχει κατατεθεί ακόμη στη Βουλή το προσχέδιο για τις τροποποιήσεις του ν. 1404/83 που αφορούν τα θεσμικά τους αιτήματα στον κλάδο - εκτιμούμε πως δίνει τη δυνατότητα ουσιαστικής ανάπτυξης των Τ.Ε.Ι. νομοθετώντας τη λειτουργική ανεξαρτησία τους, όπως και την ένταξη της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας στις αρμοδιότητες και στους στόχους των Τ.Ε.Ι. όπως και στην καταγραφή στο ρόλο

των Τ.Ε.Ι., ως επιστημονικό έργο και καθοδήγηση μεταπτυχιακών διπλωμάτων ειδίκευσης. Παρ' όλα αυτά, όμως, δεν έχει έλθει ακόμη αυτό το προσχέδιο.

Με το νομοσχέδιο αυτό, απ' ό,τι γράμματα και επικοινωνίες είχαμε με τους καθηγητές των περιφερειακών πανεπιστημίων, φαίνεται ότι υποβαθμίζει το εκπαιδευτικό προσωπικό των περιφερειακών πανεπιστημίων, ενώ αντίθετα θα έπρεπε να το αναβαθμίζει σε αντίθεση με το προσωπικό των κεντρικών πανεπιστημίων.

Εμείς σαν Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα, όπως και ο Πρόεδρός μας ο κ. Τσοβόλας είχε τονίσει και στην επιτροπή, ψηφίζουμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου με την εξής έννοια: Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα στις προγραμματικές του δηλώσεις που είχε κάνει στην αρχή του έτους είχε δηλώσει την ανάγκη της οικονομικής, της κοινωνικής και της λειτουργικής αναβάθμισης των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης. Μέσα λοιπόν στα πλαίσια αυτού του προγράμματός μας είμαστε υπέρ της ουσιαστικής οικονομικής αναβάθμισης των εκπαιδευτικών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με τη θεσμοθέτηση, όμως, της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης του καθηγητή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Χρήστος Ροκόφυλλος, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας, έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Σπανίως, αγαπητοί συνάδελφοι όλων των περυγών της Βουλής, νομοσχέδιο γενναίο όπως το παρόν έτυχε τόσο άδικης κριτικής εκ μέρους όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Γιατί ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι το νομοσχέδιο αυτό κάνει ένα πολύ γενναίο βήμα για την αξιοπρεπή μισθοδοσία των καθηγητών των πανεπιστημίων όλων των βαθμίδων και του λοιπού επιστημονικού προσωπικού που απασχολείται, είτε στα ερευνητικά ιδρύματα είτε στα Τ.Ε.Ι. Καμιά κυβέρνηση δεν τόλμησε να προβεί σε μια τόσο μεγάλη, τόσο γενναία αύξηση, την οποία όλοι οι ρήτορες της Αντιπολίτευσης απέφυγαν και να αναφέρουν καν.

Γιατί για να κάνεις κριτική και να είναι αυτή η κριτική πειστική, θα πρέπει επιτέλους να είναι βάσιμη και καλοπίστη. Δεν άκουσα ένα λόγο που να επαινεί αυτήν τη πρωτοφανή προσπάθεια της Κυβέρνησης να αναβαθμίσει τους μισθούς, τις αποδοχές γενικότερα των μελών ΔΕΠ των Α.Ε.Ι., των Τ.Ε.Ι. και όλων των άλλων λειτουργών της επιστήμης. Και είναι κρίμα, γιατί έτσι, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αποστερείτε από τον εαυτό σας το τεκμήριο της συγκροτημένης αντιπολίτευσης, της καλής πίστωσης αντιπολίτευσης.

Το νομοσχέδιο έχει πράγματι και κάποια ελλοπώματα τα οποία είναι και αυτά αναμφισβήτητα, αλλά για να μπορέσει κανείς να τα επισημάνει είναι καλό να παραδεχθεί την αλήθεια. Και η αλήθεια είναι ότι τόσο γενναίες, τόσο σημαντικές αυξήσεις δεν έχουν δοθεί ποτέ στο παρελθόν. Αν δεν ξεκινήσουμε από αυτήν την παραδοχή, θα είμαστε άδικοι και δεν θα μας κατανοήσει κανένας μέσα στην Αίθουσα, ούτε κάποιος από τους πολίτες αυτής της χώρας που ενδιαφέρεται για τα πανεπιστημιακά πράγματα. Εκτός κι' αν υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι πιστεύουν ότι το ύψος των αποδοχών των δημόσιων πανεπιστημιακών και ερευνητικών λειτουργών δεν έχει καμία σημασία, δεν έχει καμία σχέση με την αξιοπρέπεια του λειτουργημάτων τους και με την απόδοσή τους στο Πανεπιστήμιο. Σ' αυτούς, κύριε εισηγητά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που όπως θέλετε και εσείς αγαπούν και αφοσιώνονται στο πανεπιστήμιο.

Δεύτερον, το νομοσχέδιο κάνει και κάτι άλλο επίσης πολύ σημαντικό. Προσπαθεί να διαχωρίσει, με τρόπο λογικό θα έλεγα τους καθηγητές, τα μέλη του ΔΕΠ των Α.Ε.Ι., πλήρους απασχολήσεως από τη μια μεριά, με τους άλλους οι οποίοι έχουν τάξει τον εαυτόν τους σε άλλα εξωπανεπιστημιακά έργα και οι οποίοι ασχολούνται μερικά με τα πανεπιστημιακά τους καθήκοντα. Και αυτό είναι πάρα πολύ αξιότιμο. Μπορεί να διακηρύσσουν μερικοί κομμμαστικά ότι εκείνοι είναι υπέρ της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, ωστόσο αποκλειστική απασχόληση δεν είδαμε στον τόπο μας. Μπορεί ο κ. Σουφλιάς ως Υπουργός Παιδείας να την καθιέρωσε το

1992, αλλά μη λαμβάνοντας κανένα απολύτως μέτρο ελέγχου - και είδα πολλούς από σας να θέλετε να βάλετε στο στόχαστρο των επικρίσεων σας, ακόμη και το χαλαρό έλεγχο που εγκαθιδρύει το νομοσχέδιο - καταλήξαμε στο ασύνηθες αποτέλεσμα να λάβουν οι πανεπιστημιακοί την αύξηση του 35% για την τόνωση του ενδιαφέροντός τους για τα πανεπιστήμια και να συνεχίσουν να πολιτεύονται, να ασχολούνται και να εργάζονται αποσπασματικά όπως και πριν.

Να λοιπόν γιατί δεν μπορεί να είναι, όπως λέτε, μειωτικό της ακαδημαϊκής ευπρέπειας και της ακαδημαϊκής ελευθερίας η εγκαθίδρυση κάποιων ελέγχων, που κατά το νομοσχέδιο θα διενεργούνται πάλι από πανεπιστημιακούς, από τους αιρετούς προέδρους των τμημάτων. Δεν είναι δυνατόν να θέλετε δηλαδή και το κίνητρο για την επάνοδο των πανεπιστημιακών στα πανεπιστημιακά τους έργα και από την άλλη πλευρά να στηλιτεύετε οποιοδήποτε μέτρο ελέγχου θα εξασφαλίσει πρακτικά ότι θα επιστρέψουν πράγματι στα έργα τους. Και δεν είδα να προτείνετε κανέναν άλλον τρόπο που θα εξαναγκάσει τους πανεπιστημιακούς ή που θα επαληθεύσει, αν θέλετε, πιο σωστά στην πράξη την ευσυνείδητη προσπάθεια κάποιων πανεπιστημιακών, να επανέλθουν στα έργα τους. Γιατί μην ξεχνάμε, στη Διάρκη Επιτροπή των Οικονομικών Υποθέσεων που επεξεργάστηκε το νομοσχέδιο είχαμε την τύχη να ακούσουμε πανεπιστημιακούς όλων των ειδικοτήτων και όλων των ιδρυμάτων, οι οποίοι ομόφωνα μας είπαν ότι είναι λογικό τα μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ να επανέλθουν στα έργα τους. Και όχι μόνο αυτό. Αναγνώρισαν ότι πάρα πολλοί πανεπιστημιακοί καθηγητές "δεν πατάνε" - ήταν η έκφραση λ.χ. του πρύτανη της Παντείου - καν στα πανεπιστημιακά τμήματα.

Αυτό πρέπει να το αντιμετωπίσει μια κυβέρνηση που πονά τον τόπο, που θέλει την ουσιαστική αναβάθμιση των πανεπιστημίων μαζί με την αύξηση των αποδοχών των πανεπιστημιακών.

Έτσι, λοιπόν, νομίζω ότι η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει εύστοχα στο σύνολό του το θέμα.

Μη σας κάνει εντύπωση, αγαπητοί συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, ότι είναι επιδοματικός ο χαρακτήρας πολλών από τις αυξήσεις. Δικαίως είναι επιδοματικός. Γιατί η Κυβέρνηση επιθυμεί να αποτελέσουν αυτές οι αυξήσεις, στο μεγαλύτερο ποσοστό τους, κίνητρο για να επανέλθουν και να ξανααγαπήσουν το πανεπιστήμιο, τους φοιτητές και την πανεπιστημιακή ενασχόληση, πολλοί καθηγητές που μέχρι τώρα δεν το επιθυμούσαν ή δεν το έπρατταν.

Αφού τόνισα αυτές τις δυο πολύ μεγάλες αρετές του νομοσχεδίου, θα μου επιτρέψετε να κάνω και μερικές παρατηρήσεις βελτιωτικές, έτσι ώστε να αποκοπούν κάποιες επικρίσεις, που ενδεχομένως μερικά είναι βάσιμες, και το νομοσχέδιο πράγματι να συντελέσει στην καλύτερη αξιοποίηση των χρημάτων του ελληνικού λαού, που θα δοθούν για την αύξηση των πανεπιστημιακών.

Από αυτήν την άποψη ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις ή υποδείξεις, αν θέλετε, προς την Κυβέρνηση και προς την Πλειοψηφία της Βουλής, η οποία τελικά αποφασίζει. Έχω τη γνώμη ότι πράγματι ανοίγει πάρα πολύ η ψαλίδα ανάμεσα στους πανεπιστημιακούς από τη μια μεριά και στους ερευνητές από την άλλη. Και αυτό νομίζω ότι είναι ένα λάθος του νομοσχεδίου. Όχι πως δεν δίνονται αυξήσεις και στους ερευνητές, και μάλιστα θεαματικές αυξήσεις. Δίνονται. Αλλά δυστυχώς το αποτέλεσμα είναι ότι ανοίγει υπερβολικά η ψαλίδα ανάμεσα σε όσους επιστήμονες με τα ίδια προσόντα και με την ίδια διαδικασία εκλογής εργάζονται στα ερευνητικά ιδρύματα και στους πανεπιστημιακούς από την άλλη.

Φοβάμαι πολύ πως στην Κυβέρνηση πρυτάνευσε "το σύνδρομο του ασώτου υιού". Επειδή δηλαδή κάποιοι καθηγητές έφευγαν από τα πανεπιστήμια και αναζητούσαν διεξόδους για την αύξηση των μηνιαίων εισοδημάτων τους σε άλλες ατραπούς, ενώ οι ερευνητές έμεναν αγκυροβολημένοι εκεί στην πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, με πλήρες ωράριο. Η Κυβέρνηση θέλησε ευλόγως να φέρει τους "άσωτους" προς τα εδώ, αλλά δεν μπορεί να επιδιώκει να εγκαθιδρύσει μία

μόνιμη, θεσμοποιημένη διαφορά υπέρ των μεν και εις βάρος των δε. Γιατί απλούστατα οι δε, έχοντας επίγνωση των προσόντων τους, που είναι τα ίδια και πολύ συχνά μεγαλύτερα από των πανεπιστημιακών, θα φύγουν και θα πάνε εκεί. Θα πάνε ακόμα και στα ΤΕΙ, όπου ερευνητής της τρίτης ή τέταρτης βαθμίδας εύκολα εκλέγεται στην πρώτη ή τη δεύτερη βαθμίδα των ΤΕΙ, γιατί ακριβώς έχει πλησμονή προσόντων σε σχέση με πολλούς από εκείνους που διδάσκουν στα ΤΕΙ...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Δεν είναι σωστά αυτά που λέτε. Δεν έχουν τα ίδια προσόντα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Εγώ λέω την άποψή μου. Αν κρατήσει το χρόνο μου ο κύριος Πρόεδρος, ευχαρίστως θα σας ακούσω και θα σας απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν σας κρατώ το χρόνο. Θα τηρηθεί αυστηρά ο χρόνος.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Δεν ξέρετε καλά αυτό το θέμα, κύριε συνάδελφε, και επειδή δεν το ξέρετε δεν πρέπει να μιλάτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, να μη γίνεται διάλογος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Το ξέρω πολύ καλά, κύριε συνάδελφε. Και πάντως να μην κολακεύετε ότι εσείς έχετε το μονοπώλιο της γνώσης. Σας εκτιμώ, σας σέβομαι -και το ξέρετε- δεν σας έχω διακόψει ποτέ και αν θέλετε μην το κάνετε κι εσείς εις βάρος μου, γιατί ο χρόνος είναι αδυσώπητος και έχουμε πολύ λίγο χρόνο εμείς οι απλοί Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, τελειώνετε, γιατί δεν έχουμε την πολυτέλεια παροχών σε χρόνο απόψε. Είναι αρκετοί ομιλητές γραμμένοι γι' απόψε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Πρέπει και σεις, όμως, να επεμβαίνετε, σταματώντας και το χρονόμετρο, για να επιβάλετε την τάξη.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω είναι ότι εκτός από τους ερευνητές των κέντρων που υπάγονται στο ν. 1514/85, υπάρχουν και πάρα πολλά άλλα ερευνητικά κέντρα, όπως είναι το ΕΘΙΑΓΕ, όπως το Μπενάκειο, κλπ, τα οποία έχουν υιοθετήσει στην πράξη και με επί μέρους νομοθετικές ρυθμίσεις, όλα τα κριτήρια του ν. 1514 έχουν ερευνητές υψηλής στάθμης, αλλά δεν έχουν ακόμα υπαχθεί στο νομοσχέδιο.

Θέλω να πιστεύω ότι η διαδικασία των προεδρικών διαταγμάτων και για τη δική τους υπαγωγή μετά από επιστημονική επαλήθευση των προσόντων τους, θα γίνει σύντομα, όχι πέραν του εξαμήνου και ότι η αύξηση και των δικών τους αποδοχών θα είναι αναδρομική από τις χρονικές αφετηρίες που καθορίζονται και για εκείνους οι οποίοι ήδη με το προτελευταίο άρθρο του νομοσχεδίου θα εισέλθουν στη νέα ευνοϊκή και γενναίοφρονα ρύθμιση.

Δυστυχώς το κουδούνι του κυρίου Προέδρου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, δεν είναι το κουδούνι του Προέδρου. Είναι το κουδούνι του Προεδρείου, της Βουλής ή μάλλον του Κανονισμού. Εν πάση περιπτώσει, να μου κάνετε τη χάρη να τελειώσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Μην ανησυχείτε, κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω ήδη μιλήσει αναλυτικά στη διαρκή επιτροπή κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου και επιφυλάσσομαι να επανέλθω στα κατ'ιδίαν άρθρα, έτσι ώστε ό,τι είναι δυνατόν να βελτιωθεί, γιατί το νομοσχέδιο αξίζει καλύτερης τύχης, αξίζει τη γενναία δημοσιονομική προσπάθεια και να τύχει ενός ευεργετικού αποτελέσματος για την παιδεία μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Μόσχος Γικονογλου, Βουλευτής Ημαθίας, έχει το λόγο.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έτος 1997 ήταν έτος ψήφισης στη Βουλή νομοσχεδίων που αφορούσαν τα μισθολόγια διαφόρων κατηγοριών. Σαν πρώτο μισθολόγιο ήρθε αυτό των στρατιωτικών, μετά ήρθε των δημοσίων υπαλλήλων, μετά ήρθε των γιατρών του Ε.Σ.Υ., στη συνέχεια των δικαστικών και σήμερα έρχεται το νομοσχέδιο

που αφορά τους πανεπιστημιακούς καθηγητές.

Η σειρά με την οποία ήρθαν προς ψήφιση τα μισθολόγια δεν ήταν τυχαία. Ήταν συνειδητά μεθοδευμένη από το Υπουργείο Οικονομικών μόνο και μόνο για να υποβαθμίσει οικονομικά τους στρατιωτικούς.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Ντροπή! Ντροπή!

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Αυτό αποδεικνύεται από τα ίδια τα μισθολόγια. Ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ παίρνει μισθό μεικτό 835.000 δραχμές. Ο διευθυντής ενός Υπουργείου παίρνει 936.000 δραχμές, δηλαδή 100.000 παραπάνω από τον Αρχηγό του ΓΕΕΘΑ. Και αυτός είναι ένας, ενώ οι διευθυντές στα Υπουργεία είναι, δοξω τω Θεώ, αρκετοί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν ισχύουν αυτά, κύριε συνάδελφε.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Ισχύουν και ισχύουν μάλιστα πολύ καλά, κύριε Υφυπουργέ. Αφήστε μόνο να πούμε την άποψή μας.

Δεν μιλάμε για τους Αρχηγούς ΓΕΣ, ΓΕΝ και ΓΕΑ και τον Αρχηγό της Αστυνομίας. Αυτοί παίρνουν μισθό ίσο με το μισθό των διευθυντών των Υπουργείων. Αν δε πάμε στους αντιστρατήγους, αυτοί είναι λίγο πιο πάνω από τους τμηματάρχες και οι υποστράτηγοι παίρνουν το μισθό του τμηματάρχη. Αυτό είναι το κατάντημα.

Αν πάμε στο ΕΣΥ, θα δούμε ότι ο Αρχηγός του ΓΕΕΘΑ παίρνει μικρότερο μισθό απ'αυτόν που παίρνει ο επιμελητής της κλινικής του νοσοκομείου. Δεν μιλάμε για το διευθυντή της κλινικής. Αυτός παίρνει 1.200.000 και παραπάνω.

Αν έρθουμε τώρα στο μισθολόγιο των δικαστών, θα δούμε ότι ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ παίρνει μισθό κατώτερο από τον πρόεδρο Πρωτοδικών. Παίρνει ό,τι παίρνει ο εισηγητής Πρωτοδικής. Οι δε Αρχηγοί ΓΕΣ, ΓΕΑ και ΓΕΝ παίρνουν μισθό κατώτερο από αυτόν του δόκιμου εισηγητή πάρεδρου Πρωτοδικών. Αυτοί είναι οι μισθοί. Υπάρχουν πίνακες που είναι μελετημένοι.

Και ερχόμαστε στο σημερινό νομοσχέδιο. Ο κύριος Υφυπουργός επί των Οικονομικών, πανεπιστημιακός ων, δεν άφησε αδικημένους τους πανεπιστημιακούς. Πλουσιοπάροχα τους έδωσε τα πάντα. Αρκεί να σας πω ότι ο Αρχηγός του ΓΕΕΘΑ παίρνει μισθό καθηγητού των ΤΕΙ.

Δεν μιλάμε για μισθό καθηγητού των πανεπιστημίων, αλλά του ΤΕΙ. Και είναι ένας ο αρχηγός. Και ζητάμε από αυτούς να υπερασπίζονται το ελληνικό έθνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Αίσχος!

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Αν μιλήσουμε για τους αρχηγούς των κλάδων, αυτοί παίρνουν μισθό κατώτερο από το μισθό του επικουρού καθηγητή. Αυτό είναι το κατάντι των μισθών. Και να έδινε μόνο αυτά στους καθηγητές ο κύριος Υφυπουργός; Τους αφήνει ελεύθερους. Λέει "παιδιά αυτός ο μισθός που παίρνετε είναι μόνο για έξι ώρες διδασκαλίας. Να πάτε και δεκατέσσερις ώρες στο πανεπιστήμιο τη βδομάδα, να συμπληρώνετε ένα εικοσάωρο". Βέβαια αυτοί δεν πάνε ποτέ. Αλλά αυτό λέει ο νόμος, έξι ώρες διδασκαλία και δεκατέσσερις ώρες παρουσία. Αυτό σημαίνει είκοσι ώρες τη βδομάδα. Ο στρατιωτικός το λιγότερο είναι εκατόν δώδεκα ώρες τη βδομάδα. Και έρχεται και λέει στον καθηγητή: "Πέρα από αυτό, έχεις το δικαίωμα να έχεις και ελεύθερο επάγγελμα". Πάμε στα νοσοκομεία, που οι κύριοι καθηγητές ασκούν ελεύθερο επάγγελμα και έχουν τα ιατρεία τους έξω, περνούν οι πολίτες από τα ιατρεία τους και ύστερα πάνε στα νοσοκομεία. Οι καθηγητές μας δεν ακολουθούν τους καθηγητές του εξωτερικού, που έχουν είκοσι με είκοσι πέντε φοιτητές ο κάθε καθηγητής. Εδώ σε μας ο κάθε καθηγητής έχει εκατό και διακόσια κρεβάτια στα νοσοκομεία. Και τι γίνεται; Όλες οι νοσοκόμες, όλα τα μηχανήματα στους ασθενείς των καθηγητών και οι υπόλοιποι ασθενείς δεν έχουν καμία μέριμνα. Αυτό το κατάντι έχουμε με τους καθηγητές.

Και δεν έφθασε μόνο αυτό, έχουν και άλλα οι καθηγητές. Έχουν το δικαίωμα να είναι πρόεδροι των ΔΕΚΟ, να διορίζονται πρόεδροι, διοικητές των τραπεζών. Ξέρετε, ένας τραπεζικός διοικητής παίρνει τέσσερα με πέντε εκατομμύρια το μήνα. Και έχουν το δικαίωμα να παίρνουν επ'ονόματί τους

Αιγαίου με το πόρισμα της διακομματικής επιτροπής για την ανάπτυξη αυτών των περιοχών. Σήμερα, ξεκινάει με τις μισθολογικές εξισώσεις των μελών ΔΕΠ των ακριτικών πανεπιστημίων με των άλλων πανεπιστημίων. Αύριο θα έρθει η περικοπή των επιδομάτων της εργασίας στις ακριτικές περιοχές. Μεθαύριο θα έρθει η μείωση των αναπτυξιακών κινήτρων. Αντιμεταύριο, θα υπάρξει η ελάττωση των ρυθμών κατασκευής έργων υποδομής, υπέρ του λεκανοπεδίου για το 2004. Και τέλος, η αποδυνάμωση του θετικού κλίματος που έχει ήδη αναπτυχθεί στις περιοχές αυτές και υπάρχει μία δυναμική. Αποτέλεσμα; Ξανά η δημογραφική αποψίλωση. Και θα χρειαστεί ξανά ο ελληνικός λαός να συμβάλει, μετά από μία δεκαετία, για να ξαναενισχύσει τις περιοχές αυτές. Θα πρέπει τώρα, που βρίσκονται στην απογείωση, να βοηθήσουμε τις περιοχές αυτές.

Κύριοι Υπουργοί, η Θράκη και τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου κατά πρώτο λόγο και η Ήπειρος και η βόρεια Μακεδονία κατά δεύτερο λόγο, εκ των πραγμάτων, δεν είναι όπως η υπόλοιπη Ελλάδα.

Σίγουρα, είναι σωστή η λογική η οποία λέει ότι όλοι οι πολίτες στην ελληνική επικράτεια, που κάνουν την ίδια δουλειά, πρέπει να αμείβονται με τον ίδιο τρόπο. Αυτό, φυσικά, όταν υπάρχει και ο επαρκής αριθμός.

Στην περίπτωση των πανεπιστημιακών δασκάλων υπάρχει απροθυμία κάλυψης των θέσεων, των ακριτικών πανεπιστημίων. Και σε συνδυασμό με την θεσμοθετημένη πλέον μετάταξη των μελών ΔΕΠ από πανεπιστήμιο σε πανεπιστήμιο, υπάρχει μία αντιστροφή ροή από τα ακριτικά πανεπιστήμια προς το κέντρο. Ήδη, άρχισε να εκδηλώνεται ένα τέτοιο ενδιαφέρον και ήδη έχουμε τα πρώτα κρούσματα. Θα μου πείτε ότι για μία τέτοια μετάταξη, θα πρέπει να συναινέσουν οι πρυτανικές αρχές. Θα σας ανταπαντήσω, όμως, ότι οι πρυτανικές αρχές θα υπογράψουν ευχαρίστως, αν πρόκειται να απαλλαγούν από κάποιους ανπιάλους, οι οποίοι θα διεκδικήσουν την πρυτανεία αργότερα.

Θα ήθελα να σας ερωτήσω: Οι ίδιες ευκαιρίες παρουσιάζονται στον καθηγητή του Πανεπιστημίου της Αλεξανδρούπολης, με τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται στους καθηγητές στην υπόλοιπη Ελλάδα; Οι ίδιες ευκαιρίες για τον καθηγητή της Νομικής Σχολής Κομοτηνής; Οι ίδιες ευκαιρίες για τον καθηγητή του Πολυτεχνείου της Ξάνθης; Δεν είναι οι ίδιες οι ευκαιρίες. Αν είναι δυνατόν!

Λέτε ότι δίνετε αυξήσεις στους πανεπιστημιακούς δασκάλους. Ξέρετε, πόση αύξηση παίρνουν οι καθηγητές των ακριτικών πανεπιστημίων; Θα καταθέσω έναν πίνακα για τα Πρακτικά.

Καθηγητής Α' βαθμίδας με δεκαοκτώ χρόνια υπηρεσίας, παίρνει μόνο εξήντα μία χιλιάδες (61.000). Ο αντίστοιχος της Αθήνας παίρνει τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες (450.000).

Ο καθηγητής Β' βαθμίδας με δώδεκα χρόνια υπηρεσίας παίρνει αύξηση είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) δραχμές, δηλαδή, 3,04%. Ο αντίστοιχος παίρνει τετρακόσιες είκοσι χιλιάδες (420.000) δραχμές περίπου.

Ο καθηγητής Γ' βαθμίδας με δώδεκα χρόνια υπηρεσίας παίρνει μόνο δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές αύξηση.

Ο λέκτορας, μετά από δέκα χρόνια υπηρεσίας παίρνει μόνο είκοσι οκτώ χιλιάδες (28.000) δραχμές αύξηση.

Οι αποδοχές του αντιπρύτανη μειώνονται, αλλά σύμφωνα με το νόμο δεν μπορούν να μειωθούν οι αποδοχές του.

Καταθέτω αυτόν τον πίνακα στα Πρακτικά, γιατί δεν έχω περισσότερο χρόνο.

(Στο σημείο αυτό ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

"Συγκριτικός πίνακας

Καθηγητής Α' βαθμίδας με 18 χρόνια υπηρεσία + 2 παιδιά	932.099 παλαιό 994.000 νέο +61.901	δρχ.
αύξηση	6,64% ποσ. "	
Καθηγητής Β' βαθμίδας με 12 χρόνια υπηρεσία+0 οικογενειακών	767.596 παλαιό 791.000 νέο +23.404	δρχ.
αύξηση		

Καθηγητής Γ' βαθμίδας με 12 χρόνια υπηρεσία+0 οικογενειακών	3.04% ποσ. " 658.256 παλαιό 669.000 νέο +10.744	δρχ.
αύξηση	1,6% ποσ. "	
Λέκτορας με 10 χρόνια υπηρεσία + 1 παιδί	581.624 παλαιό 610.000 νέο +28.376	δρχ.
αύξηση	4,87% ποσ. "	
Αντιπρύτανης Καθ. Β' βαθμίδας με 12 χρόνια υπηρεσία + 0 οικογ. επίδομα	897.596 παλαιό 791.000 νέο -106.596	δρχ.
μείωση	-11,8% ποσ.	
μείωση Πρύτανης Καθ. Α' βαθμίδας με 18 χρόνια υπηρεσία + 2 παιδιά	1.060.112 παλαιό 1.062.000 νέο +1.888	δρχ.
αύξηση	0,18% ποσ.	
αύξηση")		

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Λέτε ότι θα καταρτίσετε κατάλογο που θα περιλαμβάνει ουσιαστικά κίνητρα υποδομής για την υποδοχή και την εγκατάσταση των καθηγητών.

Αν κρίνω από τους ρυθμούς με τους οποίους προχωρούν τα έργα υποδομής στην Πανεπιστημιούπολη της Ξάνθης, της Κομοτηνής και της Αλεξανδρούπολης, πιστεύω ότι ο σημερινός διορισμένος λέκτορας δεν θα δει τα κίνητρα αυτά, παρά μόνο όταν θα βγει στη σύνταξη με μισθό στο βαθμό του καθηγητού.

Όσο δε για τη μεταχείριση των ακριτικών πανεπιστημίων, θα σας αναφέρω το εξής παράδειγμα: Το Τμήμα Μηχανικών Περιβάλλοντος Ξάνθης που σήμερα έχει φοιτητές στο τρίτο έτος -άρχισε να εισάγει φοιτητές από το Σεπτέμβριο του 1995- έχει τρεις καθηγητές. Ο ένας δεν δέχθηκε το διορισμό του και στον προγραμματισμό των νέων θέσεων για το 1996 όταν ζήτησε θέσεις καθηγητών δεν του έδωσαν καμία.

Το αντίστοιχο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Περιβάλλοντος της Κρήτης, ενώ πήρε φοιτητές το Σεπτέμβριο του 1997, τώρα έχει ήδη τρεις καθηγητές, εγκρίθηκαν στον προγραμματισμό του 1996 άλλες τρεις θέσεις καθηγητών. Δεν το βάζω το θέμα ανταγωνιστικά, αλλά πρέπει να καταλάβουμε, ότι αντικειμενικά αυτή είναι η πραγματικότητα.

Έχω στα χέρια μου έγγραφο του πρύτανη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου από το Φεβρουάριο, που εκκρεμούν χιλιάδες υποθέσεις για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο και δεν έχει γίνει τίποτε.

Θα το καταθέσω στα Πρακτικά γιατί δεν έχω χρόνο.

(Στο σημείο αυτό ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

Κύριοι Υπουργοί, το θέμα δεν είναι οικονομικό, δεν βρίσκεται σε οικονομική βάση. Είναι θέμα ηθικής τάξης, είναι, αν θέλετε, θέμα μιας πηλητικής αναγνώρισης της πολιτείας σ' αυτούς οι οποίοι μένουν κοντά στις ακριτικές περιοχές. Νομίζω ότι θα πρέπει να κρατηθεί αυτή η διαφορά.

Θα μπορούσατε με μια προσθήκη στο άρθρο 13 να διπλασιάσετε για τα μέλη ΔΕΠ και το λοιπό επιστημονικό προσωπικό των ακριτικών πανεπιστημίων το επίδομα διδακτικής προετοιμασίας. Είναι θέμα ζωτικής σημασίας για τα ακριτικά πανεπιστήμια, όπως τα πανεπιστήμια στη Θράκη στην Ήπειρο και στο Αιγαίο.

Εγώ ψηφίζω το νομοσχέδιο, αλλά πιστεύω ότι με την ευαισθησία που έχετε μπορείτε να δεχθείτε αυτήν την τροπολογία. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Σωστά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Πρόεδρος

του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος Κ.Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα, όπως δήλωσε και στην διαρκή επιτροπή ψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο.

Η ψήφος επί της αρχής έχει σαφώς την έννοια ότι το ΔΗ.Κ.ΚΙ. θεωρεί απαραίτητη προϋπόθεση για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, αλλά και για την αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά και Τεχνολογικά Ιδρύματα, την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού προσωπικού, καθώς και την οικονομική αναβάθμιση του ερευνητικού προσωπικού, περιλαμβανομένων όλων των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων, μαζί και των ειδικών λειτουργικών επιστημών του Δημοκρίτου.

Η έννοια, λοιπόν, της ψήφου επί της αρχής είναι ότι εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση. Διαφωνούμε, όμως, σε πολλές ουσιαστικές διατάξεις που περιλαμβάνονται στα άρθρα του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, γιατί πράγματι η Κυβέρνηση δείχνει για πολλοστή φορά ότι είναι άτολμη.

Με τις ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο 13 για το μισθολόγιο, λειτουργεί η Κυβέρνηση γραφειοκρατικά και κατά τρόπο αναχρονιστικό και όχι εκσυγχρονιστικό στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. υποστηρίζει με παρηρησία και στο Τμήμα ότι είναι ευκαιρία, κάνοντας όμως ουσιαστικότερη μισθολογική αναβάθμιση απ' αυτήν που κάνει το νομοσχέδιο, να θεσμοθετηθεί ο εκπαιδευτικός στα τριτοβάθμια ιδρύματα πλήρους αλλά και αποκλειστικής απασχόλησης, αν θέλουμε να μιλάμε για τομή στο σύστημα, αν θέλουμε να αναμένουμε ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου σε όλα τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Η ρύθμιση που γίνεται είναι άτολμη, είναι ρύθμιση ισορροπιών, ρύθμιση μηχανισμών από τους οποίους δεν μπόρεσε η Κυβέρνηση να ξεφύγει, χάνοντας μια μεγάλη ευκαιρία, διότι όπως φάνηκε και στη διαρκή επιτροπή, τα κόμματα, ακόμα και η σύνδεση των πρυτάνεων των ΑΕΙ και ΤΕΙ, όπως εκπροσωπήθηκε, συμφωνούν -όπως αντιλήφθηκε εγώ παρακολουθώντας τις εργασίες της επιτροπής- στο να υπάρξει ο θεσμός με μεγαλύτερη οικονομική αναβάθμιση.

Εμείς συμφωνούμε σαν ΔΗ.Κ.ΚΙ. να υπάρξει η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση. Όλοι μας περάσαμε από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, πολλοί από εμάς έχουμε παιδιά που σπουδάζουν στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και ξέρουμε τις συνθήκες που επικρατούν. Ασφαλώς δεν μπορεί κανείς να συζητά σοβαρά και υπεύθυνα για ποιοτική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου, όταν το εκπαιδευτικό προσωπικό στα ΑΕΙ αμείβεται με τα ποσά που αμείβονταν μέχρι σήμερα.

Γι' αυτό εμείς, σοβαρά και υπεύθυνα, υποστηρίζουμε την άποψη ότι πρέπει να δοθούν μεγαλύτερες τακτικές αποδοχές από αυτές που προβλέπονται στο παρόν νομοσχέδιο, σε όλο το προσωπικό των ΑΕΙ και των ΤΕΙ, αλλά με παράλληλη καθιέρωση πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και ασφαλώς με λειτουργία του εκπαιδευτικού προσωπικού που να διασφαλίζει με αξιοπρέπεια για το εκπαιδευτικό προσωπικό, την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση στο πανεπιστήμιο, διδακτικά, ερευνητικά και διοικητικά, όπως προβλέπουν βασικά οι διατάξεις του άρθρου 1, αλλά και του άρθρου 7, αν θυμάμαι καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό επιχειρείται -κατά την άποψή μας τελείως έξω από την πραγματικότητα και προς βλάβην των περιφερειακών και πολύ περισσότερο των παραμεθόριων τριτοβάθμιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων- η ισοπέδωση πανεπιστημίων και ΤΕΙ της περιφέρειας και του κέντρου. Έθεσα το θέμα αυτό και στην επιτροπή και πήρα απάντηση και από τον κύριο Υπουργό Παιδείας και από τον Υφυπουργό Οικονομικών, αν θυμάμαι καλά, ότι δεν απέδωσε το μέτρο.

Ερωτώ, κύριοι Υπουργοί: Αν δεν απέδωσε το μέτρο αυτό,

έχετε την εντύπωση ότι με την ισοπέδωση αυτή θα παραμείνουν, έστω και αυτοί οι ελάχιστοι που υπάρχουν στα περιφερειακά και κυρίως στα παραμεθόρια ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όταν μάλιστα δεν θεσμοθετείτε την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και παρέχεται η δυνατότητα σ' αυτόν που είναι πλήρους απασχόλησης να ασκεί ταυτόχρονα και ελεύθεριο επάγγελμα; Αν το πιστεύετε αυτό, νομίζετε ότι έχετε σχέση με την πραγματικότητα;

Πού αποδίδει για τον πανεπιστημιακό περισσότερο το "ελεύθεριο επάγγελμα"; Στα δύο μεγάλα αστικά κέντρα, στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Άρα, δημιουργείτε κίνητρο για να φύγουν και αυτοί που υπάρχουν προς τα δύο μεγάλα αστικά κέντρα, προς τα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. του λεκανοπεδίου Αττικής και της Θεσσαλονίκης και έτσι να απογυμνωθούν ακόμη περισσότερο από καλής ποιότητας εκπαιδευτικό προσωπικό τα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της περιφέρειας. Και είδα και επισημαίνω - το πήρα σήμερα, θα το πήρατε και όλοι εσείς - ένα υπόμνημα το οποίο στηρίζω μαζί με τις τροπολογίες που περιλαμβάνει - και εστάλησαν και στον κύριο Υπουργό- από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, που στηρίζει ακριβώς αυτά. Εμείς ως Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα στηρίζουμε απόλυτα το περιεχόμενο αυτών των τροπολογιών.

Ευωρούμε ότι είναι πολύ μεγάλο λάθος το να εξομοιώνονται προς τα κάτω οι περιφερειακοί εκπαιδευτικοί των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, γιατί αυτό δημιουργεί κίνητρα για μετακύληση από τα περιφερειακά νοσοκομεία προς τα κεντρικά νοσοκομεία.

Επίσης, το νομοσχέδιο διευρύνει αντί να περιορίζει την επιδοματική πολιτική. Ξέρετε πολύ καλά ότι στη διαδρομή δεκαετιών ακολουθείται η τακτική οι βασικοί μισθοί να είναι πάρα πολύ χαμηλοί και να δίνονται σωρεία επιδομάτων ανάλογα την πίεση και τις συγκυρίες. Έγινε μια προσπάθεια, όπως ξέρετε, στη δεκαετία του '80 με τα μισθολόγια των Α.Ε.Ι., των δημοσίων υπαλλήλων και των στρατιωτικών και περιορίστηκαν σημαντικά τα επιδόματα. Αντί να περιοριστούν ακόμη περισσότερο, βλέπουμε με το νομοσχέδιο αυτό να διευρύνονται.

Και μάλιστα εδώ γίνεται και κάτι που το επεσήμανα και στη διαρκή επιτροπή και προς το οποίο εμείς είμαστε αντίθετοι, γιατί αυτό είναι παραπλανητικό και προς τον ελληνικό λαό και προς το Τμήμα και προς κάθε κατεύθυνση. Είναι κατά την άποψή μου και αντίθετο με τον τρόπο λειτουργίας του εκπαιδευτικού μέσα στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. Καθιερώνονται οι βεβαιώσεις, κάτι το οποίο είναι ανεφάρμοστο πρακτικά, αλλά που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από κάποιους επιλήσμονες του καθήκοντος, μεμονομένους, ως μηχανισμός δημιουργίας ομάδας με διάφορα κριτήρια και διάφορους στόχους. Παράλληλα υποσκάπτει την ίδια την ελευθερία της δράσης και της λειτουργίας του ίδιου του εκπαιδευτικού όταν περιμένουμε απ' αυτόν να φτιάξει ψυχές, να φτιάξει ανθρώπους, όταν περιμένουμε απ' αυτόν να ανταποκριθεί στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας και ζητάμε από τον εκπαιδευτικό όλων των βαθμίδων πρωτοβάθμιας μέχρι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, να διαμορφώσει εκείνους τους ανθρώπους, εκείνους τους επιστήμονες, οι οποίοι να μπορούν να ανταποκριθούν στις σημερινές οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Εδώ, με συγχωρείτε, είναι μια άλλη λογική, πέρα από τη λογική των λογιστών, πέρα από τη λογική των αριθμών, είναι μια λογική που σαρώνει, ισοπεδώνει αρχές και αξίες μέσα στους χώρους, στους ναούς που δημιουργούνται άνθρωποι και όχι αριθμοί, μέσα στα πανεπιστήμια, μέσα στα Α.Ε.Ι., μέσα στα Τ.Ε.Ι. και τα σχολεία.

Εμείς βλέπουμε ότι αυτό είναι λάθος, γιατί είναι ανεφάρμοστη η διαδικασία.

Και ερωτώ: Πώς θα ελέγξει ο πρύτανης, πώς θα ελέγξει ο πρόεδρος του τμήματος ότι έκανε την εξωπανεπιστημιακή διδακτική προετοιμασία και εξωπανεπιστημιακή εργασία, για να δώσει τη βεβαίωση κάθε μήνα; Τι θα ελέγξει; Θα πάει στο σπίτι του; Πρακτικά είναι δυνατόν να μας πει ο κύριος

Υπουργός πώς θα το ελέγξει, για να δώσει τη βεβαίωση; Άρα, είναι ανεφάρμοστο, ενώ από την άλλη μεριά, αυτή η διαδικασία μπορεί ν' αποτελέσει όπλο για κάποιους -εγώ δεν θέλω να πιστεύω ότι υπάρχουν, αλλά θεωρητικά αυτό μπορεί να γίνει- που είτε με κομματικά κριτήρια είτε για άλλους λόγους σκοπιμότητας, και συγκάλυψη ενδεχομένως κάποιων άλλων πραγμάτων, θα έχουν μέσο, μοχλό πίεσης και θα δίνουν τις βεβαιώσεις κατά το δοκούν για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων σκοπιμοτήτων.

Έρχομαι τώρα στο κομμάτι για τους ερευνητές, αλλά και στους ειδικούς λειτουργικούς επιστήμονες του Δημόκριτου στους ερευνητές τόσο της Ακαδημίας Αθηνών όσο και των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων, περιλαμβανομένου και του Υπουργείου Ερωγίας.

Σήμερα βρισκόμαστε στην εποχή της τρίτης μεγάλης σε ποιότητα και έκταση τεχνολογικής επανάστασης. Είμαστε στην εποχή της μεγάλης τεχνολογικής επανάστασης, που βλέπουμε σε όλον τον πλανήτη να απαιτείται εξειδικευμένο προσωπικό για ν' ανταποκριθούν οι χώρες, ν' απαιτείται κυρίως έρευνα, τεχνογνωσία. Όλα αυτά απαιτούνται, αν θέλουμε πράγματι να προχωρήσουμε και να συμμετάσχουμε στον ευρωπαϊκό και διεθνή καταμερισμό εργασίας κατά τη μερίδα που μας αναλογεί ως χώρα ενταγμένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και ως χώρα που λέγεται Ελλάδα. Αυτή η τεχνολογική επανάσταση και αυτή η αναγκαιότητα επιβάλλει να δοθεί μεγάλη έμφαση προτεραιότητας στην έρευνα. Άρα, έρευνα χωρίς επιστήμονες, ερευνητές ποιότητας, επιστημονικού κύρους και γνώσης, δεν μπορεί να προχωρήσει και να ικανοποιήσει αυτήν την αναγκαιότητα.

Και αντί να γίνει αυτό από την πλευρά της Κυβέρνησης, γίνεται το τελείως αντίθετο. Είναι γνωστό ότι με το ν.1514 αλλά και με άλλους νόμους που βγήκαν, όπως για την Ακαδημία Αθηνών που παρέπεμψαν από πλευράς προσόντων, εξέλιξης κλπ στο ν.1514, υπάρχει εξομίωση, ανάλογα με τα προσόντα, του ερευνητικού προσωπικού με το εκπαιδευτικό προσωπικό των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Και αυτό λειτουργούσε από το 1984 ή 1986 -δεν θυμάμαι ακριβώς- προς τη σωστή κατεύθυνση. Και πράγματι, ερευνητικά κέντρα μεταξύ αυτών ο Δημόκριτος -το κυριότερο ερευνητικό κέντρο- έχουν επιτελέσει σημαντικά επιτεύγματα. Και αντί αυτό το μισθολογικό τουλάχιστον να το διατηρήσει -που είναι θέμα ουσίας και όχι μόνο ηθικό, γιατί είναι και ηθικό- ώστε να μη δοθούν κίνητρα μέσα από τις διαφοροποιήσεις, που κάνει το νομοσχέδιο, για να πάνε μετά την ψήφιση να μεταπηδήσουν όλοι οι ερευνητές, οι καλοί επιστήμονες στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, κάνει το τελείως αντίθετο. Σπάει αυτήν την αναντιστοιχία, τους υποβαθμίζει σε σχέση με αυτήν την αντιστοιχία. Τελικά θα καταστραφεί ό,τι επί δέκα, έντεκα χρόνια έγινε με το ν.1514.

Είμαστε αντίθετοι, επιστημόναμε -και εγώ προσωπικά- στη διαρκή επιτροπή την αντίθεσή μας και κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις. Και η πρότασή μας είναι να κρατηθεί αυτή η αντιστοιχία, γιατί χωρίς έρευνα και επιστήμονες ποιότητας, που έχουν τα ίδια τυπικά προσόντα με τους επιστήμονες που πάνε στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, δεν μπορούμε να μιλάμε σοβαρά για ουσιαστικό ενδιαφέρον στην έρευνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θα καλέσουμε την Κυβέρνηση και απ' αυτό εδώ το Βήμα, να δει ορισμένες διατάξεις του νομοσχεδίου, προς την κατεύθυνση που ανέφερα προηγουμένως, γιατί πολύ φοβόμαστε ότι, αν δεν επιφέρει τις αναγκαίες αλλαγές, βασικά χαρακτηριστικά των οποίων προανέφερα, αυτό το νομοσχέδιο αντί να λειτουργήσει θετικά για το χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, θα λειτουργήσει αρνητικά και αποδιοργανωτικά, με αποτέλεσμα να υποβαθμιστεί ακόμα περισσότερο το εκπαιδευτικό έργο μέσα σ' αυτόν το χώρο.

Και βεβαίως, είναι θέση μας ότι χρειάζεται αναπροσαρμογή -αλλά αυτό δεν είναι του παρόντος νομοσχεδίου- γενικά στα προγράμματα και στους προσανατολισμούς, στη λειτουργία και στο εκπαιδευτικό έργο που παρέχονται από τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.

Εμείς θα παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις κατά τη διάρκεια της

συζήτησης. Κατά τη συζήτηση επί των άρθρων θα προτείνουμε συγκεκριμένες τροποποιήσεις, πράγμα που κάναμε και στην επιτροπή, αποδεικνύοντας ότι κάνουμε καλόπιστο και εποικοδομητικό διάλογο. Πιστεύω ότι το αναγνωρίζει αυτό η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίσαμε το νομοσχέδιο στην επιτροπή. Ασφαλώς περιμένουμε να δει και η ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών και του Υπουργείου Παιδείας τα προβλήματα που δημιουργούνται, αν δεν επέλθουν αυτές οι αλλαγές.

Δεν μπορεί να βρίσκεται σε αναβρασμό η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Υπάρχουν σχολές και τμήματα που σ' αυτήν την εξεταστική περίοδο δεν δόθηκαν καθόλου εξετάσεις από τους φοιτητές. Βέβαια, έρχεται θύελλα και στις άλλες βαθμίδες της εκπαίδευσης. Πρέπει η Κυβέρνηση να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να επιφέρει τις αναγκαίες αλλαγές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καλός έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Περιμένουμε να επιβεβαιώσετε το όνομά σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Είναι βαρύ φορτίο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πάντα το επιβεβαιώνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει κανένας απλός πολίτης σ' αυτήν τη χώρα την ανάγκη να διαβάσει, καν, τις πρώτες γραμμές της πρώτης σελίδας της εισηγητικής έκθεσης, σύμφωνα με την οποία υλοποιείται η δεδομένη θέληση της Κυβέρνησης -το διαβάζω όπως είναι- "να αποκαταστήσει το επίπεδο των μισθών των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. σε επίπεδα τα οποία ανταποκρίνονται στο ρόλο τους" κλπ, επειδή, η όποια διάθεση του απλού πολίτη να ερευνηθεί το πώς παράλληλα οι Υπουργοί Παιδείας και Οικονομικών κατοχυρώνουν θεσμικά τις υποχρεώσεις των διδασκόντων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση -υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από τη δίκαιη αναγνώρισή των ως δημοσίων λειτουργών- έχει υποχωρήσει μπροστά στην καλοστημένη, ομολογώ, επικοινωνιακή πολιτική αυτής της Κυβέρνησης τις τελευταίες ημέρες.

Ακούσαμε και διαβάσαμε κατά κόρον, ώστε να πεισθούμε, ότι τελικά, όντως, οι πανεπιστημιακοί θα πάρουν πολλά χρήματα, ώστε να υπάρξει "ηρεμία" με το νέο ακαδημαϊκό έτος. Τα πράγματα μπαίνουν επιτέλους στο δρόμο τους. Η Κυβέρνηση... ξεκαθαρίζει ποιοι εργάζονται αποκλειστικά μέσα στα ιδρύματα και ποιοι βλέπουν την ακαδημαϊκή διδασκαλία ως πάρεργο. Ανακούφιση στην κοινή γνώμη.

Δηλαδή, μπορεί η δευτεροβάθμια εκπαίδευση να είναι ανάστατη με μέτρα, που ημιεξαγγέλλονται δειλά και άκομψα, μιας προβαλλόμενης μεταρρύθμισης στο λύκειο. Μπορεί οι εκπαιδευτικοί της κοινότητας της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να ζητούν δικαίως, αλλά να μη λαμβάνουν παρά του... μη έχοντος, επειδή δεν έχει πολλά ο κρατικός προϋπολογισμός γι' αυτούς τους λειτουργούς της δεύτερης βαθμίδας εκπαίδευσης. Όμως, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όλα... μπαίνουν στη σειρά τους.

Δυστυχώς, έχω τη γνώμη ότι η αλήθεια δεν είναι έτσι, ή τουλάχιστον, είναι καθαρά διαφορετική.

Ο ελληνικός λαός θα επωμιστεί αγόγγυστα, κύριε Υπουργέ, το οικονομικό βάρος των ισχυρών αυξήσεων στους πανεπιστημιακούς, επειδή πιστεύει ότι όντως αξίζει να αμείβονται εκείνοι και μόνο που ζημεροβραδιάζονται κοντά στους φοιτητές και σπουδαστές τους, που αγωνιούν για να παρακολουθούν κάθε ώρα την εξέλιξη της επιστήμης τους, ερευνούν πραγματικά προς όφελος του κοινωνικού συνόλου προβάλλοντας την Ελλάδα στη διεθνή πανεπιστημιακή κοινότητα και εννοώ εκείνους που ποτέ τους δεν διανοήθηκαν να χρησιμοποιήσουν το αυξημένο κύρος τους ως ανωτάτων δημοσίων λειτουργών σε αλλότριες και πλέον προσοδοφόρες επαγγελματικές ενασχολήσεις.

Η Κυβέρνηση φαίνεται, όμως, δεν τόλμησε! Πιστεύω, αυτήν την εντύπωση μου δίνει το νομοσχέδιο, ότι υποχωρήσατε άτακτα στις πιέσεις που ασκήθηκαν. Γιατί πώς να το κάνουμε,

τόσο ο δημόσιος, όσο εν μέρει και ο ιδιωτικός τομέας, αν θέλετε και τα κόμματα, όπως είπε ο κ.Κοντογιαννόπουλος, καθηγητοκρατούνται!

Πού είναι οι αρχικές περσινές προτάσεις του διυπουργικού οργάνου, σύμφωνα με τις οποίες δεν θα επιτρεπόταν στα μέλη ΔΕΠ να ασκούν ελευθέρια επαγγέλματα με κανέναν τρόπο; Απολύτως έτσι είχε καθοριστεί, διαχωρίζοντας σαφώς τη νομιμότητα της συμμετοχής σε ερευνητικά προγράμματα και μόνο, τα οποία είναι αποδεκτά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πού αναφέραστε, κύριε συνάδελφε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Αναφέρομαι στις προτάσεις που έγιναν πέρυσι επί υπουργίας άλλου υπουργού, του προκατόχου σας, σύμφωνα με τις οποίες μία τέτοια ρύθμιση είχε πολυδιαφημιστεί τότε μέσω του Τύπου.

Πήγαν περίπατο και γιατί, κύριε Υπουργέ, οι διατάξεις που προέβλεπαν ότι όλα τα μέλη ΔΕΠ που διατηρούσαν ή επρόκειτο να καταλάβουν θέσεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα θα έπρεπε να τελούν υποχρεωτικά υπό αναστολή ασκήσεως των πανεπιστημιακών τους καθηκόντων, για όσο τουλάχιστον χρόνο θα κατείχαν αυτές τους τις εξωπανεπιστημιακές θέσεις. Βέβαια ακούστηκε και ο αντίλογος και ανελύθη αρκετά φιλότιμα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ουδέποτε έγινε αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Όχι, φιλότιμα κάνατε προσπάθειες στη διαρκή επιτροπή να πείτε...

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι ανακριβή αυτά που λέτε. Μπορείτε να επικαλεστείτε κάποια μαρτυρία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Οι δηλώσεις αυτές δεν χρειάζονται μαρτυρία. Δημοσιοποιήθηκαν επί προηγούμενου Υπουργού Παιδείας, του κ. Γεωργίου Παπανδρέου, από τον τότε Γενικό Γραμματέα κ. Φιλάρετο, ως σκέψεις του διυπουργικού οργάνου, που κατήρτιζε εκείνο το σχέδιο, εκείνης της μεταρρύθμισης.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Τότε πρέπει να καταθέσουμε στη Βουλή αναφορές στον Τύπο της εποχής εκείνης, πριν ένα χρόνο ακριβώς και θα το καλώ υπεύθυνα στην κατ' άρθρο συζήτηση, αύριο, ώστε να πεισθεί ο κύριος Υπουργός Παιδείας.

Όσοι, λοιπόν, πανεπιστημιακοί πλήρους απασχόλησης διατηρήσουν αλλότριες με το ίδρυμά τους απασχολήσεις, ελέγγο ότι θα υποχρεωθούν -και το λέμε και τώρα- να αποδίδουν ένα είδος φόρου, επιτρέψτε μου να πω, στα ΑΕΙ που εργάζονται μέχρι και σε ποσοστό 30%.

Έτσι είπατε, έτσι φαίνεται στο κείμενο, έτσι υποστηρίζατε στην επιτροπή. Υποτίθεται, ότι με αυτόν τον τρόπο έχετε ήσυχη τη συνείδησή σας βάζοντας αντικίνητρα ισχυρά και δημιουργώντας ασφαλιστικές δικλείδες για να ξεκαθαρίσετε μία κατάσταση, την οποία πιστεύω ότι δεν έχετε το θάρρος να την εξυγιάνετε όπως πρέπει, άπαξ δια παντός! Όμως κύριε Υπουργέ, ούτε αντικίνητρα ούτε δικλείδες φτιάξατε.

Κύριε Υπουργέ, η εφαρμογή στην πράξη αυτών των διατάξεων τις οποίες θεωρώ άτολμες, θα σας δείξουν ότι ανοίξατε κερκόπορτες νομιμοποίησης στο παραπανεπιστημιακό και παραερευνητικό έργο. Τώρα ο σκληρός και ο άτεγκτος και χρυσοπληρωμένος επαγγελματισμός της καθηγητικής γνώματευσης -σας το λέει ένα πρώην μέλος ΔΕΠ περιφερειακού και κεντρικού πανεπιστημίου και στρατιωτικής ανώτατης σχολής που παραιτήθηκε για να είναι μόνο κοινοβουλευτικός σήμερα- θα ντύεται νομότυπα με τη λεοντή των ειδικών λογαριασμών, που δεν μπορεί να είναι συνεπείς φοροεισπράκτορες με την ευθύνη της αδιαφάνειας των ερευνητικών επιτροπών, η λειτουργία των οποίων δείχνει και σήμερα -το γνωρίζω καλά- πόσο εύκολα μπορεί να βαφτίσει κανείς "έρευνα" ο,τιδήποτε είναι απλή επαγγελματική πράξη, εφόσον δεν προβλέπεται ουσιαστικός ελεγκτικός μηχανισμός αυτών των επιτροπών.

Έπειτα, τι κομφούζιο είναι και αυτό με τη γραφειοκρατία των επιδομάτων; Ακριβόι -λέει ο λαός- είμαστε στα λάχανα και φτηνοί στα κουνουπίδια. Ο πρύτανης να βεβαιώνει κάθε μήνα την εκτέλεση ερευνητικού έργου από κάθε καθηγητή, ώστε να τρέχει το ερευνητικό επίδομα. Συμφωνώ να ελέγχεται ο καθηγητής, αλλά αυτό το σχήμα επιτρέψτε μου να πω, θυμίζει τις βεβαιώσεις επαρχιακού δασάρχη για τις υπερωρίες του εκτάκτου θερινού προσωπικού πυρασφάλειας στην περιοχή του!

Λέτε συνεχώς: να εγκαθιδρυθούν έλεγχος και διαφάνεια. Πότε όμως και πως; Την ίδια ώρα δεν ελέγχουμε και δεν θεσμοθετούμε συνθήκες διαφάνειας στη διαχείριση υπέρογκων ποσών που διαχειρίζονται οι ίδιες αυτές επιτροπές έρευνας των πανεπιστημίων στα διάφορα προγράμματα εθνικά ή κοινοτικά, με αποτέλεσμα να εκτίθεται η χώρα διεθνώς -συνέβη και πρόσφατα- από ανεπίτρεπτες καταστάσεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας εξαιτίας μόνο αντιπθεμένων, εγώ θα έλεγα και διαπλεκομένων πανεπιστημιακών και εξωπανεπιστημιακών συμφερόντων. Έπειτα, είναι απαράδεκτη, κατά τη γνώμη μου, η μικροψυχία αλλά και η όποια οικονομικίστικου τύπου άποψη, με την οποία επιχειρείται η υποβάθμιση δύο οιονεί ουσιαστικών στηριγμάτων της εθνικής προσπάθειας στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, του προσωπικού πρώτα από όλα των ερευνητικών ιδρυμάτων της χώρας σε σχέση, βέβαια, με τις ρυθμίσεις για τα μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ και ΤΕΙ, και έπειτα των καθηγητών Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών μας, που τους υποβαθμίζετε, υποβαθμίζοντας ταυτόχρονα και το ίδιο το θεσμικά κατοχυρωμένο status των πολύτιμων αυτών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της Ελλάδας. Και έχετε θητεύσει με μακρά θητεία στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και εγώ περίμενα ότι θα τους υπερασπιζόσασταν, κύριε Υπουργέ της Παιδείας.

Όσον αφορά στην αδικαιολόγητα πρώτα από όλα υποβάθμιση των εξωπανεπιστημιακών ερευνητών, τα είπαν και οι προηγούμενοι ομιλητές, ας μην πούμε πολλά. Η υποβάθμιση είναι συγκριτική και όχι απόλυτη, συμφωνώ. Βελτιώνεται το μισθολογικό τους, ορθά. Αλλά θεσμοθετείτε σήμερα εις βάρος όσων από αυτούς επέλεξαν επί ίσοις όροις την καθαρή έρευνα από την διδασκαλία. Αυτή είναι η αμοιβή τους, να αρκεσθούν, δηλαδή, σε κάποιες ονομαστικές αυξήσεις και να ξεχάσουν την πλήρη αποσύνδεση του μισθολογίου τους από εκείνο των συναδέλφων τους των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Όπως γίνεται και με την άλλη μεγάλη κατηγορία των εκπαιδευτικών των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών. Σας είπα ότι έχω θητεύσει δεκατέσσερα ολόκληρα χρόνια στην Ανώτατη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων στην Πειραιά.

Έχω στα χέρια μου σήμερα μια διαμαρτυρία, ενημέρωση, που εξέδωσε χθες η Ένωση των Καθηγητών των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών και ο Σύλλογος του Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού των ιδίων σχολών, κύριε Υπουργέ. Την γνωρίζετε, θα έχε φτάσει στα χέρια σας. Διαμαρτύρονται οι άνθρωποι γιατί ούτε ο κύριος Υπουργός Παιδείας και πρώην Εθνικής Άμυνας ούτε και ο Υπουργός των Οικονομικών είναι, όπως φαίνεται, διατεθειμένοι να ακούσουν και να καταλάβουν ότι με τα άρθρα 16 και 20 του σχεδίου νόμου που συζητάμε θεσμοθετείται η κατάργηση της πλήρους ισοτιμίας των σχολών τους προς τα ΑΕΙ. Δεν είναι, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, τυπικό το θέμα, αλλά είναι ουσιαστικό. Το λέω, κύριε Υφυπουργέ των Οικονομικών, γιατί έτσι απαντήσατε στην επιτροπή, ότι δεν χάνεται για εβδομήντα καθηγητές ή για εβδομήντα πέντε εκατομμύρια δραχμές (75.000.000) τόσο θα επιβαρυνθεί ο προϋπολογισμός αν δεν τους... μειώσετε- η ευκαιρία να μπουέ στην ΟΝΕ. Τα είδα στα επίσημα πρακτικά της διαρκούς επιτροπής. Νομίζω, ότι το νομοσχέδιο έρχεται να καταργήσει...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Λάθος κάνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Όχι, ούτε αυτό είναι λάθος. Θα το καταθεσω. Δείτε τα πρακτικά.

Το νομοσχέδιο λοιπόν έρχεται να καταργήσει αντιδεοντολογικά και βλαπτικά και αντισυνταγματικά τη νομοθετικά κατοχυρωμένη και νομολογιακά πλήρη ισοτιμία αυτών των

σχολών και μέσω των καθηγητών και των αποδοχών τους προς τους καθηγητές των υπολοίπων ΑΕΙ της χώρας.

Ότι οι Ανώτατες Στρατιωτικές Σχολές, αν δεν το γνωρίζετε, από το 1961 είναι ανώτατα ισότιμα προς τα ΑΕΙ θεσμοθετημένα ιδρύματα και η ισοτιμία κατοχυρώθηκε με σειρά αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αλλά και με κοινοτικές οδηγίες. Θυμηθείτε με, αν προσφύγουν οι καθηγητές των στα δικαστήρια, στη δικαιοσύνη, είναι βέβαιο ότι και πάλι θα δικαιωθούν.

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω το εξής:

Αντιλαμβάνομαι, το νόημα της θετικής επί της αρχής ψήφου της Νέας Δημοκρατίας, όχι, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ως τη νομιμοποίηση οποιουδήποτε παράλογου και ανεξέλεγκτου τρόπου με τον οποίο θα λειτουργούν από εδώ και πέρα καθηγητές, ΔΕΠ, πανεπιστήμια κλπ, εις βάρος των συμφερόντων του ελληνικού λαού, αλλά ως γενναία στάση προτροπής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης την οποία υπηρετώ, προς την Κυβέρνησή σας.

Προτροπή, να σκεφθείτε καλά και με τη δική μας βοήθεια και με τη δική μας συμπαράσταση να διορθώσετε τα λάθη και τις όποιες αδυναμίες αυτού του νομοσχεδίου, πριν γίνει ένας κακός νόμος, κύριε Υπουργέ, κοντά σε τόσους άλλους κακούς νόμους που έχουμε ψηφίσει σ' αυτήν την Αίθουσα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε, αν και έχει τον τίτλο "Μισθολογικές ρυθμίσεις", δεν ασχολείται μόνο με μισθολογικές ρυθμίσεις. Είναι ένα νομοσχέδιο που επιφέρει βασικές αλλαγές και στο χώρο της εκπαίδευσης, της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά και στο χώρο της έρευνας.

Θα ήθελα, ευθύς εξαρχής, να τονίσω μερικά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτού του νομοσχεδίου.

Πρώτον, αυτό το νομοσχέδιο είναι πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Δεν είναι αποτέλεσμα πιέσεων και δεν είναι αποτέλεσμα συμβιβασμών. Εκφράζει τα συμπεράσματα της Κυβέρνησης μετά από μελέτη, διάλογο και ανάλυση των προβλημάτων στο χώρο της εκπαίδευσης και της έρευνας.

Δεύτερον, το νομοσχέδιο αυτό κάνει μια βασική τομή. Αποσυνδέει τα μισθολογία διαφορετικών κατηγοριών. Ήταν ταλαιπωρία για τις κυβερνήσεις και για τη Βουλή, η νομική σύνδεση του μισθολογίου μιας κατηγορίας με αυτή της άλλης κατηγορίας. Το νομοσχέδιο αυτό αντιμετωπίζει τα μισθολογικά ζητήματα κάθε κατηγορίας με βάση τα προβλήματα, τις ανάγκες αυτής της κατηγορίας. Και, από εδώ και πέρα, αφήνει ελεύθερο το χώρο να αντιμετωπιστούν στο μέλλον συγκεκριμένα τα προβλήματα κάθε κατηγορίας χωριστά, της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, των ερευνητικών ιδρυμάτων, των στρατιωτικών σχολών κλπ.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν λύνει τα προβλήματα του πανεπιστημιακού χώρου. Είναι ένα νομοσχέδιο, ενταγμένο στο πρόγραμμα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, όπου όμως αντιμετωπίζει μερικά μόνο θέματα λειτουργίας των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ.

Σας το έχω πει, και ίσως πρέπει να το επαναλάβω, ότι το θέμα της λειτουργίας των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, της διοικητικής, οικονομικής αυτοτέλειας, είναι ένα ζήτημα που βρίσκεται υπό συζήτηση και εξέλιξη και η Κυβέρνηση σύντομα -δεν μπορώ να σας πω ακριβώς το χρόνο- θα καταθέσει νομοσχέδιο στη Βουλή που θα τακτοποιήσει τα θέματα της εύρυθμης λειτουργίας των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, δίνοντας τη διοικητική και οικονομική αυτοτέλειά τους, αλλά ταυτόχρονα εξασφαλίζοντας και τον έλεγχο του εκπαιδευτικού αποτελέσματος. Είναι σ' αυτά τα πλαίσια που θέματα τα οποία έχουν μείνει ανενεργά εδώ και πολύ καιρό, όπως και η έκδοση εσωτερικών κανονισμών των πανεπιστημίων, θα τακτοποιηθούν. Δεν μπορούμε λοιπόν να κρίνουμε αυτό το

νομοσχέδιο πάνω σε θέματα με τα οποία δεν ασχολείται. Θα αντιμετωπίσουμε αυτά τα θέματα αργότερα.

Ο αντικειμενικός σκοπός αυτού του νομοσχεδίου όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση -και μ' αυτή μόνο θα ασχοληθώ, ο συνάδελφος ο κ. Χριστοδουλάκης θα σας μιλήσει γενικότερα για τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου και για τα μισθολογία- είναι να έχουμε στην πανεπιστημιακή κοινότητα τους καλύτερους επιστήμονες και δασκάλους, οι οποίοι θα αφοσιωθούν στο πανεπιστημιακό τους έργο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομοθετούμε, σήμερα 1997, στην Ελλάδα. Δεν νομοθετούμε στο κενό. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα, όπως είναι, όχι όπως θα θέλαμε να είναι και να νομοθετήσουμε εφαρμόσιμες διατάξεις. Πολλές φορές στο παρελθόν, κύριοι συνάδελφοι, νομοθετήσαμε για αποκλειστικής και πλήρους απασχόλησης, μερικής απασχόλησης. Ουδέποτε εφαρμόστηκαν αυτές οι διατάξεις και γελοιοποιήθηκε ο νόμος και η Βουλή. Εμείς επιμένουμε ότι θέλουμε να πετύχουμε το στόχο της αναβάθμισης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και να κάνουμε τις ρυθμίσεις, οι οποίες μπορούν και πρέπει να εφαρμοστούν.

Ποια είναι η βασική διάκριση που κάνουμε; Λέμε ότι ο βασικός κανόνας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι το μέλος να είναι πλήρους απασχόλησης, δηλαδή ο πανεπιστημιακός να ασχολείται πλήρως με το πανεπιστημιακό του έργο και γι' αυτόν το λόγο δίνουμε και τις σημαντικές αυξήσεις, για να μπορεί να ασχοληθεί με το πανεπιστημιακό του έργο.

Πολλοί συνάδελφοι μίλησαν και έκαναν κριτική εκ του ασφαλούς, να γίνει πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και εγώ προσωπικά θα συμφωνούσα ότι ο κανόνας θα έπρεπε να ήταν πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης σε μία χώρα που είχε διαφορετική υποδομή. Αν σήμερα τα πανεπιστήμια είχαν την υποδομή να δώσουν το δικαίωμα επαγγελματικής απασχόλησης μέσα στα πανεπιστήμια, αν είχαμε τα πανεπιστημιακά νοσοκομεία για να ασχοληθεί με το επάγγελμά του ο γιατρός, αν υπήρχε η υποδομή των εργαστηρίων, θα μπορούσαμε να το αντιμετωπίσουμε αυτό.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Τι θα κάνετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες συνάδελφε, μη διακόπτετε. Αφήστε να εξελιχθεί ο διάλογος!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τι θα κάνουμε; Θα κάνουμε ακριβώς αυτό που σας λέω. Ακριβώς αυτό νομοθετούμε, κύριε συνάδελφε. Λέμε, λοιπόν, ότι το μέλος πλήρους απασχόλησης θα ασχοληθεί με το έργο του πανεπιστημίου. Γι' αυτό προσδιορίζουμε για πρώτη φορά ότι θα πρέπει -και αυτό μπορεί να ελεγχθεί- να διδάσκει τουλάχιστον έξι ώρες την εβδομάδα. Έξι ώρες την εβδομάδα, όχι σε μια ή σε δύο ημέρες, αλλά θα βρίσκεται σε μία απόσταση η μία διδασκαλία από την άλλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε ότι ελάχιστοι πανεπιστημιακοί σήμερα εκπληρούν αυτόν τον όρο; Έξι ώρες διδασκαλίας την εβδομάδα, μάλιστα διακεκομμένη, όπως προβλέπεται από το νόμο, είναι μία αυστηρή διάταξη. Επίσης προσδιορίζει ο νόμος ότι θα πρέπει να έχουν φυσική παρουσία στο πανεπιστήμιο δεκατέσσερων ωρών. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα είναι μόνο δεκατέσσερις ώρες, αλλά είναι υποχρεωμένοι να είναι δεκατέσσερις ώρες, να δέχονται το προσωπικό, τους φοιτητές και να είναι ανοικτή η πόρτα τους. Αυτή είναι μία αυστηρή διάταξη. Θα μπορούσαμε να μείνουμε εδώ, αλλά προχωρούμε και παραπέρα. Οι πανεπιστημιακοί αυτοί κάνουν έρευνα. Η έρευνα αυτή που γίνεται στα πανεπιστήμια και εγκρίνεται από τα πανεπιστήμια και χρηματοδοτείται και από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από άλλους, μπορεί να γίνει και από καθηγητές πλήρους απασχόλησης, γιατί είναι σχετική με το πανεπιστημιακό τους έργο. Τι γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις; Η έρευνα αυτή γίνεται από αυτούς. Η είσπραξη των αμοιβών γίνεται μέσα από τον ειδικό λογαριασμό των πανεπιστημίων και συμμετέχει στις αμοιβές αυτές και στους πόρους το πανεπιστήμιο κατά 20% ή 30% ή 15%, ανάλογα με την περίπτωση που προσδιορίζει ο νόμος.

Μένει, λοιπόν, η περίπτωση της άσκησης του ελεύθεριου

επαγγέλματος. Επαναλαμβάνω ότι αν υπήρχε η πανεπιστημιακή υποδομή για να έχει επαφή με το αντικείμενό του ο πανεπιστημιακός, ο χειρουργός με τη χειρουργική, ο νομικός με τη νομική γνώματευση, θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτό το έργο ασκείται μέσα στο πανεπιστήμιο. Δεν μπορεί να γίνει αυτό. Μπορούμε να δούμε μία μεταβατική περίοδο πέντε, έξι ετών μέχρις ότου κτιστούν τα πανεπιστημιακά νοσοκομεία, μέχρις ότου δημιουργηθεί η υποδομή, όπου αυτές οι ανάγκες ενός καλού πανεπιστημιακού θα μπορούν να καλυφθούν με τον όρο της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης μέσα στα πανεπιστήμια. Θα ήταν ανεδαφική η διάταξη αν έλεγε ότι οι πανεπιστημιακοί δεν μπορούν να ασκούν ελευθέριο επάγγελμα. Διότι κύριοι συνάδελφοι, εσείς που μιλήσατε για πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, σκεφθήκατε πόσοι πανεπιστημιακοί θα ήταν πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης;

Θα παραδίδαμε τα πανεπιστήμια σε πανεπιστημιακούς, όχι της πρώτης κατηγορίας, που θέλαμε, γιατί αυτοί θα γίνονταν μερικής απασχόλησης. Αυτό θέλουμε να κάνουμε. Θέλουμε να διώξουμε, να υποβαθμίσουμε τα δημόσια πανεπιστήμια, εκδιώκοντας τους καλούς πανεπιστημιακούς, που θα καταφύγουν σε μερική απασχόληση;

Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς κάνουμε τη χρυσή τομή. Λέμε ότι μπορούν να ασκούν περιορισμένα το ελευθέριο επάγγελμα. Πώς; Είναι περιορισμένο σε χρόνο. Ζητούμε να έχουν μία επαφή με το αντικείμενό τους και λέμε ότι θα κουραστούν μία μέρα την εβδομάδα. Δηλαδή θα διαθέτουν χρόνο ίσο με μία εργάσιμη ημέρα και αυτό μπορεί να ελεγχθεί, διότι οι αμοιβές θα περνάνε μέσα από τον ειδικό λογαριασμό.

Νομίζω, λοιπόν, ότι έχουμε βάλει τις αυστηρότερες δυνατές διατάξεις για το μέλος Δ.Ε.Π. και το επιστημονικό προσωπικό Τ.Ε.Ι., που είναι πλήρους απασχόλησης, αφοσιώνεται στο πανεπιστημιακό έργο και δεν τον αποκόπτουμε από την επαφή που έχει με το αντικείμενό του. Διαφορετικά, θα οδηγούμεθα σε υποβάθμιση του επιπέδου των πανεπιστημιακών, τους οποίους θα καλέσουμε να συμμετέχουν στη διοίκηση των πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι.

Οι υπόλοιποι θα είναι μερικής απασχόλησης και έχουμε εξαιρετικούς επιστήμονες, οι οποίοι έχουν ένα παράλληλο επάγγελμα, θέλουν να είναι δικηγόροι ή θέλουν να είναι γιατροί. Τι κάνουμε σ' αυτήν την περίπτωση; Υποχρεώνονται αυτοί να διδάσκουν τουλάχιστον τρεις ώρες την εβδομάδα, να είναι παρόντες έναν ορισμένο χρόνο στα πανεπιστήμια και βέβαια είναι ελεύθεροι να ασκούν παράλληλα το επάγγελμά τους. Δεν δικαιούνται, όμως, να συμμετέχουν στα ερευνητικά προγράμματα τα οποία χρηματοδοτούνται από τα πανεπιστήμια και δεν μπορούν να ασκούν διοίκηση στα πανεπιστήμια.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε τη συμμετοχή αξιόλογων επιστημόνων, που διδάσκουν -είναι προσφορά στα πανεπιστήμια- πληρώνονται το 1/3 του μισθού αυτού που είναι πλήρους απασχόλησης, αλλά δεν μετέχουν στη διοίκηση των πανεπιστημίων.

Αυτή είναι μία αυστηρή τομή και νομίζω ότι εξασφαλίζει τις καλύτερες προϋποθέσεις για την αναβάθμιση της λειτουργίας των πανεπιστημίων. Στις διατάξεις αυτές προχωρούμε και καθορίζουμε τις περιπτώσεις, όπου πανεπιστημιακοί βρίσκονται σε αναστολή και οι διατάξεις αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 5 του νομοσχεδίου. Έχουν γίνει αρκετές παρατηρήσεις πάνω σ' αυτό το θέμα και όταν θα έρθουμε στη συζήτηση αυτού του άρθρου, θα έχουμε κι εμείς να κάνουμε ορισμένες προτάσεις, λαμβάνοντας υπόψη και τις δικές σας. Το ίδιο ισχύει και για τα ασυμβίβαστα.

Θα ήθελα, τέλος -διότι δεν θέλω να μακρηγορήσω, να ακούσω και τους άλλους συναδέλφους και ίσως στη δευτερολογία μου καλύψω μερικά θέματα- να πω ένα θέμα, που αφορά τη διαφορά μισθών μεταξύ περιφερειακών πανεπιστημίων και κεντρικών πανεπιστημίων.

Ήταν κοινή θέση του συνόλου των πρυτάνεων ότι πρέπει να υπάρχει ένα ενιαίο μισθολόγιο για όλους τους πανεπιστημιακούς και αυτό κάνουμε. Ο μισθός πρέπει να είναι ίδιος είτε υπηρετεί στην Αθήνα είτε υπηρετεί στη Θεσσαλονίκη

είτε υπηρετεί στη Θράκη. Η διαφοροποίηση, η οποία είχε γίνει μισθολογικά, πράγματι δεν απέδωσε στο παρελθόν ως κίνητρο, για να μετακινηθούν πανεπιστημιακοί από το κέντρο στην περιφέρεια. Ισχύει το αντίθετο. Τώρα βέβαια μπορούμε να πούμε ναι, αλλά οι συνθήκες διαβίωσης στα περιφερειακά πανεπιστήμια, στο Αιγαίο, στη Θράκη, είναι ιδιαίτερες και ιδιαίτερα δύσκολες και αυτό πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα το αντιμετωπίσουμε με πρόταση που θα κάνουμε αύριο, όχι μέσα από το μισθολόγιο, αλλά με την παροχή ειδικών κινήτρων για την προσέλκυση και την παραμονή μελών ΔΕΠ στα ακριτικά μας πανεπιστήμια. Και νομίζω ότι μ' αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζουμε το ενιαίο μισθολόγιο σε όλους τους πανεπιστημιακούς και ειδικά κίνητρα σε ειδικές περιπτώσεις, που η πολιτεία θέλει να προωθήσει την παραμονή υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακών.

Κύριοι συνάδελφοι, στην επιτροπή έγινε πολλή συζήτηση για το θέμα των βεβαιώσεων. Τα επιδόματα τα οποία παίρνουν οι πανεπιστημιακοί, είναι επιδόματα τα οποία καλύπτουν συγκεκριμένους σκοπούς. Εμείς δεν είχαμε την πρόθεση -και δεν έχουμε την πρόθεση- να δημιουργήσουμε ένα γραφειοκρατικό σύστημα ελέγχου.

Εμείς θέλουμε να ρυθμίσουμε το ζήτημα αυτό κατά ένα τρόπο, που ικανοποιεί την πολιτεία, ότι τα επιδόματα αυτά καταβάλλονται, πράγματι στους πανεπιστημιακούς και χρησιμοποιούνται για το σκοπό που προσδιορίζονται, χωρίς να έχουμε τους αυστηρούς γραφειοκρατικούς ελέγχους. Και σ' αυτό το θέμα, όταν θα μιλήσουμε στο σχετικό άρθρο, θα έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις να κάνουμε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Ζητώ το λόγο επί διαδικαστικού, κύριε Πρόεδρε. Θα μου δώσετε το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Ακριτίδη, ξέρω τι θα πείτε. Θα πείτε ότι οι Βουλευτές θα πρέπει να έχουν το λόγο για να μιλήσουν, αλλά θα πρέπει οι Υπουργοί να μιλούν αφού ακούσουν τους Βουλευτές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Αυτό το είπαμε πάρα πολλές φορές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές και θα μιλήσουν σε κατάλληλο χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Ελπίζω ότι δεν θα γενικευθεί, με δευτερολογίες και συμμετοχή όλων των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων, οπότε μπορούμε να πούμε από τώρα ότι τελείωσε η συζήτηση για απόψε. Αυτή είναι μια υπόθεση που επαναλαμβάνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πιστεύω, ότι ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ δεν θα ακολουθήσει.

Ορίστε, κύριε Μάνο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ξέρετε, τον τελευταίο καιρό επήλθαν ορισμένες αλλαγές οργανωτικής φύσεως στη Νέα Δημοκρατία. Αποτέλεσμα αυτής της αλλαγής, είναι ότι σήμερα καλούμαι να εκπροσωπήσω τη Νέα Δημοκρατία στο Κοινοβούλιο στον τομέα της παιδείας, γεγονός που είναι για μένα πολύ μεγάλη τιμή αφ' ενός, αλλά βέβαια είναι και κάτι καινούριο. Έτσι, θα παρακαλέσω να με ακούσετε με κάποια ανεκτικότητα.

Πριν μπω στη συζήτηση για το νομοσχέδιο, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις.

Η νέα εκπαιδευτική χρονιά για τα δημόσια σχολεία και τα Πανεπιστήμια, ξεκίνησε πάλι με ένα σωρό προβλήματα, ασάφειες και αντιφάσεις, για τα οποία νομίζω ότι -και θα συμφωνήσετε μαζί μου- φταίει το Υπουργείο κυρίως, η Κυβέρνηση. Οι μαθητές ειδικώς της Α' Λυκείου, φαντάζομαι ότι πρέπει να τα έχουν χαμένα. Δεν ξέρουν τι, πώς, πού, πότε, τι θα διδαχθούν, πώς θα εξετάζονται, πώς θα εισαχθούν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και στα ΤΕΙ.

Να σας πω και τι μου φαίνεται ακόμη πιο δυσάρεστο: Το γεγονός πως έχω την εντύπωση ότι και η Κυβέρνηση δεν

παπούτσια γιατί κουραζόμαστε; Για ποιον το κάνουμε αυτό; Θέλω να το σκεφθείτε λίγο αυτό. Διότι είδα πολλούς συναδέλφους που μου λένε, βρε Μάνο είσαι ρομαντικός τώρα. Τι ασχολείσαι με αυτά τα πράγματα; Μου το είπαν μερικοί και από το δικό μου κόμμα περί ρομαντισμού. Αλλά θα μου επιτρέψετε να διατηρώ αυτό το ρομαντισμό, να επιμένω ότι είναι ανάγκη εμείς εδώ μέσα όταν κάνουμε τη δουλειά μας να την κάνουμε όσο μπορούμε πιο σωστά και στη συνέχεια να έχουμε την απαίτηση οι νόμοι που εκδίδονται από τη Βουλή να τηρούνται απ' όλους τους Έλληνες είτε είναι πλούσιοι είτε είναι φτωχοί είτε είναι ισχυροί ή ανίσχυροι. Και δεν αφορά μόνο τα πανεπιστήμια αυτό, αφορά και πολλούς άλλους.

Γι' αυτό, λοιπόν, είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσετε τι πάμε να κάνουμε τώρα. Εγώ, λοιπόν, είπα και κατέθεσα μία τροπολογία, η οποία λέει το εξής: Ναι, βεβαίως πρέπει να αμειφθούν σωστά οι πανεπιστημιακοί και θα έλεγα σε πολλές περιπτώσεις ακόμη καλύτερα απ' ό,τι προβλέπει το νομοσχέδιο. Αλλά δεν είμαι διατεθειμένος και μιλώ για τους φορολογούμενους τώρα, να μοιράζουμε λεφτά χωρίς να εξασφαλίσουμε ότι παίρνουμε το αντίκρυσμά τους. Εγώ ζητώ, λοιπόν, να εφαρμοστεί ο νόμος. Και μόλις εφαρμοστεί ο νόμος που προβλέπει τους εσωτερικούς κανονισμούς, θα προχωρήσουμε να δώσουμε το ηυξημένο μισθολόγιο, όχι πάρτε τα και θα τα βρούμε μετά.

Θα διαπιστώσατε από τις παρεμβάσεις των συναδέλφων ότι δεν πάει άλλο αυτό το τσουβάλιασμα, η ισοπέδωση όλων. Δεν είναι όλοι οι καθηγητές το ίδιο. Δεν είναι όλες οι περιφέρειες το ίδιο. Πρέπει να υπάρξουν διαφοροποιήσεις μεταξύ καθηγητών. Ούτε μπορούμε να πούμε ότι όλοι οι καθηγητές είναι το ίδιο. Ο μόνος τρόπος, όμως, να τους διαφοροποιήσουμε είναι να το πάρουμε απόφαση ότι και τους καθηγητές του πανεπιστημίου πρέπει να τους αξιολογούμε και τα τμήματα πρέπει να τα αξιολογούμε, και τα πανεπιστήμια πρέπει να τα αξιολογούμε. Και στη συνέχεια αν το κάνουμε αυτό σωστά, θα μπορούσαμε να διαφοροποιήσουμε τον τρόπο που αμείβουμε όλο αυτόν τον κόσμο, ανάλογα με την προσφορά τους και όχι να τους βάζουμε όλους στο ίδιο τσουβάλι. Επαναλαμβάνω δεν είναι το ίδιο. Όπως δεν είναι το ίδιο όλοι οι ερευνητές. Υπάρχουν καλοί ερευνητές, υπάρχουν κακοί ερευνητές, υπάρχουν εξαιρετικοί ερευνητές και πρέπει να τους αναζητήσουμε. Και ο μόνος τρόπος να προσελκύσουμε καλύτερους ερευνητές δεν είναι να δώσουμε σε όλους το ίδιο ποσό, αλλά να δείξουμε ότι ξέρουμε να διακρίνουμε τους καλούς και να τους αμείβουμε. Αυτό πρέπει να καταλάβουμε ότι πρέπει να κάνουμε.

Αυτά τα λίγα ήθελα να σας πω, κύριοι συνάδελφοι. Και επαναλαμβάνω, θα επανέλθω, κύριε Υπουργέ, στο ζήτημα του κανονισμού. Θέλω μία αρκετά πειστική απάντηση γιατί εσείς ως Υπουργός ανέχεσθε την παρανομία;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ.Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Επειδή ο κ. Μάνος έθεσε ορισμένα σοβαρά θέματα με τα οποία συμφωνούμε όλοι, όπως παραδείγματος χάρη για την τήρηση των νόμων, θα ήθελα να του πω ότι η τήρηση των νόμων είναι υπόθεση της ανεξάρτητης δικαιοσύνης. Δεύτερο, σε ό,τι αφορά τους κανονισμούς και την όλη λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, υπάρχει συνταγματικό πρόβλημα. Διότι η ακαδημαϊκή ελευθερία είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη κατά τέτοιο τρόπο, ώστε αυτές οι ρυθμίσεις που προτείνει με το σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση, οι ήπιες κατά τον κ. Μάνο, κατά την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής είναι συζητήσιμης συνταγματικότητας.

Αυτές είναι οι δύο απαντήσεις που θα ήθελα να δώσω στον κ. Μάνο τις οποίες λυπάμαι που δεν άκουσε. Τις άκουσε, όμως, η Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ο κ. Μάνος έθεσε ένα ερώτημα και θα ήθελα να του απαντήσω.

απέδειξε ακριβώς αυτό που τόνισα εγώ. Η Βουλή δεν πρέπει να νομοθετεί μη εφαρμόσιμες διατάξεις. Ο λόγος που δεν εφαρμόστηκε η διάταξη, δεν ήταν ότι τα μέλη ΔΕΠ δεν ήθελαν να εφαρμόσουν τους εσωτερικούς κανονισμούς. Μερικά πανεπιστήμια έχουν υποβάλει τους εσωτερικούς κανονισμούς και έχουν εγκριθεί. Σε άλλα πανεπιστήμια υπήρχαν προβλήματα τα οποία δεν ανάγονται στη διάθεση των πανεπιστημιακών, αλλά στην εσωτερική λειτουργία των πανεπιστημίων, στους φοιτητές κ.λπ.

Αυτά, κύριε συνάδελφε, νομίζω ότι πρέπει να τα δει η Βουλή και να εφαρμόσουμε τις διατάξεις για εσωτερικούς κανονισμούς. Πρέπει, όμως, να βοηθήσουμε τα πανεπιστήμια με νομοθετικές ρυθμίσεις οι οποίες θα προβλέπονται στο νομοσχέδιο που θα καταθέσουμε. Και θα έχουμε διατάξεις οι οποίες δεν θα είναι ρομαντικές αλλά διατάξεις οι οποίες θα είναι εφαρμόσιμες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Είναι αδυναμία των Υπουργών και την παρανομία των Υπουργών τη χαρακτηρίζετε ως μη εφαρμόσιμη. Είσθε υπόλογοι ενώπιον του εισαγγελέως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κόρακας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Είναι γεγονός ότι η ανώτατη εκπαίδευση της χώρας μας αντιμετωπίζει πάρα πολλά και σοβαρά προβλήματα. Αυτό το ξέρουμε όλοι και έχουμε αναφερθεί σ' αυτήν την Αίθουσα σ' αυτά τα προβλήματα.

Σήμερα ο κύριος Υπουργός ισχυρίστηκε ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν πάει να αντιμετωπίσει τα προβλήματα αυτά, αλλά θα φέρει άλλα νομοσχέδια που θα τα αντιμετωπίζουν. Ωστόσο όμως αποκρύπτει ένα γεγονός, ότι με το νομοσχέδιο αυτό προωθεί ένα τύπο πανεπιστημίου όπως θέλει η πολιτική και η ιδεολογία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως ζητά η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως θέλουν οι βιομήχανοι, όπως θέλει τελικά και η Νέα Δημοκρατία, αλλά και άλλα κόμματα που στα βασικά ζητήματα αστάζουνται αυτήν την πολιτική.

Επίσης, θα ήθελα να τονίσω ότι, ενώ ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι δεν ασχολείται το νομοσχέδιο με τα πανεπιστήμια, αλλά μόνο με τους πανεπιστημιακούς, γίνεται ακριβώς το αντίθετο. Αυτό ειδικά το νομοσχέδιο μέσα από το μισθολόγιο και τις εργασιακές σχέσεις, επιδιώκει να διαμορφώσει τον τύπο του πανεπιστημίου που θέλετε.

Είναι γεγονός ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν κατοχυρώνει την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, αλλά αντίθετα θεσπίζει την πλήρη απασχόληση και τη μερική απασχόληση με τέτοιο τρόπο, όμως, που να ρυθμίζει τις σχέσεις τις εργασιακές στα πανεπιστήμια, σύμφωνα με μια συγκεκριμένη πολιτική και ιδεολογία, όπως αυτήν τη στιγμή, αυτή υπαγορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

Είναι γεγονός επίσης ότι με την καθιέρωση της πλήρους αλλά όχι αποκλειστικής απασχόλησης, με τον τρόπο που την καθιερώνει, βγάζει πραγματικά τον καθηγητή στην "πιτάσα", στην αγορά και έτσι στην ουσία η δόθεν πλήρης απασχόληση του καθηγητή στο πανεπιστήμιο γίνεται πάρεργο και ένα μέσο για να μπορέσει να πετύχει τις άλλες δραστηριότητες που του δίνει τη δυνατότητα το νομοσχέδιο να αναπτύξει.

Αυτό κάνει για παράδειγμα το νομοσχέδιο στο άρθρο 2 παράγραφος 2, όπου εξηγεί τι εννοεί με πλήρη απασχόληση και αφού αναφέρει τρία ζητήματα λέει: "Δύνανται οι εκπαιδευτικοί να αμείβονται από χρηματοδοτούμενα ερευνητικά προγράμματα ή από ερευνητικά ινστιτούτα ή κέντρα υπό την εποπτεία της γενικής γραμματείας ..." κ.λπ. "Να αμείβονται από κάθε είδους έργο. Να ασκούν εξωπανεπιστημιακή υπερωριακή απασχόληση, εφόσον δεν αμείβονται από τη θέση για την οποία παρέχουν την υπερωριακή τους απασχόληση". Εδώ θα θέλαμε μία επεξήγηση φυσικά γιατί είναι λιγάκι δυσνόητη η διατύπωση. Ακόμη λέει στη συνέχεια: "Να ασκούν ελεutherio επάγγελμα".

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι αυτό θα το ασκούν μία φορά την εβδομάδα. Λογαριασμό θα σας δώσουν πόσες φορές θα περάσουν από το γραφείο τους;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Βεβαίως.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Ή θα βάλετε αστυνομία μπροστά στο γραφείο τους;

Ανοίγει ένας πανεπιστημιακός γραφείο. Θα είναι στο γραφείο όσες ώρες θέλει, θα δουλεύει και θα ετοιμάζει, για παράδειγμα ο δικηγόρος, τις προτάσεις. Τι θα κάνετε, δηλαδή; Θα βάλετε φύλακα σε κάθε ιδιωτικό γραφείο πανεπιστημιακού; Αυτά τα πράγματα είναι ιστορίες για άσχετους μάλλον, παρά για ανθρώπους που ασχολούνται λίγο με τα ζητήματα αυτά.

Επίσης λέγει "Θα αμείβονται από συγγραφικά δικαιώματα, θα διδάσκουν στο Ε.Α.Π. σε δημόσιες σχολές, σε δημόσια ΙΕΚ και ΚΕΚ ή όσοι παρέχουν διδακτικό ή διευθυντικό έργο στο παιδαγωγικό ινστιτούτο και στα Π.Ε.Κ. Θα συμμετέχουν ως έμμισθα μέλη σε δύο κατ'ανώτατο όριο επιτροπές και δ.σ. του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα". Φαντάζεστε τι σημαίνει αυτό κύριοι συνάδελφοι; Θα είναι ο ανώτατος εκπαιδευτικός μέλος δ.σ. ιδιωτικής εταιρείας. Και καταλαβαίνετε με τις δυνατότητες που του δίνει το πανεπιστήμιο τι συμφέροντα θα υπηρετεί.

Επίσης "θα ασκούν χωρίς αμοιβή συμπεριλαμβανομένης και τις κατ' αποκοπήν αποζημίωσης κάθε είδους έργο ή δραστηριότητα".

"Έτσι, λοιπόν, βγαίνει χωρίς κόπο θα έλεγα, τι είδους είναι αυτή η πλήρης απασχόληση. Αυτός ο τρόπος λειτουργίας του πανεπιστημιακού, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2, θα έχει όμως επιπτώσεις πάνω στο έργο του στο πανεπιστήμιο, αφού ο νους του πραγματικά θα είναι αλλού και θα κάνει τις έξι ώρες όπως-όπως στο χρόνο που του αφήνουν οι άλλες του ενασχολήσεις. Θα διαθέτει όλο και λιγότερο χρόνο για την προετοιμασία ακόμη και των έξι ωρών διδασκαλίας.

Γίνεται επίσης λόγος εδώ για μερική απασχόληση. Εμείς ως κόμμα έχουμε επανειλημμένα διατυπώσει την πλήρη αντίθεσή μας σε αυτό το εργασιακό καθεστώς. Αλλά πιστεύουμε ότι εάν πραγματικά υπάρχει ανάγκη για διδασκαλία ενός συγκεκριμένου νέου αντικείμενου, τότε μπορεί το πανεπιστήμιο να καλεί με σύμβαση έργου κάποιον ειδικό να διδάξει αυτό το συγκεκριμένο αντικείμενο. Αυτός φυσικά δεν θα είναι οργανικό μέλος του πανεπιστημίου.

Επίσης -και θέλω εδώ την προσοχή όλων αυτών που ενώ διατυπώνουν την αντίθεσή τους στην αποκλειστική απασχόληση, τάσσονται υπέρ της μερικής- στο άρθρο 3, παράγραφος 2 και 3, γίνεται λόγος ότι μία φορά το χρόνο θα έχει αυτός ο εκπαιδευτικός που επέλεξε το καθεστώς της μερικής απασχόλησης να αλλάζει μεσοχρονιάς καθεστώς. "Έτσι, λοιπόν, αφού θα έχει πάρει τα προγράμματα ως μέλος του Δ.Ε.Π. με πλήρη απασχόληση, στη μέση του χρόνου ή μετά από μερικούς μήνες θα αλλάζει το καθεστώς, θα γίνεται μερικής απασχόλησης εάν δει ότι πέτυχε τέτοια προγράμματα που του εξασφαλίζουν περισσότερες απολαβές.

"Έτσι λοιπόν, όπως καθορίζει το νομοσχέδιο τις εργασιακές σχέσεις του διδακτικού προσωπικού στα ΑΕΙ ή ΤΕΙ, προδίδει την αντίληψή σας για το πώς θέλετε να οικοδομήσετε το πανεπιστήμιο.

Δεν τον θέλετε στην υπηρεσία της κοινωνίας, αλλά στην υπηρεσία της αγοράς και του επιχειρηματικού κέρδους. "Έτσι, όμως, διαστρέφετε τον κοινωνικό χαρακτήρα του πανεπιστημίου και τον κοινωνικό ρόλο που καλείται να διαδραματίσει από το Σύνταγμα της χώρας και από τις προσδοκίες του λαού μας ο πανεπιστημιακός.

Με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, στοχεύετε και στην ιδεολογική πολιτική χειραγώγηση του πανεπιστημιακού κόσμου, αλλά και στην πλήρη ενσωμάτωσή του στο σύστημα της αγοράς και στην εξυπηρέτηση των πολιτικοideολογικών στόχων σας, όχι μόνο γενικά αλλά και ειδικά με αυτήν τη πολιτική που θέλετε να εφαρμόσετε στα πανεπιστήμια. Το ερώτημα που τίθεται φυσικά είναι πώς θα παρέχεται η γνώση και τι είδους γνώση θα είναι αυτή. Κακά τα ψέματα, θέλετε τη στροφή των πανεπιστημίων στη κατάρτιση για να βγαίνει ένα δυναμικό εργατικό επιστημονικά δέθεν καταρτισμένο που θα το στέλνετε στην αγορά έτοιμο με αντίληψη πλήρους υποταγής

στον εργοδότη, στα πλαίσιο των νέων εργασιακών σχέσεων και των συνθηκών εκμετάλλευσης που προωθείτε.

Ένα άλλο ζήτημα που θα θέλαμε να θίξουμε είναι ο τρόπος που θα παρέχεται το μισθολόγιο. Το μισθολόγιο έχει έναν επιδοματικό χαρακτήρα, αφού το κύριο μέρος, τα 2/3 του μισθού, των αποδοχών του πανεπιστημιακού θα προέρχονται από επιδόματα.

Άρα, λοιπόν, αντίθετα με ό,τι διακηρύσσετε, συνεχίζετε την επιδοματική πολιτική. Επιπλέον, ο βασικός μισθός του πανεπιστημιακού συν η ΑΤΑ που είχε μέχρι σήμερα, αν κάνατε το λογαριασμό θα βρείτε ότι ήταν μεγαλύτερος από το βασικό μισθό που δίνει το σημερινό νομοσχέδιο. Αυτή η επιδοματική πολιτική έχει φυσικά τις ευνοήτες επιπτώσεις στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των πανεπιστημιακών. Αλλά επίσης, παίρνοντας υπόψη και τα επιδόματα που δίδετε τα οποία θα είναι βέβαια παγωμένα, θα είναι σταθερά, δεν θα αναπτύσσονται, τελικά μεσοπρόθεσμα και ακόμα περισσότερο μακροπρόθεσμα οι αποδοχές που σήμερα είναι πραγματικά σοβαρότατα αυξημένες, τελικά θα ροκανιστούν από τον πληθωρισμό και θα μείνουν σταθερές σε ονομαστικές τιμές και θα αυξάνεται μόνο το 1/3 ουσιαστικά αυτών των αποδοχών. Εμείς φυσικά είμαστε αντίθετοι μ' αυτήν την επιδοματική πολιτική και επιμένουμε ότι αυτά τα επιδόματα δεν έπρεπε να είναι ενσωματωμένα στο βασικό μισθό εκτός από το χρονοεπίδομα, το επίδομα για το διδακτορικό και το μάστερ. Αλλά το διδακτορικό γιατί; Αφού και αυτό θα έπρεπε να είναι ενσωματωμένο, αφού ο λέκτορας δεν μπορεί να είναι λέκτορας χωρίς διδακτορικό. Άρα, λοιπόν, γιατί δεν το βάζετε μέσα στο μισθό;

Θα δεχόμασταν ακόμα τα οικογενειακά επιδόματα και το επίδομα τέκνων. Τίποτε άλλο. Όλα τα άλλα θα μπορούσαν να είναι ενσωματωμένα έστω και σε χαμηλότερο επίπεδο, αλλά να ακολουθούν τις αυξήσεις του βασικού μισθού και να συμπεριλαμβάνονται στη σύνταξη, να συνυπολογίζονται όλα στη σύνταξη, πράγμα που δεν γίνεται σήμερα.

Φυσικά εδώ, επιπλέον για να δώσετε τα επιδόματα που αποτελούν το συμπλήρωμα του βασικού μισθού, όπως είπαμε, υιοθετείτε διαδικασίες ελέγχου, που μπορεί να καταλήξουν επιπρόσθετα μας την έκφραση σε χωροφυλακιστικό τρόπο ελέγχου του διδακτικού προσωπικού, που είναι προσβλητικές, αλλά και στην ουσία, στη πράξη φοβόμαστε ότι θα είναι ανεφάρμοστες.

Πράγματι, αν δούμε το άρθρο 13 παρ.γ' και δ' αναφέρεται ότι το επίδομα διδακτικής προετοιμασίας και εξωδιδακτικής πανεπιστημιακής απασχόλησης "θα καταβάλλεται με την απαραίτητη προϋπόθεση, ότι οι δικαιούχοι προσφέρουν με επάρκεια και πληρότητα τη συγκεκριμένη διδακτική και εξωδιδακτική απασχόλησή του που τους ανατίθεται". Ποιος θα το κρίνει αυτό, είναι ένα ερώτημα.

Στη συνέχεια πάγια αποζημίωση για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και για συμμετοχή στα συνέδρια. Η αποζημίωση αυτή θα καταβάλλεται με την απαραίτητη προϋπόθεση ότι οι δικαιούχοι προβαίνουν σε ενέργειες και ασκούν τις δραστηριότητες που προβλέπονται για τη χορήγησή τους. Ποιος θα το ελέγχει, πώς; Θα φέρουν προφανώς αποδείξεις από τα βιβλιοπωλεία.

Πέμπτον, ειδικό ερευνητικό επίδομα για την εκτέλεση μεταδιδακτορικής έρευνας. Και αυτό επίσης πώς θα ελέγχεται;

"Έτσι, λοιπόν, ανακύπτουν τέτοιου είδους ζητήματα. Με τον τρόπο, όμως, αυτό τα επιδόματα αυτά -αυτό το μεγάλο μέρος του μισθού- υπάρχει κίνδυνος να μην δίδονται παρά μόνο σε αυτούς που φυσικά θα ενδίδουν στις απαιτήσεις και στις επιδιώξεις σας. Και τα προβάλλετε ως ένα τρόπο δελεασμού και φυσικά ως ένα τρόπο εκβιασμού του εκπαιδευτικού. Αυτός είναι ο πανεπιστημιακός που θέλετε να δημιουργήσετε.

Να, λοιπόν, γιατί εμείς πιστεύουμε ότι επιβάλλεται η καθιέρωση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και η ενσωμάτωση των επιδομάτων αυτών στο βασικό μισθό.

Επίσης, πρέπει να πούμε ότι με τις ρυθμίσεις αυτές το μισθολόγιό σας δεν είναι ενιαίο διότι δεν θα το παίρνουν όλοι, όπως αποδείξαμε παραπάνω αφού, δηλαδή, θα εξαρτάται από

δίνονται στους καθηγητές πανεπιστημίου είναι έντονα διαφοροποιημένες και κυμαίνονται από το 10% περίπου όσον αφορά στις αποδοχές των μελών ΔΕΠ των περιφερειακών πανεπιστημίων, μέχρι 38% όσον αφορά αυτούς που ανήκουν στο κέντρο, οι οποίοι είχαν, όμως, την έντονη υστέρηση αποδοχών τα τελευταία πέντε χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Και φτωχύνανε οι άνθρωποι!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Η μεσοσταθμική αύξηση είναι της τάξης του 25% και θα χορηγηθεί σε δύο φάσεις. Η πρώτη φάση θα είναι από 1η Σεπτεμβρίου 1997 και η δεύτερη φάση από 1η Ιανουαρίου 1998.

Νομίζω ότι αυτό δεν πρέπει να ξεφεύγει της προσοχής μας, γιατί αποτελεί ένα χαρακτηριστικό στοιχείο του τρόπου με τον οποίο συνετάχθη και θα εφαρμοστεί το μισθολόγιο. Παραμένει, βεβαίως, το θέμα των κινήτρων προσέλκυσης και εγκατάστασης στα παραμεθόρια πανεπιστήμια και γι' αυτό ακριβώς, θα έρθει, κατά τη διάρκεια συζήτησης των συγκεκριμένων άρθρων, μια διάταξη, η οποία θα δίνει τη δυνατότητα, με προεδρικό διάταγμα των Υπουργών Παιδείας και Οικονομικών, να καθιερώνονται κίνητρα, τα οποία, όμως, θα έχουν απόδοση, αποτελεσματικότητα και δεν θα συντελούν απλώς στην έντονη διαφοροποίηση των αμοιβών, με μηδενικά αποτελέσματα.

Αυτή η φιλοσοφία του νομοσχεδίου νομίζω ότι δίνει απάντηση και σε όσα αναιτίως, κατά την άποψή μου, ελέχθησαν προηγουμένως, σχετικά με τις έντονες διαφοροποιήσεις, τις οποίες δήθεν εισάγει εις βάρος των στρατιωτικών μισθολογίων.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Αυτό είναι δεδομένο. Όχι με ψέματα, όμως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τότε, γιατί πιστεύετε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ακούστε και την άλλη άποψη και κρίνετε μετά. Εσείς θα κρίνετε. Εγώ δεν επιδιώκω να επιβάλω τις απόψεις μου. Είναι μακράν εμού αυτές οι τακτικές.

Οι διαφορές στις αποδοχές που λαμβάνει ο καθηγητής πανεπιστημίου υπήρχαν και σήμερα, προ του μισθολογίου, λόγω αυτού του τριζωνικού συστήματος αμοιβών.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Σας ευχαριστώ για την ειλικρίνεια, τουλάχιστον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Πολύ περισσότερο, προ της θεσπίσεως του στρατιωτικού μισθολογίου, οι διαφορές αυτές ήταν πολύ μεγάλες. Είναι δυνατόν να ανακαλύπτουμε αυτήν τη διαφορά σήμερα, όταν μάλιστα έχει ψηφιστεί και έχει θεσπιστεί το μισθολόγιο των στρατιωτικών, το οποίο δίνει σημαντικές αυξήσεις στους στρατιωτικούς...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Είναι ψιχία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα σας δώσω τα στοιχεία. Παρακαλώ, όμως, μην με διακόπτετε. Εγώ δεν διέκοψα κανέναν. Αφήστε με να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει νόημα αυτό. Θα πείτε την άποψή σας κι εσείς, κύριε Σπυριούνη, κι εσείς κύριε Παπαδόγγονα. Είσαστε εγγεγραμμένοι να μιλήσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Η Κυβέρνηση, λοιπόν, φέρνει το μισθολόγιο των στρατιωτικών, με το οποίο θεσπίζονται αυξήσεις της τάξεως του 16% και άνω -ιδιαιτέρως μεγάλες αυξήσεις- για τους αρχηγούς και τους ανώτερους αξιωματικούς, κλείνοντας έτσι μια πολύ μεγάλη διαφορά, η οποία δεν αυξάνεται με το σημερινό μισθολόγιο.

Όταν οι βασικοί μισθοί στους οποίους αναφερθήκατε προηγουμένως είναι σχεδόν ίδιοι μετά τη μεγάλη διαφορά την οποία είχαν επί χρόνια τώρα, για να μην πω επί δεκαετίες, τώρα ανακαλύπτουμε αυτό το πρόβλημα; Όταν η Κυβέρνηση καταβάλλει μία συστηματική προσπάθεια γεφύρωσης και ελαχιστοποίησης αυτών των αποκλίσεων, οι οποίες πράγματι δεν πρέπει να είναι μεγάλες;

Πιστεύω ότι, αν σκεφτούμε αυτό, ότι αν το μισθολόγιο των πανεπιστημιακών είναι ένα μισθολόγιο ενιαιοποίησης τότε πολλά ερωτήματα θα απαντηθούν και πολλές διαφωνίες θα πάρουν τις πραγματικές διαστάσεις.

Αναφέρθηκε επίσης ένα άλλο χαρακτηριστικό σχετικά με τους βασικούς μισθούς και τα επιδόματα. Όπως έχει γίνει και σε άλλα μισθολόγια και σ' αυτό η Κυβέρνηση ακολουθεί μία πάγια τακτική, ενοποιώντας μία πληθώρα επιδομάτων, αυξάνει ήδη σημαντικά τους βασικούς μισθούς. Γύρω στις τρεις ή τέσσερις φορές αυξάνονται οι βασικοί μισθοί.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Τα προηγούμενα επιδόματα μετείχαν στη σύνταξη. Τώρα δεν μετέχουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κάνετε λάθος. Λυπάμαι, αλλά τώρα δεν μπορώ να αποκαταστήσω όλα τα χαρακτηριστικά τα οποία αναφέρετε.

Κύριε Πρόεδρε, έχω όλη τη διάθεση να απαντήσω σε οποιαδήποτε ερωτήματα, στοιχεία, αντιρρήσεις ή οτιδήποτε άλλο. Παρακαλώ, όμως, αυτά να τίθενται με ένα συγκεκριμένο τρόπο.

Θα σας απαντήσω ότι τα επιδόματα σήμερα δεν δίδονται στις συντάξεις, κύριε Παπαδόγγονα. Τι να κάνουμε; Μόνο οι βασικές, οι τακτικές αποδοχές είναι συντάξιμες κατά νόμο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Αυτό είναι το γνωστό τρυκ, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Οι συντάξεις, λοιπόν, αποδοχές αυξάνονται δια της ενοποιήσεως των βασικών μισθών. Θα έχετε την ευκαιρία να διαπιστώσετε πόσο αυξάνονται, όταν έλθει το αντίστοιχο συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο, όπως είχατε την ευκαιρία να το διαπιστώσετε αυτό και φαίνεται στην πράξη, με τις αυξήσεις που δόθηκαν και στις συντάξεις των στρατιωτικών, όταν πέρασε και εφαρμόζεται τώρα το συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο των Ενόπλων Δυνάμεων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Και δεν ξέρουμε τι παίρνουμε. Ο καταληκτικός βαθμός τριακόσιες είκοσι χιλιάδες (320.000).

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τα επιδόματα τα οποία θεσπίζονται συνεπικουρούν τη θέσπιση των κινήτρων την οποία επιχειρούν τα Υπουργεία Παιδείας και Οικονομικών για τα πανεπιστήμια και αφορούν σε επιδόματα σχετικά με τη διδασκαλία, την έρευνα και την επιστημονική ενημέρωση. Όλο αυτό το πλέγμα της αναβάθμισης των βασικών αποδοχών, της θεσπίσεως και οριοθετήσεως συγκεκριμένου χαρακτήρα επιδομάτων, σκοπεύουν να δώσουν στους καθηγητές των πανεπιστημίων των Τ.Ε.Ι., όπως επίσης και στους ερευνητές των ερευνητικών κέντρων, όπως θα περιγράψω στη συνέχεια, όλα εκείνα τα κίνητρα, τα οποία πρέπει να δώσει η πολιτεία, προκειμένου να ανταπεξέλθει στη μεγάλη πρόκληση της παιδείας και της έρευνας.

Ανεφέρθη από πολλούς ότι η συνδρομή προϋποθέσεων, την οποία προβλέπει ο νόμος, θα είναι γραφειοκρατική, απαγορευτική και διάφορα άλλα υποκειμενικού χαρακτήρα ή οτιδήποτε άλλο. Επιτρέψτε μου να πω ότι στα πάσης φύσεως επιδόματα, τα οποία θεσπίζονται στο δημόσιο τουλάχιστον τομέα πολλών δε μάλλον στον ιδιωτικό, προβλέπεται κάποια στοιχειώδης συνδρομή προϋποθέσεων για την καταβολή τους. Η συνδρομή αυτή προϋποθέσεων για την οποία έγινε πολλή συζήτηση και νομίζω πολύ δημιουργική συζήτηση στην διαρκή επιτροπή και ουδείς ετάχθη εναντίον αυτής της εξετάσεως της συνδρομής προϋποθέσεων και η συζήτηση αυτή θα ληφθεί υπόψη για να διατυπώσουμε ακόμη αποτελεσματικότερα κριτήρια, όπως θα δούμε στη συνέχεια στη συζήτηση κατ' άρθρο, είναι όχι για να αστυνομεύσουμε ή να βάλουμε μία σειρά γραφειοκρατικών διαδικασιών, αλλά για να δημιουργήσουμε και να υλοποιήσουμε ένα περιβάλλον κινήτρων και ελέγχου, αλλά με την καλή έννοια του όρου, με την έννοια της ωθήσεως στη σωστή διδασκαλία, στην έρευνα, στην επιστημονική ενημέρωση, στη συμμετοχή στα συνέδρια, έτσι ώστε να μπορέσει να ανταπεξέλθει στο ρόλο του ο καθηγητής πανεπιστημίου και κατ' επέκταση βέβαια και όλες οι άλλες

κατηγορίες, οι οποίες ρυθμίζονται με το νομοσχέδιο αυτό.

Δεν υπάρχει πρόθεση αστυνόμευσης, δεν υπάρχει πρόθεση γραφειοκρατικοποίησης της λειτουργίας του πανεπιστημίου, αλλά όλοι υπάγονται σε ένα ενιαίο σύστημα κινήτρων και θα πρέπει να αποδίδουν αυτό για το οποίο ανταμείβονται. Τα παραμεθόρια πανεπιστήμια θα πρέπει να ενισχυθούν με πραγματικά κίνητρα προσέλκυσης, εγκατάστασης και παραμονής και με προεδρικό διάταγμα το οποίο θα εκδοθεί, θα γίνει αυτό το πράγμα. Και θα γίνει με ένα τρόπο αποτελεσματικό, με ένα τρόπο δίκαιο, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η πρόοδος των περιφερειακών πανεπιστημίων, πράγμα το οποίο νομίζω αν μη τι άλλο αποτελεί και αποτέλεσμα εδώ και πάρα πολλά χρόνια κύριο μέλημα και κύρια πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Τα περιφερειακά πανεπιστήμια ιδρύθηκαν, μεγάλωσαν και απέκτησαν ένα ουσιαστικό ρόλο και στην εθνική σφαίρα αλλά και στην τοπική σφαίρα επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ.

Ένα άλλο θέμα που ετέθη, είναι αυτό της αναδρομικότητας. Θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής σ' αυτό. Όπως το μισθολόγιο αποτελέσει πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αποτελεί πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και η εφαρμογή σε δύο φάσεις. Ουδέποτε η Κυβέρνηση είχε δεσμευθεί σε διαφορετικού τύπου χρονικές αντιστοιχίες της εφαρμογής του μισθολογίου. Και πιστεύω ότι με την εφαρμογή του μισθολογίου στην έναρξη της ακαδημαϊκής χρονιάς, γίνεται μία αντιστοίχιση της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς με την έναρξη του νέου μισθολογίου.

Θα πει κανείς "γιατί δεν εφαρμόζοταν λίγο πιο παλιά;" Πρώτον, διότι δεν υπήρχε δέσμευση της Κυβέρνησης. Δεύτερον, γιατί με τους όρους που προβλέπεται να ισχύουν για τις ώρες μαθημάτων κλπ., είναι αμφίβολο αν θα βρίσκονταν πάρα πολλοί καθηγητές να πληρούν αυτά τα αυστηρότερα κριτήρια σε προγενέστερο χρόνο. Θα δημιουργούσε ένα κυκλώνα προβλημάτων παρά θα έλυνε η αναδρομικότητα. Τρίτον και πιο σημαντικό, η σε τρεις φάσεις συζητηθείσα εφαρμογή του μισθολογίου κατά το 1/3 από 1η Ιανουαρίου 1997, κατά το 1/3 από 1η Ιανουαρίου 1998 και κατά 1/3 από 1η Ιουλίου 1998 είναι αριθμητικώς ισοδύναμη με τις δύο φάσεις της κατά το ήμισυ εφαρμογής που προβλέπει το μισθολόγιο αυτό. Είναι αριθμητικώς ισοδύναμη και μπορεί να λεχθεί με πάρα πολύ απλό τρόπο από οποιονδήποτε.

Η Κυβέρνηση εκτός από την πρωτοβουλία αυτή για την αναβάθμιση και την ενιαιοποίηση των αποδοχών των καθηγητών του πανεπιστημίου, έλαβε αυτήν την πρωτοβουλία -και όχι κατόπιν πιέσεων και διαπραγματεύσεων- γιατί πιστεύει ότι και αυτή έχει στρατηγική σημασία για την αναβάθμιση των αποδοχών των καθηγητών και του επιστημονικού προσωπικού του ΤΕΙ, που αποτελούν τον άλλο πόλο ανάπτυξης της εθνικής παιδείας, της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ακόμη, πήρε την πρωτοβουλία να επεκτείνει τις μισθολογικές αυτές ρυθμίσεις και στο προσωπικό των ερευνητικών κέντρων. Και επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα που ετέθησαν περί υποβαθμίσεως ή οτιδήποτε άλλο, σχετικά με τα ερευνητικά κέντρα. Οι αυξήσεις, οι οποίες θα δοθούν στους ερευνητές, υπερβαίνουν το 60%. Επαναλαμβάνω: Υπερβαίνουν το 60%! Ουδέποτε επαγγελματική κατηγορία ή τομέας του δημόσια τομέα ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα σε όλη τη γνωστή ιστορία, που εγώ έχω τουλάχιστον υπόψη μου, της ελληνικής κοινωνίας, είχε τόσο ευνοϊκή μεταχείριση σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο. Και αυτό αποτελεί, νομίζω, την τρανότερη απόδειξη της στρατηγικής σημασίας που αποδίδει η Κυβέρνηση στην έρευνα. Ελέγχθησαν πάρα πολλά, ότι άλλα προέβλεπαν οι νόμοι, άλλα είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση, άλλα είχε υποσχεθεί ο τότε Γενικός Γραμματέας Έρευνας και Τεχνολογίας -ο ομιλών- και άλλα εφαρμόζει. Θα σας εξηγήσω όλα αυτά εν συντομία.

Ο ν.1514 προέβλεπε ισότητα τακτικών αποδοχών. Ισότητα τακτικών αποδοχών εφαρμόζει το μισθολόγιο, το οποίο έχετε προ υμών. Βεβαίως υπήρξαν αργότερα τροπολογίες με τις οποίες θα θεσπιζέτο, πλην, όμως, δεν εφαρμόστηκαν, και ισότητα σε διάφορα άλλα επιδόματα, με αποτέλεσμα σήμερα οι

ερευνητές να απέχουν στις αποδοχές μισθολογικά των καθηγητών Πανεπιστημίων της μεν κεντρικής ζώνης κατά 35%-40%, της δε περιφερειακής ζώνης κατά 70%.

Και έρχεται αυτό το μισθολόγιο, το οποίο μειώνει τις διαφορές αυτές σε επίπεδα της τάξης του 25% και χαμηλότερα. Δεν είναι αυτό η πιο θεαματική αναγνώριση της σημασίας που έχουν οι ερευνητές για τη χώρα;

Βεβαίως, αυτή η αύξηση πιστεύω ότι υπερβαίνει όχι μόνο τις προσδοκίες των ερευνητών, αλλά και όλα όσα είχε δηλώσει και η σημερινή και η προηγούμενη Κυβέρνηση σχετικά με τις αυξήσεις του 35%. Αν κάποιος έλεγε ότι οι ερευνητές έπρεπε να πάρουν αύξηση 35% προ τριών ετών και σήμερα η Κυβέρνηση δίδει αύξηση 60%, αυτό λέγεται αναξιοπιστία; Αυτό λέγεται εγκατάλειψη θέσεων; Ή μήπως λέγεται υπέρβαση και των θετικότερων προσδοκιών που είχαν οι ερευνητές των ερευνητικών κέντρων αναγνωρίζοντας ακριβώς τη σημασία που έχει ο τομέας αυτός;

Βεβαίως, το μισθολόγιο διατηρεί μία απόσταση κατά το επίδομα της διδακτικής προετοιμασίας της πανεπιστημιακής απασχόλησης, μία απόσταση η οποία είναι μικρότερη παρά ποτέ στη μεταξύ αυτών των δύο κατηγοριών μισθολογική σχέση και μία απόσταση η οποία μπορεί να αρχίσει να διανύεται στο βαθμό που τα ερευνητικά κέντρα αρχίσουν τις συνεργασίες με τα πανεπιστήμια, αρχίσουν να συμμετέχουν στη διδασκαλία και αρχίσουν να διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις με τις οποίες ο κάθε ερευνητής θα έχει τη δυνατότητα, για την απονομή αυτού του επιδόματος. Άρα όχι μόνο υπερβαίνει κατά πολύ τις προσδοκίες που είχαν διαμορφωθεί όλα αυτά τα χρόνια με αυτήν τη θεσμική διαμόρφωση που επιχειρείται αλλά δίνει και μία προοπτική για την οριστική και τελική ταύτιση στο μέλλον, όταν συντρέξουν οι προς τούτο κατάλληλες προϋποθέσεις.

Το μισθολόγιο αυτό ρυθμίζει επίσης και τις αμοιβές μέσω της έκδοσης προεδρικών διαταγμάτων για άλλα ερευνητικά κέντρα. Εδώ θα πει κανείς γιατί αυτό δεν γίνεται αυτομάτως; Αυτό δεν γίνεται διότι το ερευνητικό σύστημα της χώρας δεν έχει αποκτήσει εκείνα τα ομογενοποιητικά χαρακτηριστικά τα οποία έχει αποκτήσει το σύστημα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, διότι υπάρχουν ερευνητικά κέντρα που δεν υπάγονται στο ίδιο εποπτεύον Υπουργείο, όπως είναι τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ που υπάγονται στο ίδιο εποπτεύον Υπουργείο. Γι' αυτό το λόγο υπήρξε μία διαφορετική ταχύτητα, μία διαφορετική ακολουθία φάσεων για την υιοθέτηση και την εφαρμογή των προβλέψεων και των διατάξεων του ν.1514, του νόμου της έρευνας.

Ακριβώς για να μπορέσει η Κυβέρνηση να ελέγξει αυτήν την εφαρμογή προβλέπεται η διαδικασία των προεδρικών διαταγμάτων έτσι ώστε να ισχύσουν οι μισθολογικές προβλέψεις, για τους ερευνητές και στα άλλα ερευνητικά κέντρα όπως είναι το ΕΘΙΑΓΕ, το Μπενάκειο κλπ.

Έγινε κριτική από ορισμένα κόμματα ότι δήθεν αυτό το νομοσχέδιο δεν λύνει όλα τα προβλήματα των πανεπιστημίων ότι δεν λύνει το πρόβλημα του εσωτερικού κανονισμού ούτε το πρόβλημα της αποστολής του πανεπιστημίου ούτε τα προβλήματα της λειτουργίας του. Μα, αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι ένα νομοσχέδιο για τη λειτουργία των πανεπιστημίων, των ΤΕΙ και των ερευνητικών κέντρων. Είναι ένα μισθολογικό νομοσχέδιο που προβλέπει επίσης την διαφοροποίηση των κατηγοριών μελών ΔΕΠ των ΑΕΙ. Η Κυβέρνηση θα φέρει άλλα νομοσχέδια με τα οποία θα ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες και οι διαδικασίες της λειτουργίας των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ όταν το κρίνει σκόπιμο και στο βαθμό που χρειάζεται αυτό το πράγμα. Δεν επιχειρεί με αυτό το νομοσχέδιο να λύσει τα πάσης φύσεως προβλήματα που τυχόν έχουν τα πανεπιστήμια, τα ΤΕΙ και τα ερευνητικά κέντρα της χώρας.

Υπάρχουν βεβαίως και ορισμένες άλλες κατηγορίες όπως είναι των ειδικών λειτουργικών επιστημόνων για τις οποίες πολύ συζήτηση έγινε στη κοινοβουλευτική επιτροπή. Οι παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν θα ληφθούν υπόψη και στην κατ' άρθρον συζήτηση θα δείτε ότι έχει γίνει μία προσπάθεια και σ' αυτό το θέμα και σε άλλα θέματα να ληφθούν υπόψη

μια σειρά από δημιουργικές παρατηρήσεις.

Πιστεύω, ότι με τις τροποποιήσεις που θα αναπτυχθούν κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί των άρθρων θα βρεθούμε στο τέλος με ένα μισθολόγιο το οποίο θα αποτελέσει ορόσημο στη μεγάλη επένδυση που κάνει η χώρα και η πολιτεία στους τομείς της παιδείας και της έρευνας. Κανείς πλέον που εργάζεται στα πανεπιστήμια, στα ΤΕΙ και στα ερευνητικά κέντρα δεν θα έχει δικαιολογία αδράνειας, αδιαφορίας, δικαιολογία για να μην στρατευθεί σε αυτήν την πτώνα προσπάθεια που κάνει η χώρα μας για να κατακτήσει το μέλλον.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Μάνο, έχετε το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να μπει μία τάξη στη συζήτηση. Απομένουν δεκατρείς Βουλευτές εγγεγραμμένοι. Ασφαλώς και εμείς θα θελήσουμε να απαντήσουμε στον κύριο Υφυπουργό. Συνεπώς εκτιμώ ότι απαιτούνται για την ολοκλήρωση της συζήτησης τρισήμισι ώρες ακόμη. Αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Προτείνω, λοιπόν, να συμφωνήσουμε να σταματήσουμε τα μεσάνυχτα ή μισή ώρα αργότερα και να συνεχίσουμε αργότερα. Δεν είναι δυνατόν να μείνουμε εδώ μέχρι τις 03.00 το πρωί.

Το νομοσχέδιο είναι σοβαρό, χρειάζεται κάποια τάξη. Θα παρακαλέσω, λοιπόν, αν και ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ συμφωνεί μαζί μου, να βρούμε μια ώρα να σταματήσουμε. Εγώ προτείνω περίπου στις 24.00 ή 00.30' το αργότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ας προχωρήσουμε στον κατάλογο και θα δούμε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είμαι υπέρ της τάξεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Και εμείς δεν είμαστε υπέρ της αταξίας, υπέρ της τάξεως είμαστε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να συμφωνήσουμε σ'αυτά που είπα παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Μάνο, η Βουλή δεν έπαψε ποτέ να συζητά μέχρι τη 01.00'.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έγινε μια διαδικαστική πρόταση. Θέλω ένα λεπτό να πω την άποψή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εισθε κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, κύριε Ακριτίδη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Είμαι ταπεινός Βουλευτής. Χρήση του δικαιώματος του Βουλευτή διεκδικώ και όχι εκπροσώπου.

Θέλω να πω στον κ. Μάνο, αν αυτή είναι η αντίληψή του, εγώ θα αντιπροτείνω να ολοκληρώσουν αυτοί που ξεκίνησαν, δηλαδή οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι και οι Υπουργοί μέχρι την 12η μ.μ. και οι Βουλευτές, επιτέλους, ας ξεκινήσουν αύριο άνετα και όμορφα τη συζήτηση. Δεν μπορούμε να στριμωχτούμε ακόμα περισσότερο αυτήν την ώρα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Ιωαννίδη.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου φαίνεται ότι γίνεται σχεδόν εξακολουθητικώς μια παρανόηση του ρόλου και των υποχρεώσεων των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων.

Εγώ δεν μίλησα απόψε για να διευκολύνω τα πράγματα, αλλά και οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι είναι Βουλευτές κατ' αρχήν και εκπροσωπούν τα κόμματά τους. Δεν μπορεί κάθε φορά να τίθεται αυτό το θέμα, όπως τίθεται.

Τώρα θέλω να απαντήσω στον κ. Μάνο και να του πω ότι η Διάσκεψη των Προέδρων έχει αποφασίσει ότι αυτό το νομοσχέδιο θα συζητηθεί σε τρεις συνεδριάσεις. Είναι γνωστό ότι, το Τμήμα περαιώνει τις εργασίες του με την τρίτη συνεδρίαση και μετά πάμε στην Ολομέλεια. Κατόπιν αυτού έχουμε δεδομένο ότι πρέπει να λήξει απόψε η συζήτηση επί της αρχής. Η Κυβέρνηση βέβαια έχει τον πρώτο λόγο επ' αυτού αλλά αν δεν γίνει έτσι, φοβάμαι ότι θα έχουμε πολύ μεγάλο πρόβλημα στη συζήτηση των άρθρων. Θα υπάρξουν άρθρα που δεν θα συζητηθούν καθόλου.

Επομένως, κύριε Πρόεδρε, στην κρίση σας άλλωστε είναι το τι θα γίνει και ενδεχομένως να σας πει και η Κυβέρνηση την άποψή της.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Ελπίζω ότι ο κ. Ιωαννίδης δεν απάντησε σε εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επειδή θα δημιουργήσουμε μεγαλύτερα διαδικαστικά προβλήματα, σταματάμε εδώ τη συζήτηση, πιστεύοντας ότι θα βρούμε μια φόρμουλα.

Ο κ. Μπρατάκος έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Χριστοδουλάκης στην αρχή της αγορεύσεώς του αποτάθηκε στο Τμήμα με περισσή αλαζονεία λέγοντας ότι οι ομιλητές που πέρασαν απ' αυτό το Βήμα δεν είχαν διαβάσει το νομοσχέδιο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν είπα αυτό.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Πρέπει κάποιος να συστήσει στον κ. Χριστοδουλάκη λιγότερη αλαζονεία και περισσότερο σεβασμό, όταν απευθύνεται στο Τμήμα τη στιγμή μάλιστα που ο ίδιος δεν αποτελεί μέλος του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Δεν απευθύνθηκα σε εσάς, ούτε είπα αυτά που λέτε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία έχει κατ' επανάληψη αναγνωρίσει ότι οι αποδοχές των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων δεν ανταποκρίνονται στην αποστολή τους και ότι είναι αναγκαία η εξασφάλιση των μέσων και προϋποθέσεων για την απρόσκοπτη εκτέλεση του λειτουργήματός τους.

Επίσης, η Νέα Δημοκρατία έχει κατ' επανάληψη προτείνει τα μισθολόγια των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων να είναι ειδικά και ανάλογα του λειτουργήματός τους.

Χρειάζεται, λοιπόν, ειδικό μισθολόγιο για τους εκπαιδευτικούς των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Παράλληλα, θα πρέπει να καθιερωθούν και ειδικά μισθολόγια για τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, μισθολόγια αποδεδουλευμένα από τους μισθούς των υπαλλήλων της Δημόσιας Διοίκησης.

Πρέπει επίσης, το ύψος των αποδοχών βάσης, δηλαδή, των αποδοχών καθηγητών ΑΕΙ, να ανέλθει στο επίπεδο των αντίστοιχων αποδοχών του Αρεοπαγίτη και ανάλογα πρέπει να αναμορφωθούν οι αποδοχές όλων των βαθμίδων ΔΕΠ, ΑΕΙ, και ΕΠ, ΤΕΙ.

Επίσης, πρέπει ανάλογα να διαμορφωθούν και οι αποδοχές των καθηγητών της δεύτερης βαθμίδας εκπαίδευσης και των δασκάλων. Δεν μπορούμε να μιλάμε για ποιότητα και για αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού συστήματος με εκπαιδευτικό προσωπικό υποαμειβόμενο.

Προς την κατεύθυνση αυτή υποτίθεται ότι κατετέθη από την Κυβέρνηση για συζήτηση και ψήφισή στη Βουλή το νομοσχέδιο αυτό, με καθυστέρηση βέβαια ενός έτους από τότε που η Κυβέρνηση είχε υποσχεθεί ότι θα φέρει το νομοσχέδιο. Και ενώ θα ανέμενε κανείς το νομοσχέδιο αυτό να αντιμετωπίζει σοβαρά τα προβλήματα της υπηρεσιακής και μισθολογικής κατάστασης του διδακτικού προσωπικού της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δυστυχώς ως προϊόν μαγειρεμάτων, πιέσεων και σκοπιμοτήτων, το μόνο που κάνει είναι να συγκαλύπτει νοσηρές καταστάσεις, με αποτέλεσμα να προκαλέσει πάλι έκκρηξη στα πανεπιστήμια σε σύντομο χρονικό διάστημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική "Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Ειδικότερα επί του συζητούμενου νομοσχεδίου έχω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις.

Πρώτη παρατήρηση: Επιτέλους θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτεία να πάρει την επιβεβλημένη εκ των πραγμάτων απόφαση και να δεχθεί ουσιαστικά και όχι μικροπολιτικά ότι τα ΤΕΙ αποτελούν το ένα σκέλος από τα δύο σκέλη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Προς την κατεύθυνση αυτή συνηγορούν η οδηγία 89/48 του Συμβουλίου της ΕΟΚ της 21ης Δεκεμβρίου 1988, η δήλωση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση στη Λισαβόνα το 1992 από τον κ. Σουφλιά, ότι τα ΤΕΙ ανήκουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και η πρακτική που ισχύει σήμερα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αντ' αυτού τι κάνετε, κύριε Υπουργέ; Δεν δέχεσθε σαν κόμμα την τροποποίηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και διαιωνίζετε έτσι συνειδητά τη διάκριση σε βάρος των ΤΕΙ που προβλέπει η σημερινή διατύπωση του άρθρου αυτού. Και το πράττετε τώρα, όταν τα ΤΕΙ έχουν πολυετή γόνιμη παρουσία, ενώ το Σύνταγμα συντάχθηκε το 1975, ψηφίστηκε το 1975, όταν τα ΤΕΙ ήταν παλαιότερες Ανώτερες Τεχνολογικές Σχολές.

Με το μισθολόγιο που καταθέσατε επίσης, επιδεινώνετε την υφιστάμενη διάκριση σε βάρος του εκπαιδευτικού προσωπικού των ΤΕΙ, θέσπιζοντας κατώτερες αποδοχές σε σύγκριση με τις αποδοχές των ΔΕΠ, ΑΕΙ. Συγκεκριμένα με το νομοσχέδιο διαταράσσεται η μέχρι σήμερα υφιστάμενη ποσοστιαία σχέση μεταξύ των αποδοχών των καθηγητών των ΑΕΙ και του εκπαιδευτικού προσωπικού των ΤΕΙ, συσχετισμός που

καθορίζεται με τον ιδρυτικό νόμο 1404/83 των ΤΕΙ. Η σχέση αυτή μέχρι τώρα ήταν 80% για τον καθηγητή ΤΕΙ, 65% για τον Επίκουρο Καθηγητή και 55% για τον καθηγητή των εφαρμογών. Και τώρα τι κάνετε στις συνολικές αποδοχές; Υποβαθμίζετε τις αποδοχές των ΕΠ/ΤΕΙ ως εξής: Για τον καθηγητή ΤΕΙ σε 72,95%, για τον επίκουρο καθηγητή σε 59,37% και για τον καθηγητή εφαρμογών σε 47,45% σε σχέση προς τις αποδοχές καθηγητή ΑΕΙ. Για να μην υπάρξει καμιά αμφισβήτηση στους υπολογισμούς, καταθέτω για τα Πρακτικά τους σχετικούς πίνακες από τους οποίους μπορείτε να διακριβώσετε του λόγου μου το αληθές:

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Α. Μπρατάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής):

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ ΑΕΙ - ΤΕΙ ΚΑΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΙ

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ ΠΡΩΤΟΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΜΕ ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΗΣ

ΒΑΘΜΙΔΕΣ	ΑΕΙ						ΤΕΙ					
	ΒΜ	ΜΕΤΑΠΤΥΧ	ΕΞΩΔΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΘ	ΕΡΕΥΝ	συνολο	ΒΜ	ΜΕΤΑΠΤΥΧ	ΕΞΩΔΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΘ	ΕΡΕΥΝ	συνολο
1η	375.000	18.000	200.000	140.000	110.000	943.000	299.000	18.000	120.000	100.000	78.000	615.000
2η	300.000	18.000	180.000	90.000	100.000	688.000	264.500	18.000	100.000	60.000	58.000	500.500
3η	275.000	18.000	160.000	60.000	90.000	603.000	230.000	10.000	80.000	40.000	40.000	400.000
4η	250.000	18.000	140.000	60.000	80.000	548.000	207.000		40.000	10.000		257.000
5η	225.000	10.000	60.000	30.000		325.000						

ΣΧΕΣΗ ΑΕΙ _ ΑΕΙ (ΒΑΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΑΕΙ)

ΒΑΘΜΙΔΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΑ					
	ΒΜ	ΜΕΤΑΠΤΥΧ	ΕΞΩΔΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΘ	ΕΡΕΥΝ	συνολο
1η	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
2η	80.00%	100.00%	90.00%	64.29%	90.91%	81.61%
3η	73.33%	100.00%	90.00%	42.86%	81.82%	71.53%
4η	66.67%	100.00%	70.00%	42.86%	72.73%	65.01%
5η	60.00%	55.56%	30.00%	21.43%		38.55%

ΣΧΕΣΗ ΤΕΙ _ ΤΕΙ (ΒΑΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΕΙ)

ΒΑΘΜΙΔΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΑ					
	ΒΜ	ΜΕΤΑΠΤΥΧ	ΕΞΩΔΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΘ	ΕΡΕΥΝ	συνολο
1η	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%	100.00%
2η	88.46%	100.00%	83.33%	60.00%	74.36%	81.38%
3η	76.92%	55.56%	66.67%	40.00%	51.28%	65.04%
4η	69.23%		33.33%	10.00%		41.79%

ΣΧΕΣΗ ΤΕΙ _ ΑΕΙ (ΒΑΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΑΕΙ)

ΒΑΘΜΙΔΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΑ					
	ΒΜ	ΜΕΤΑΠΤΥΧ	ΕΞΩΔΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΘ	ΕΡΕΥΝ	συνολο
1η	79.73%	100.00%	60.00%	71.43%	70.91%	72.95%
2η	70.53%	100.00%	50.00%	42.86%	52.73%	59.37%
3η	61.33%	55.56%	40.00%	28.57%	36.36%	47.45%
4η	55.20%		20.00%	7.14%		30.49%
5η						

ΣΧΕΣΗ ΤΕΙ _ ΑΕΙ (ΚΑΤΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑ ΒΑΘΜΙΔΩΝ)

ΒΑΘΜΙΔΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΑ					
	ΒΜ	ΜΕΤΑΠΤΥΧ	ΕΞΩΔΙΑ	ΒΙΒΛΙΟΘ	ΕΡΕΥΝ	συνολο
1η	79.73%	100.00%	60.00%	71.43%	70.91%	72.95%
2η	70.53%	100.00%	55.56%	66.67%	56.00%	72.75%
3η	61.33%	55.56%	40.00%	56.00%	41.41%	56.33%
4η	55.20%		26.67%	16.67%		40.90%
5η						

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Η επιδείνωση είναι σαφής. Παραδείγματος χάρη, η πρώτη βαθμίδα του εκπαιδευτικού προσωπικού των ΤΕΙ παίρνει τις αποδοχές της τρίτης βαθμίδας του διδακτικού εκπαιδευτικού προσωπικού των ΑΕΙ, των οποίων οι αποδοχές ανέρχονται στο 71,53% των αποδοχών των ΑΕΙ.

Εκτός του ότι διαταράσσει την καθορισμένη αναλογία με το ν.1404/83, είναι και άδικο αυτή η ρύθμιση που γίνεται, αν ληφθεί υπόψη ότι για να διορισθεί σήμερα καθηγητής στα ΤΕΙ, απαιτούνται τα ίδια ή σχεδόν τα ίδια προσόντα, με τα προσόντα που χρειάζονται, κύριε Ροκόφυλλε, για να διορισθεί ένας καθηγητής ΑΕΙ.

Η δεύτερη παρατήρηση που έχω να κάνω, αναφέρεται στη μεγάλη ψαλίδα που υπάρχει στις αποδοχές του εκπαιδευτικού προσωπικού ΑΕΙ, ΤΕΙ μεταξύ επιδομάτων και βασικού μισθού. Το μεγαλύτερο μέρος του συνόλου των αποδοχών αποτελούν τα επιδόματα και όχι ο μισθός. Επανερχομαι, δηλαδή, δριμύτεροι στην επιδοματική πολιτική, η οποία έχει καταδικασθεί στο σύνολό της από όλη την ελληνική κοινωνία.

Αλλά υπάρχει εδώ και ένα άλλο επίσης σοβαρό θέμα, κύριε Υπουργέ. Λέτε στο νομοσχέδιο ότι η καταβολή των επιδομάτων γίνεται μετά από βεβαίωση του οικείου πρύτανη ή προέδρου του τμήματος ή του διευθυντή του τομέα για τα ΑΕΙ και του οικείου προέδρου ή του υπευθύνου ομάδων μαθημάτων για τα ΤΕΙ, η οποία αυτή βεβαίωση ακολουθεί τις μισθοδοτικές καταστάσεις κατά μήνα.

Επιτρέψτε μου να πω ότι αυτά, κύριε Υπουργέ, δεν είναι σοβαρά πράγματα. Έλεγχος του τύπου που προβλέπει το νομοσχέδιο είναι αντιεπιστημονικοί και αυταρχικοί. Επιπλέον είναι και ουσιαστικά ανέφικτοι. Είναι δυνατόν ένα τόσο υψηλό εκπαιδευτικό στέλεχος όπως είναι ο πρύτανης, ή ο πρόεδρος, να υπογράφει τόσες βεβαιώσεις κατά μήνα; Ενδεικτικά έχω να σας πω ότι στο Πανεπιστήμιο Αθηνών θα πρέπει κάθε μήνα να υπογράφει περίπου δύο χιλιάδες βεβαιώσεις. Και τίθεται το ερώτημα: Πώς θα ελέγξει ο πρύτανης τις βεβαιώσεις τις οποίες καταθέτει; Είναι αναπόφευκτο ότι οι δήθεν έλεγχοι -γιατί είναι δήθεν έλεγχοι - είτε θα επιχειρηθεί να αποτελέσουν μέσον πίεσεων των υπογραφόντων τις βεβαιώσεις είτε θα καταλήξουν σε μία νέα γραφειοκρατία στα πανεπιστήμια.

Εξάλλου τίθεται επίσης το ερώτημα: Με ποιά κριτήρια θα βεβαιώνει ο έχων την αρμοδιότητα να υπογράφει τις βεβαιώσεις θετικά ή αρνητικά; Παραδείγματος χάρη με ποιά κριτήρια θα βεβαιώνει αν έγινε ή όχι η διδακτική προετοιμασία και η εξωδιδακτική πανεπιστημιακή απασχόληση; Ξέρετε τι θα συμβεί, κύριε Υπουργέ; Θα είναι καταρράκωση του κύρους των καθηγητών ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Συνολικά για τα θέματα των επιδομάτων, για να μη μακρηγορώ γιατί θα τα πούμε αναλυτικότερα στην κατ' άρθρο συζήτηση:

Πρώτον, πρέπει να αυξηθεί η αναλογία του βασικού μισθού επί του συνόλου των αποδοχών και να μειωθεί η αναλογία των επιδομάτων.

Και δεύτερον, τα επιδόματα αφού αποτελούν αποδοχές καταβαλλόμενες για την άσκηση παγίων και αυτονόητων καθηκόντων, να μη μεταβάλλονται μετά από εξευτελιστικούς για τους καθηγητές ελέγχους σε μέτρα και δυνατότητες πίεσης αυτών που έχουν το δικαίωμα να υπογράφουν τις βεβαιώσεις προς τους καθηγητές των ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θέλω να διαβεβαιώσω τον ομιλήσαντα, τον κ. Μπρατάκο, ότι όταν έκανα το σχόλιο αυτό, νομίζω ότι ήταν προφανέστατη η διάθεση. Αναφέρθηκα συγκεκριμένα στον κ. Αποστόλο. Ούτε σε σας απευθύνθηκα ούτε στην παράταξή σας ούτε στους προηγουμένους ομιλητές.

Θα παρακαλούσα, κύριε Μπρατάκο, όταν απευθύνετε χαρακτηρισμούς να είστε μετριοπαθέστερος, διότι νομίζω ότι αδικήσατε κάτι το οποίο αφορούσε κάποιον άλλον και εν πάση

περιπτώσει όχι εσάς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, κύριε Μπρατάκο, έχετε το λόγο για ένα λεπτό για να απαντήσετε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, χαρακτηρίζομαι από μετριοπάθεια όταν απευθύνομαι προς το Τμήμα. Επομένως, δεν δέχομαι την υπόδειξη του κυρίου Υφυπουργού. Αλλά αν αναγνώσετε τα Πρακτικά, θα δείτε ότι ο κύριος Υφυπουργός απευθύνθηκε σε όλο το Τμήμα, τουλάχιστον σε όσους ανέβηκαν και μίλησαν από το Βήμα της Βουλής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κάνετε λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Λουλέ έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κύριε Πρόεδρε, γιατί να μιλήσω πέντε λεπτά αφού οι άλλοι συνάδελφοι μίλησαν δέκα λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Θα σας δώσω αμέσως την εξήγηση. Γιατί σύμφωνα με τον Κανονισμό όταν ομιλεί ο ειδικός αγορητής, οι Βουλευτές του κόμματος στο οποίο ανήκει ο ειδικός αγορητής, έχουν δικαίωμα να μιλήσουν μόνο πέντε λεπτά.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Βάζω τα πέντε λεπτά από την αρχή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει το γνωστό τραγούδι "όταν μιλάει ο λουλάς". Ας αφήσουμε, λοιπόν, την κ. Λουλέ να μιλήσει δέκα λεπτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Αλλά "όταν μιλάει ο λουλάς", όχι η Λουλέ!

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Νομίζω ότι είμαστε ήδη πολύ κουρασμένοι όλοι και θα προσπαθήσω να είμαι πάρα πολύ σύντομη. Θα σταθώ μόνο στα ζητήματα των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι. Το μείζον ζήτημα για μας, όπως καταλαβαίνετε, είναι ότι δεν θεσπίζεται η πλήρης και αποκλειστική απασχόληση για τους πανεπιστημιακούς. Αντίθετα νομιμοποιείται, διευρύνεται και σε μία φάση που οι πανεπιστημιακοί κάνουν και τις κινητοποιήσεις τους. Μ' αυτόν τον τρόπο δείχνουν την υπευθυνότητά τους και τη θέλησή τους για την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Επίσης σε όλη τη διάρκεια της συζήτησης στη διαρκή επιτροπή, κύριε Χριστοδουλάκη, -ευτυχώς εσείς μένατε εδώ, ο άλλος Υπουργός έφυγε-...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Βγήκε έξω και θα επιστρέψει.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: ... υπήρξε ταύτιση απόψεων σε όλα τα ζητήματα απ' όλους τους συναδέλφους, ακόμη και από εκείνους που ανήκουν στην Κυβέρνηση και των φορέων που είχαν κληθεί. Εσείς γιατί δεν συμφωνείτε; Θα ήθελα να μου δώσετε μία απάντηση σ' αυτό.

Τόσο ο Συνασπισμός όσο και οι πανεπιστημιακοί προτείνουν να χορηγείται ειδική άδεια από τα τμήματα και τη σύγκλητο σε όσους πανεπιστημιακούς κριθεί ότι είναι αναγκαία η εξωπανεπιστημιακή εμπειρία. Αντίρρηση βεβαίως έχουμε και είχαμε πάντα, γιατί αυτό δεν γίνεται μόνο στους καθηγητές, γίνεται σε όλους τους εργαζόμενους, με την πολιτική επιδομάτων που συνεχίζεται. Πιστεύουμε ότι πρέπει να ενσωματωθεί στο βασικό μισθό.

Θα ήθελα να ζητήσω από τον Υπουργό Παιδείας που είναι απών, να μου εξηγήσει όταν το άρθρο 2 παράγραφος 2ε' αναφέρεται στα μέλη ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης και λέει ότι "αυτά δύνανται να αμείβονται από κάθε είδους έργο", μπορούν δηλαδή να είναι δημοσιογράφοι, αθλητές, χορεύτριες δεν ξέρω τι; Και πιο κάτω η εξαίρεση. Διαβάζω πάλι στο άρθρο 2 παράγραφος 10α' "Μέλη ΔΕΠ επί θετεία, δηλαδή λέκτορες και επίκουροι, έχουν υποχρεωτική πλήρη πλην απασχόληση των δικαστικών λειτουργιών". Έχουμε εδώ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποια άτομα, ευτυχώς λίγα απέναντι στη συντριπτική πλειοψηφία των πανεπιστημιακών και των πρυτάνεων, που πιέζουν το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Παιδείας είναι ευάλωτο σ' αυτήν την πίεση.

Θέλω να τελειώσω την κριτική μου για τα Α.Ε.Ι. για μία παραπλάνηση που έγινε στη διαρκή επιτροπή. Αναφέρομαι στα περιφερειακά ακριτικά πανεπιστήμια. Ήλθε ο Υπουργός και μας είπε ότι με σύμφωνη γνώμη των πρυτάνεων καταργείται το επίδομα ειδικών συνθηκών στα ακριτικά πανεπιστήμια. Την άλλη μέρα ήλθε επιστολή σε όλους τους Βουλευτές από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αιγαίου που τον διέψευδε. Εγώ τώρα τι να πω; Ποιος από τους δύο λέει αλήθεια; Εγώ θα πω γιατί δεν τα βρίσκουν μεταξύ τους για να ξέρουμε και εμείς εδώ μέσα τι μας γίνεται.

Τέλος, προβλέπεται στο νομοσχέδιο ότι αυτοί οι συμβασιούχοι επιστήμονες, που οι μισοί είναι στο Πανεπιστήμιο του Αιγαίου, δεν θα πληρώνονται όσο και τα μέλη ΔΕΠ, όπως γίνεται σήμερα, αλλά θα γίνουν ωρομίσθιοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μα δεν ισχύουν αυτά που λέτε.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Δύο λόγια για τα Τ.Ε.Ι.

Η προχειρότητα και εκεί είναι εμφανής. Στο άρθρο 12, παράγραφος 1δ' απαγορεύεται στα μέλη του επιστημονικού προσωπικού των Τ.Ε.Ι. να κατέχουν δεύτερη μόνιμη οργανική θέση στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στις τράπεζες και όσοι κατέχουν να επιλέξουν αν θα είναι στην πανεπιστημιακή τους θέση ή αν θα είναι στις τράπεζες.

Ο συντάκτης ο οποίος έφτιαξε τα άρθρα γύρω από το διδακτικό και επιστημονικό έργο των διδασκόντων στα Α.Ε.Ι., θα έλεγα ότι έχει πάθει κάποια σύγχυση. Έχει μπερδέψει τα πανεπιστήμια με τα Τ.Ε.Ι.

Αν βιάζεσθε να αναβαθμίσετε τα Τ.Ε.Ι. μπορείτε να φέρετε στη Βουλή νομοσχέδιο που να θεσπίζει για τα Τ.Ε.Ι. τον ίδιο τρόπο, τις ίδιες διαδικασίες κρίσεων για τα αντίστοιχα εκλεκτορικά σώματα που ισχύουν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Φέρτε το και να δούμε αν μπορούμε να το ψηφίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού).

Τελειώνω κύριε Πρόεδρε.

Προς το παρόν όμως, ας δούμε τα λειτουργικά προβλήματα των Τ.Ε.Ι., δεν είναι εδώ ο αρμόδιος Υπουργός, τι να κάνουμε....

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Επειδή η επαναλάβετε για δεύτερη φορά, θέλω να σας πω ότι ο Υπουργός είναι εδώ, παρίσταται, αλλά απλά βγήκε έξω για δύο λεπτά και θα επιστρέψει. Αυτό είναι το θέμα.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Εντάξει, αλλά όταν μιλάμε θέλουμε να μας ακούνε και εκείνοι. Εκτός αν θέλετε να το καταθέσω, αλλά ούτως ή άλλως θα το δει από τα Πρακτικά.

Εν πάση περιπτώσει, εκείνο που πρέπει να δούμε αυτήν τη στιγμή για τα Τ.Ε.Ι., είναι τα λειτουργικά τους προβλήματα και οι τρισήμισι χιλιάδες έκτακτοι, που πολλοί από αυτούς παραμένουν απλήρωτοι από την προηγούμενη ακαδημαϊκή χρονιά.

Είπε και ο συνάδελφος κ. Αποστόλου, ότι δεν είμαστε υπέρ του νομοσχεδίου. Θα δούμε τι θα γίνει με τα άρθρα και ανάλογα θα πράξουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Ακριτίδης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω εξ αρχής να δηλώσω ότι το νομοσχέδιο αυτό μου έχει δημιουργήσει ένα έντονο προβληματισμό, ένα βαθύ αίσθημα σκεπτικισμού γιατί μη συμμετέχοντας στη διαρκή επιτροπή επί των Οικονομικών Υποθέσεων, πράγματι είδα μέσα από το νομοσχέδιο να αναδύονται πολλά και ουσιαστικά νομίζω ερωτήματα.

Υπάρχει το δεδομένο της προβληματικότητας των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και εντοπισμένες αδυναμίες του πανεπιστημίου. Από την άλλη πλευρά, βλέποντας κανείς κυρίως τις ρυθμίσεις που αφορούν την υπηρεσιακή κατάσταση, όπως είναι στο νομοσχέδιο, οδηγείται στη σκέψη αν οι ρυθμίσεις αυτές είναι ικανές να θεραπεύσουν τα προβλήματα -και νομίζω ότι δεν είμαι μόνο εγώ που

οδηγήθηκα σ' αυτήν τη σκέψη-και επίσης στο ερώτημα, μέσα από αυτές τις ρυθμίσεις ποιον τύπο καθηγητή επιλέγουμε, ποιον τύπο καθηγητή θέλουμε να προβάλουμε και μέσα από αυτό και σε σχέση με αυτό, ποιοι είναι οι νέοι στόχοι σε σχέση στο πανεπιστήμιο. Αυτό είναι νομίζω το ένα μεγάλο ερώτημα.

Το δεύτερο ερώτημα, για μένα, ήταν ποιες είναι οι τομές που κάνει πάλι στον ίδιο κύκλο θεμάτων των ρυθμίσεων και ποιο είναι το νέο σε επίπεδο ουσίας σε σχέση με το προϋπάρχον σύστημα. Ειδικότερα μάλιστα, σε σχέση με το σημαντικό, νομίζω και εκκρεμές, ουσιαστικό, θεσμικό ζήτημα -όπως τονίστηκε εξάλλου και τώρα-του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας των πανεπιστημίων.

Τα ερωτήματα αυτά -σε μένα τουλάχιστον- ενισχύθηκαν από την έκθεση της Ειδικής Επισημοτικής Επιτροπής της Βουλής, την οποία δεν νομίζω ότι μπορούμε να παραβλέψουμε.

Νομίζω ότι τα ερωτήματα αυτά κυριάρχησαν στην Αίθουσα και δημιούργησαν ένα είδος σύγχυσης μέχρις ότου να τοποθετηθεί ο κύριος Υπουργός της Παιδείας, ο οποίος πράγματι έδωσε σημαντικές διευκρινίσεις.

Θα κάνω, λοιπόν, ένα δύο σχόλια πάνω σε αυτό το σκέλος. Τονίστηκε από ορισμένες πλευρές, το θέμα των καθηγητών πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Και πάρα πολλοί είπαν ότι θα πρέπει να αποτελεί το μοναδικό τύπο στα πανεπιστήμια και ότι επομένως δεν θα πρέπει να επιτρέπεται, το δικαίωμα έστω και μερικής ιδιωτικής επαγγελματικής απασχόλησης, όπως προβλέπει το νομοσχέδιο.

Εγώ συμφωνώ επ' αυτού, με τη διατύπωση που έκανε ο κύριος Υπουργός. Θα ήθελα να πω δύο πράγματα μόνο. Το ένα αφορά επιλογή. Δεν συμφέρει να επιλέξουμε τον καθηγητή, ακαδημαϊκό δάσκαλο, ξεκομμένο από τον ερευνητή και τον άνθρωπο της εφαρμογής, όπου υπάρχει εφαρμογή.

Θυμάμαι -και αυτή είναι μία δεύτερη παρατήρηση- από τα φοιτητικά μου χρόνια στην Πολυτεχνική Σχολή της Θεσσαλονίκης έναν καθηγητή μας, έμπειρο στην τεχνική, που σχολίαζε έναν άλλο καθηγητή της νομικής, που θα διόταξε στους φοιτητές- στο χώρο της θεωρίας, λέγοντάς μας: "Ρωτήσατε τον κύριο συνάδελφό μου αν έχτισε ποτέ κοτέτσι, για να δούμε πόσο ευθύβολος, πόσο καίριες είναι οι θεωρίες του".

Το κρατώ αυτό στη μνήμη μου ως χαρακτηριστική αναφορά και το καταθέτω εδώ, για να υποστηρίξω ότι ο καθηγητής θα πρέπει να είναι ολοκληρωμένος, τόσο στο χώρο της θεωρίας, όσο και στο χώρο της εφαρμογής όταν υπάρχει. Εγώ θα προτιμούσα έναν καθηγητή της νομικής, που θα διόταξε στα παιδιά πώς διακονείται αυτός ο χώρος και πώς θα μπορούν να σταθούν στα δικαστήρια και στην αποστολή τους, από τον καθηγητή που θα κάνει μόνο θεωρία.

Για το θεσμό του καθηγητή της μερικής απασχόλησης, εντελώς επιγραμματικά θα ήθελα να πω ότι εάν δεν τον δεχθούμε, τα πανεπιστήμια τα οποία θα ζημιωθούν και κατά συνέπεια οι περιοχές της χώρας, θα είναι οι περιφέρειες, διότι αυτές είναι οι λιγότερο ελκυστικές και οι λιγότερο αποδοτικές για τους καθηγητές της πλήρους απασχόλησης.

Αν θέλουμε τα πανεπιστήμια αυτά να γίνουν χώροι, που θα δώσουν απασχόληση σε αυτούς που δεν έχουν άλλη διέξοδο, τότε ασφαλέστατα εκείνο το οποίο θα ενισχύσουμε, θα είναι η ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στην περιφέρεια και στο κέντρο. Συνεπώς, εγώ δέχομαι και τους δύο αυτούς θεσμούς.

Θα ήθελα να κλείσω αυτό το κεφάλαιο των ρυθμίσεων, κατ' ανάγκην λόγω του χρόνου, κάνοντας μία αναφορά σε ένα ζήτημα, το οποίο δεν τέθηκε στη Βουλή.

Το θέμα αφορά τους εσωτερικούς κανονισμούς. Εγώ νομίζω ότι μιλώντας στη Βουλή, πρέπει να ανοίξουμε το κεφάλαιο της ευθύνης όλων. Διερωτώμαι γιατί τα πανεπιστήμια και κυρίως τα μεγάλα πανεπιστήμια, γιατί π.χ. το σχετικά ομοιογενές και ιστορικό ίδρυμα, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, δεν κατόρθωσε να καταλήξει σε πρόταση εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας.

Αυτή η απάντηση, γνωρίζω ότι δεν είναι μονοδιάστατη, μονοδρομική. Γνωρίζω ότι η ευθύνη δεν βρίσκεται αποκλειστικά στα όργανα διοίκησης του πανεπιστημίου, αλλά αφορά στο πανεπιστήμιο. Δεν γνωρίζω τι ειπώθηκε στις συνόδους των

πρυτάνεων, που συμφώνησαν για την κατάργηση των μισθολογικών διαφοροποιήσεων, αλλά ξέρω ότι μικρότερα πανεπιστήμια έκαναν το βήμα, αν θέλετε σπάζοντας και στεγανά κλύφη, από οπουδήποτε και αν προέρχονται.

Εν πάση περιπτώσει, όταν μιλούμε για αυτονομία και ελευθερία, που πρέπει να υπάρχει, θα πρέπει να μιλούμε ταυτόχρονα και για ευθύνες. Θεωρώ χρέος μου να θέσω το ζήτημα αυτό και να κλείσω με αυτό το θέμα.

Έρχομαι στο δεύτερο σκέλος, που αφορά τα μισθολόγια. Θα συμφωνήσω κι εγώ σε αυτό, που συμφωνεί η Βουλή -και νομίζω και πέρα από τη Βουλή- ότι ήταν ανάγκη να υπάρξει βελτίωση μισθολογική των καθηγητών του πανεπιστημίου για πολλούς λόγους, που επίσης τονίστηκαν.

Θα επαναλάβω όμως, αυτό που ομολόγησε και ο κύριος Υφυπουργός, πως υπάρχουν προβλήματα και υπάρχουν διαφοροποιήσεις.

Είπε ότι το καθεστώς που θεσπίζεται τώρα στο εσωτερικό των πανεπιστημίων σε διάφορες κατηγορίες παράλληλα με τα ερευνητικά ιδρύματα κλπ., είναι καλύτερο. Οι διαφορές αποδοχών είναι μικρότερες, το σύστημα είναι δικαιότερο απ' ό,τι ήταν στο παρελθόν και ότι οι κάποιες τουλάχιστον διαφορές θα μπορούν στο μέλλον να θεραπευτούν.

Εγώ θα επιμείνω λίγο σε αυτό, κύριε Υφυπουργέ -και να μου επιτρέψετε- διότι, όταν μιλούμε για μισθούς, φερ' ειπείν ερευνητών, δεν μπορούμε να δημιουργούμε διαφορές σε βάρος εκείνων που μοχθούν και παράγουν. Και δεν μπορούμε έμμεσα μέσα από τους μισθούς να θέλουμε να ισχυροποιήσουμε κάποια μοντέλα οργάνωσης.

Η αίσθησή μου είναι -επαναλαμβάνω ότι η πρώτη επικοινωνία είναι εδώ, δεν ανήκω στην επιτροπή- ότι επιδιώκετε να γενικεύσετε το μοντέλο οργάνωσης που προβλέπεται θεσμικά εκείνων των ερευνητικών κέντρων που ανήκουν στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας.

Κατ'αρχήν, δεν θα είχα αντίρρηση, αλλά δεν μπορεί να γίνεται αυτήν την ώρα. Αυτήν την ώρα πρέπει να απονείμειτε δικαιοσύνη όσο γίνεται πιο απλόχερα. Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω -ξέρετε ότι κατέθεσα τροπολογία για το ΙΤΣΑΚ- γιατί το ΙΤΣΑΚ πρέπει να εξαιρεθεί. Και δεν μπορώ να δώσω καμία επαρκή δικαιολογία σ' αυτούς τους ανθρώπους, διότι γνωρίζετε ότι και τα κριτήρια εισόδου στο Ίδρυμα και τα κριτήρια διαβάθμισης-εξέλιξης και κυρίως το έργο δεν μπορεί να υποτιμηθεί. Τα κριτήρια είναι αυστηρότερα, θα έλεγα, απ' αυτά που ισχύουν στο θεσμικό πλαίσιο εκείνων που ανήκουν στη γενική γραμματεία και δεν ξέρω για τους δώδεκα αυτούς ανθρώπους γιατί θα τους πούμε "περιμένετε, αφού θα φτιάξουμε καινούριο θεσμικό πλαίσιο για σας, τότε θα εξισωθείτε".

Εγώ σας λέω το αντίστροφο. Να το δεχθείτε τώρα, κύριε Υφυπουργέ, μισθολογικά και στη συνέχεια να προχωρήσουμε στη θεσμική αναμόρφωση. Δηλαδή, οι δώδεκα άνθρωποι δεν θα γίνουν μάρτυρες αυτών των ανισοτήτων.

Και ένα τελευταίο. Δεν έπρεπε τώρα να λεπτολογήσουμε, αλλά το έκανε και ο κύριος Υφυπουργός.

Είπατε ότι θέλετε να αποσυνδέσετε τελείως τα μισθολόγια των ΤΕΙ από τα ΑΕΙ. Πρέπει όμως, να τους πείσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τελειώνω, αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει σε εκκρεμότητα η Ειδική Ακαδημία της Θεσσαλονίκης για τις μειονότητες, αλλά και η Ανώτερη Εκκλησιαστική Ακαδημία όπου και εκεί διδάσκουν διδάκτορες. Δεν μπορεί το μισθολόγιο αυτών των ανθρώπων να είναι μικρότερο από το νέο μισθολόγιο, όπως με διαβεβαίωσαν, των εκπαιδευτικών.

Και μία λέξη για τα περιφερειακά πανεπιστήμια. Είπατε ότι δεν απέδωσε εκείνο το σύστημα της εξομοίωσης, διότι τα κίνητρα για την εγκατάσταση -φαντάζομαι- δεν ήταν επαρκή. Είπατε ότι θα φέρετε καινούρια κίνητρα.

Εγώ θα ήθελα να βάλω αλλιώς το ζήτημα. Το ζήτημα δεν είναι κίνητρα μόνο για την εγκατάσταση, που και αυτό είναι θεμιτό. Εγώ λέω το εξής: Ο καθηγητής ή ο ερευνητής του περιφερειακού Πανεπιστημίου του Αιγαίου ή της Θράκης έχει

την ίδια δυνατότητα πρόσβασης σε βιβλιοθήκες, σε εργαστήρια, σε ερευνητικά κέντρα με τον καθηγητή του κέντρου; Αυτό δεν είναι ζήτημα που αφορά τον καθηγητή προσωπικά. Αφορά την περιφέρεια, το πανεπιστήμιο, γιατί στο μέτρο που δεν θα του δώσουμε τη δυνατότητα να έχει προσβάσεις στα κέντρα αυτά ασφαλέστερα δεν θα μπορεί να κρατήσει ένα επιστημονικό επίπεδο για το πανεπιστήμιο, αυτό που θα το καθιστά ισότιμο με τα άλλα πανεπιστήμια.

Συνεπώς, είναι βαθύτερο το ζήτημα και εγώ δεν μπορώ να δεχθώ την απλοϊκή, κατά τη γνώμη μου -και να μου το συγχωρήσετε αυτό το πράγμα- άποψη ότι δεν απέδωσε. Αν δεν απέδωσε αυτό το σύστημα, θα αποδώσει η κατάργησή του; Και μου κάνει εντύπωση πώς το δέχθηκε αυτό το ζήτημα -όπως είπατε- η σύνοδος των πρυτάνεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τελειώσατε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, έχω υποστηρίξει σ' αυτήν τη Βουλή κραυγάζοντας ότι με πεινώντες καθηγητές, με περιφρόνηση στο εκπαιδευτικό προσωπικό, παιδεία δεν γίνεται. Παιδεία με χαρτιά δεν γίνεται.

Ο πρώτος παράγοντας στη δημιουργία ενός άλλου επιπέδου παιδείας είναι ο άνθρωπος και στην κατεύθυνση αυτή συμφωνώ απολύτως με τις περιλαμβανόμενες στις διατάξεις του νομοσχεδίου ευαισθησίες για τον άνθρωπο.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ότι χρειάζεται ένα πλαίσιο γενικότερου σχεδιασμού για την παιδεία μας, μέσα στο οποίο πλέον, με διαδικασίες και προβληματισμούς και συναίνεση και υπερκομματική αντίληψη, να εντοπίσουμε και να λύσουμε πρακτικά αυτά που χρειάζεται η παιδεία. Και χρειάζεται πολλά. Έχει ομολογηθεί αυτό και από τους ειδικούς και από τους γενικούς υπεύθυνους στον άξονα της παιδείας.

Το τρίτο στοιχείο που πρέπει να αναφέρουμε είναι ότι καθώς οι απαιτήσεις των εποχών κορυφώνουν τις ευθύνες μας και πιέζουν την κοινωνία, τα παιδιά μας, την αυριανή Ελλάδα, δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια μπροστά σ' αυτά τα πελώρια προβλήματα της παιδείας.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, σε ότι αφορά τον ανθρώπινο παράγοντα, έρχεται πράγματι να καλύψει το θέμα ότι δεν μπορεί ο καθηγητής να πεινά. Αν πεινά ο καθηγητής, τότε τον στρέφουμε πλέον, από την ανάγκη του για επιβίωση, σε άλλες κατευθύνσεις, σε κατάχρηση της θέσης, σε αλιεύσεις φροντιστηριακών μαθητών, σε εξόγκωση της παραπαιδείας, σε πλείστα όσα δεινά που αποτελούν προβλήματα του σημερινού συστήματος.

Το νομοσχέδιο στις τρεις ενότητες, από το άρθρο 1 έως το 24, που προσδιορίζονται στο πλαίσιο των διατάξεών του, προχωράει και σε άλλα θέματα.

Θα ήθελα να επισημάνω και εγώ κάποια πράγματα, γιατί διάβασα και εγώ την έκθεση της επιστημονικής επιτροπής, που την υπογράφει ο μεγάλος συνταγματολόγος κ. Μάνεσης.

Κύριε Υπουργέ, επισημαίνει ορισμένα σημεία που μπορεί να αποτελέσουν προβληματισμούς περί αντισυνταγματικότητας. Παραδείγματος χάριν, μπορούμε να πούμε ότι κρατάμε 20% ή 30%; Είναι δέσμευση περιουσίας, η οποία κατοχυρώνεται πλήρως στο Σύνταγμα. Μπορούμε, λοιπόν, να κρατούμε από τον καθηγητή που του αναγνωρίζουμε το δικαίωμα να εργαστεί 20% ή 30% από την αμοιβή που παίρνει; Μπορούμε να μιλούμε σε οργανωτικά και λειτουργικά ζητήματα, πέρα από το πλαίσιο του συνταγματικού νομοθέτη, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 16 και παραπέρα, ρυθμίζοντας με ακρίβεια -και όχι με ένα γενικό κανόνα και ένα γενικό πλαίσιο- θέματα του εσωτερικού ελέγχου, της κατανομής των ωρών διδασκαλίας κλπ.;

Αυτοί είναι προβληματισμοί που προβληματίζουν και εμένα. Αυτό από τη μια μεριά. Από την άλλη μεριά θα αφήσουμε το πανεπιστήμιο ανεξέλεγκτο; Και το τεκμήριο της συνέπειας, της εργατικότητας και της ανταπόδοσης των καθηγητών είναι τεκμήριο μαχητό, όπως για όλους μας. Όλοι είμαστε συνεπείς, αλλά με μαχητό τεκμήριο, όχι με αμάχητο τεκμήριο. Όπου, λοιπόν, δεν υπάρχει αμάχητο τεκμήριο, πρέπει να μπαίνει ο έλεγχος. Είναι βασικό στοιχείο μιας κοινωνίας, που έχει

στοιχειώδη σοφία για την πρόδοό της.

Και έρχεται, λοιπόν, το νομοσχέδιο -επισημαίνω την άλλη όψη του νομίσματος- και προβλέπει ορισμένους ελέγχους. Θα συμφωνήσω και εγώ με αυτούς τους ελέγχους. Μάλιστα θα έλεγα, εφόσον δεν καταργείται, δεν προσβάλλεται η αυτοτέλεια και η αυτοδιοίκηση των πανεπιστημίων, που είναι όροι στη δημοκρατική λειτουργία του πανεπιστημίου -η αυτοτέλεια είναι όρος στην πραγμάτωση του έργου του πανεπιστημίου- εφόσον αυτός ο έλεγχος δεν έρχεται να διαρρήξει αυτόν τον κύκλο της αυτοτέλειας, πιστεύω ότι είναι επιβεβλημένος. Εξάλλου, έχουμε και μια πραγματικότητα που ομιλεί περί αυτού, όχι κολακευτικά για ορισμένους πανεπιστημιακούς.

Οι αποδοχές των καθηγητών θα πρέπει να έχουν, κύριε Υπουργέ, μια ευρύτητα, ώστε μέσα στην έννοια αυτή να περιλαμβάνεται όλο το προσωπικό που εμπλέκεται στο σύνολο του έργου που πραγματώνει ο εκπαιδευτικός, το πανεπιστήμιο, τα ερευνητικά κέντρα. Είναι η διδασκαλία, είναι η έρευνα, είναι η διοίκηση του πανεπιστημίου, είναι η συγγραφή.

Όταν, λοιπόν, παρόμοιες λειτουργίες συντελούν στην ανύψωση αυτής της επιστημονικής λειτουργίας, πιστεύω ότι πρέπει οι όμοιες καταστάσεις να αντιμετωπίζονται με την ίδια αντίληψη και την ίδια μέριμνα.

Αναφέρομαι σε ορισμένες ειδικές κατηγορίες. Γιατί οι καθηγητές των στρατιωτικών σχολών να μην είναι καθηγητές ανωτάτων ιδρυμάτων της χώρας, αφού οι στρατιωτικές σχολές είναι ανώτατα ιδρύματα; Πώς, λοιπόν, ο καθηγητής στη Φιλοσοφική ή ο καθηγητής στη Νομική και ο καθηγητής στη Σχολή Ευελπίδων διαφοροποιούνται; Αυτό είναι το ένα.

Δεύτερον, οι εκκλησιαστικές σχολές -και θα συμφωνήσω απολύτως με τον κ. Ακριτίδη- επιτελούν ένα ύψιστο έργο. Η έννοια της πατρίδας και η έννοια της θρησκείας ήταν ο δίκτυος πάνω στον οποίον η πατρίδα μπόρεσε και προχώρησε μέσα από την αιματόβρεχη ιστορία της.

Επομένως, καθώς και οι εποχές κινούνται προς τα εμπρός, πιστεύω ότι και από ηθική πλευρά και από υλική πλευρά και από πλευράς σκοπιμότητας, να επιτελέσουν αυτές οι σχολές καλύτερο έργο, πρέπει να τύχουν ανάλογης μέριμνας.

Με ικανοποίησε η δήλωση ότι τα ακριτικά πανεπιστήμια, οι ακρίτες πανεπιστημιακοί θα πρέπει να τύχουν ειδικών κινήτρων. Συμφωνώ κι εγώ. Μάλιστα, θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν συμφωνώ με την περικοπή του αντίστοιχου επιδόματος. Είναι κίνητρο αυτό.

Υπέβαλα ορισμένες τροποποιήσεις για τους εκτάκτους, για το Ινστιτούτο Σεισμολογίας της Θεσσαλονίκης. Θα τις δείτε, κύριε Υπουργέ, και όταν έρθει η σειρά τους, θα τις κουβεντιάσουμε.

Θέλω να παρακαλέσω για το εξής: Να έχει αναδρομική ισχύ σε τρεις φάσεις το νομοσχέδιο. Δεν είμαι εναντίον των υψηλών αμοιβών των καθηγητών. Χωρίς υψηλές αμοιβές ο καθηγητής δεν μπορεί να επιτελέσει το λειτούργημά του. Θα αλιεύσει αλλού υψηλότερες αμοιβές.

Έχω διακηρύξει σ' αυτήν την Αίθουσα ότι διακρίνω μόνο τρία ειδικά μισθολόγια στην πατρίδα μας. Με βάση το υποστηριζόμενο αγαθό, πρώτο στην κλιμάκωση είναι η ασφάλεια. Το δεύτερο είναι η δικαιοσύνη και το τρίτο είναι η παιδεία. Αυτή θα έπρεπε να είναι η κλιμάκωση στις αμοιβές, κύριε Υπουργέ.

Να πω και κάτι άλλο. Για να δούμε τι προσφέρει η κάθε κατηγορία. Θα μου επιτρέψετε να περιοριστώ, χωρίς να αδικώ τις άλλες δύο κατηγορίες, στους στρατιωτικούς. Δεν πιστεύω να νομίζετε, κύριε Υπουργέ, ότι μπορούμε να δώσουμε και δυο-τρεις άλλες παράλληλες εργασίες στον Αρχηγό Ενόπλων Δυνάμεων. Δεν πιστεύω να νομίζετε ότι έχει δυνατότητα ο Αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων να έχει και από αλλού αμοιβές. Επομένως, έχουμε την αποκλειστική, που είναι συντριπτική. Είκοσι ώρες την ημέρα δεν φύγει από το γραφείο του.

Είναι άδικη για την πατρίδα, είναι άδικη για τις Ένοπλες Δυνάμεις, σ' αυτές τις σκληρές εποχές, που περνάει η πατρίδα μας και δοκιμάζεται απειλούμενη από τον ανατολικό γείτονα, η περιφρόνηση. Θεωρώ και κάνω έκκληση στον Πρωθυπουργό

της χώρας, στον Πρόεδρο του κόμματός μας, να παρέμβει. Να βελτιωθούν οι αποδοχές των στρατιωτικών. Είναι προκλητικά χαμηλές. Είναι άδικες. Αδικεί την Κυβέρνηση, τη μέριμνα και την ευθύνη της, γιατί λαμβάνονται ελάχιστα μέτρα για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Είναι άδικο ο λοχαγός με δεκαπέντε χρόνια να παίρνει διακόσιες εξήντα τέσσερις χιλιάδες (264.000) δραχμές. Έχω στο γραφείο μου να σας καταθέσω εδώ τα δελτία αποδοχών του λοχαγού με δεκατέσσερα χρόνια. Διακόσιες εξήντα τέσσερις χιλιάδες (264.000) και άλλες είκοσι χιλιάδες (20.000), αυτό το ειδικό επίδομα, του δίνουν τέσσερις μέρες. Ο λοχαγός με δεκαπέντε χρόνια παίρνει διακόσιες ογδόντα τέσσερις χιλιάδες (284.000) δραχμές. Αν είναι δυνατόν! Περιμένετε ηθικό και ανάλογο πνεύμα θυσίας που απαιτεί η αποστολή του;

Να πάω πιο πέρα. Ο Αρχηγός Ενόπλων Δυνάμεων δεν παίρνει περισσότερο από εξακόσιες χιλιάδες (600.000) δραχμές. Ανοίξτε τον κατάλογο, οκτακόσιες τριάντα πέντε χιλιάδες (835.000) δραχμές προβλέπει, όταν ολοκληρωθεί το μισθολόγιο, 1.7.1998. Οκτακόσιες σαράντα χιλιάδες με οκτακόσιες εβδομήντα χιλιάδες (840.000 - 870.000) δραχμές παίρνει ο αναπληρωτής καθηγητής.

Ο βασικός μισθός του καθηγητή είναι τριακόσιες εβδομήντα πέντε χιλιάδες (375.000). Ο βασικός μισθός ολοκληρωμένου του μισθολογίου των στρατιωτικών του Αρχηγού Ενόπλων Δυνάμεων από 1.7.1998 είναι τριακόσιες εξήντα τέσσερις χιλιάδες (364.000).

Κύριε Υπουργέ, δίνω μία απάντηση και κάνω έκκληση στον κύριο Πρωθυπουργό. Ψηφίζω το νομοσχέδιο για τους καθηγητές και την παιδεία ουσιαστικά. Τυπικά όμως καταψηφίζω το νομοσχέδιο σαν κραυγές αγωνίας για τους στρατιωτικούς.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή απαγορεύεται ο συνδικαλισμός στις Ένοπλες Δυνάμεις, τον σπρώχνετε και πολύ γρήγορα θα έρθει. Εγώ θα κάνω ό,τι μπορώ για να έρθει ο συνδικαλισμός στις Ένοπλες Δυνάμεις. Το υποστήριζα από λοχαγός. Συνδικαλισμός είναι να μπορεί ο λοχαγός την νύχτα που κάθε-ται ενέδρα τρεις φορές την εβδομάδα στον Έβρο να πει, δεν πάω. Και θα σας το πει, αν συνεχίζετε έτσι. Αν τους προσέξετε, δεν θα το πουν ούτε θα ζητήσουν συνδικαλισμό. Αν συνεχίσετε αυτήν την περιφρόνηση, τους σπρώχνετε σε συνδικαλισμό και πρέπει να βοηθήσετε όλοι το ταχύτερο δυνατόν αν δεν θέλετε μόνο στα χαρτιά και στις θεωρίες τις υποστηρίξεις.

Καταψηφίζω το νομοσχέδιο σαν κραυγή λύπης και πικρίας για το χειρισμό που γίνεται εις βάρος των Ενόπλων Δυνάμεων και επιαινών την προσπάθεια για τους πανεπιστημιακούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Ο κ. Παπαδόγγονας έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Θα έρθω και στο σημείο με το οποίο τελείωσε ο αγαπητός συνάδελφος εν όπλοις και εν τω Κοινοβουλίω κ. Σπυριδώνης.

Βεβαίως με μεγάλο σκεπτικισμό για το συνδικαλισμό και φυσικά του τι θα ωθήσει να τραπούν οι ένστολοι στο συνδικαλισμό και ενδεχομένως ποιο θα είναι το αποτέλεσμα.

Πρώτα θα πρέπει να σταθούμε στο νομοσχέδιο με μία, αν θέλετε, κατ' αρχήν συμφωνία της Νέας Δημοκρατίας στην αρχή του νομοσχεδίου, δεδομένου ότι η εκπαίδευση σε όλα τα επίπεδα είναι αναμφισβήτητη ένα λειτούργημα το οποίο είναι αναγκαίο και όλοι εμείς στην Αίθουσα αυτή το αναγνωρίζουμε και πρέπει υπό τις καλύτερες συνθήκες να μπορεί πραγματικά οι λειτουργοί του να ασκούν το λειτούργημα αυτό. Όμως ακριβώς με αυτήν τη φιλοσοφία κανονικά θα έπρεπε να έχουμε αντίστοιχα νομοσχέδια και για τα άλλα επίπεδα της εκπαίδευσης, διότι γενικότερα η εκπαίδευση αποτελεί μία ενότητα, μία οντότητα και δεν μπορούμε να μιλάμε μόνο για Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, θα πρέπει να μιλήσουμε και για μέση και κατωτέρα εκπαίδευση. Διότι το λειτούργημα είναι το ίδιο. Εκείνο το οποίο θα πρέπει σε μία εποχή όπου έχουμε αναμφισβήτητη σε όλο τον κόσμο εκπαιδευτικά συστήματα τα οποία λειτουργούν ικανοποιητικά, να προσέξουμε και στη χώρα μας να πράξουμε το αυτό. Αυτοί οι οποίοι ακολουθούν

ακαδημαϊκή καριέρα στο εξωτερικό, στα διάφορα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχολήσεως. Σε περίπτωση κατά την οποία ένας εκπαιδευτικός λειτουργός Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος στο εξωτερικό καθέξει μία οποιαδήποτε άλλη θέση, τότε παίρνει άδεια άνευ αποδοχών. Στην περίπτωση τη δική μας βλέπουμε ότι δίνεται η ευχέρεια της πολλαπλής απασχολήσεως των ανωτάτων εκπαιδευτικών λειτουργών. Μπορεί παραδείγματος χάριν ένας εκπαιδευτικός λειτουργός να είναι διοικητής ενός μεγάλου οργανισμού, όπως η ΔΕΗ ή ο ΟΤΕ να μετέχει σε κάποια διοικητικά συμβούλια οργανισμών, τραπεζών κ.ο.κ. και να ασκεί ελεύθερο επάγγελμα.

Αντιλαμβάνεστε συνεπώς ότι η θέση του καθηγητού μπορεί να είναι ένα εφελκυστικό για περαιτέρω ενασχόληση των καθηγητών με αλλότρια καθήκοντα.

Αυτό είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να το προσέξει η πολιτεία ιδιαίτερα, ούτως ώστε να φθάσει η χώρα μας στο επίπεδο της εκπαίδευσής που όλοι επιθυμούμε.

Είδα την ίδια φιλοσοφία, η οποία ακολουθήθηκε και σε άλλα μισθολόγια σχετικά με το ύψος των αποδοχών που διαμορφώνονται με τα διάφορα επιδόματα. Το ερώτημα το οποίο γεννάται και εν προκειμένω είναι αν η εκάστοτε εισοδηματική πολιτική της Κυβερνήσεως αφορά και τα επιδόματα. Αν, δηλαδή, έχουμε και στα επιδόματα μια αναπροσαρμογή τιμαριθμική. Διότι φυσιολογικά τα επιδόματα τα οποία δίνονται σε πέντε χρόνια θα έχουν εξανεμιστεί σαν αριθμητικά επιδόματα από τον πληθωρισμό των ετών αυτών.

Αυτό το οποίο επίσης ήθελα να τονίσω για την πολλαπλότητα των καθηκόντων είναι ότι με το άρθρο 2 καθορίζεται ότι τα μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ μπορεί να διδάσκουν σε δημόσιες σχολές, ΙΕΚ κ.ο.κ. Και με το άρθρο 6 αποκλείεται να διδάσκουν σε ιδιωτικά ΙΕΚ. Αν θέλουμε αναβάθμιση και της ιδιωτικής εκπαίδευσής γιατί να μη δίδεται η ευχέρεια -μια και δίδεται η ευχέρεια να ασχοληθούν και με αλλότρια καθήκοντα- να μην μπορούν να διδάξουν και σε ιδιωτικά ΙΕΚ. Είναι, νομίζω, ένα ερώτημα το οποίο πρέπει να απαντηθεί, δεδομένου ότι και τα ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα μετέχουν αναμφισβήτητη στην υψηλή εκπαίδευση των νέων μας και πρέπει να είναι κατά το δυνατόν αναβαθμισμένα.

Σε ό,τι αφορά τα ερευνητικά κέντρα -και μιλώ γενικά για τα ερευνητικά κέντρα και έχω κατά νου τα ερευνητικά κέντρα των Ενόπλων Δυνάμεων- θα ήθελα να πληροφορήσω το Τμήμα ότι στα ερευνητικά κέντρα των Ενόπλων Δυνάμεων, δεν γνωρίζω ακριβώς σήμερα πώς είναι η κατάστασή τους προσφέρονται τεράστιες υπηρεσίες και εξοικονομούνται πολλά χρήματα τα οποία σε άλλη περίπτωση θα εδραπάνοντο για την αγορά τεχνολογίας. Γνωρίζω -και αυτό είναι απολύτως βέβαιο -ότι στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων τα ερευνητικά κέντρα έχουν προσφέρει λύσεις οι οποίες άλλως θα μας κόστιζαν πάρα πολλά χρήματα. Άρα, η τεχνολογία η οποία καλπάζει σήμερα, θα πρέπει να αμειβεται στο πρόσωπο των ερευνητών, προκειμένου οι καλύτεροι να στελεχώνουν τα ερευνητικά κέντρα.

Συνεπώς δε νομίζω ότι η διαφοροποίηση η οποία γίνεται προς τα κάτω είναι κάτι το οποίο μπορεί να βοηθήσει σε μια εποχή, όπως είπα, ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων.

Περαιτέρω θα συμφωνήσω με το συνάδελφο κ. Σπυριούνη και θα πω ότι ακριβώς οι προτεραιότητες είναι αυτές οι οποίες πρέπει να καθορίζονται με πρώτη την ασφάλεια, δεύτερη τη δικαιοσύνη και τρίτη την εκπαίδευση. Χωρίς την ασφάλεια δεν υπάρχει χώρα και επομένως ποιον θα κρίνουν οι δικαστικοί και ποιον θα εκπαιδεύσουν οι εκπαιδευτικοί;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Θα έρθουν οι βάρβαροι να νομοθετήσουν!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Ακριβώς. Έτσι πιστεύω, χωρίς αυτό να αποτελεί οξύτητα λόγου, ότι αυτό το οποίο γίνεται σήμερα, με τη διαφοροποίηση των αποδοχών των καθηγητών των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών, είναι το τέταρτο ή το πέμπτο κτύπημα που δέχονται οι Ένοπλες Δυνάμεις. Το πρώτο είναι το μισθολόγιο των αξιωματικών, για το οποίο δεν είναι ανάγκη να προσθέσω τίποτε διότι ηκούσθησαν στην Αίθουσα οι λεπτομέρειες. Το δεύτερο είναι

το συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο. Και θα καλέσω τους συναδέλφους να δουν τις φωτογραφίες αποστράτων, οι οποίοι πήγαν έξω από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης να διαμαρτυρηθούν.

Και αναφέρομαι στις φωτογραφίες για να δουν τον τρόπο με τον οποίο ήταν ενδεδμεμένοι αυτοί οι οποίοι επί τριάντα πέντε και σαράντα χρόνια υπηρέτησαν την πατρίδα. Και θα καταλάβετε ποιο είναι το οικονομικό επίπεδο των αποστράτων των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σήμερα, προ ολίγων ωρών έπεσε ένα Μιράζ 2000. Είχαμε πει επανειλημμένως ότι, ανεξάρτητα από το υψηλό ηθικό το οποίο επιβάλλεται λόγω της αποστολής των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, οι αποδοχές παίζουν σημαντικό ρόλο στο ηθικό των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και κατ' επέκταση αυτό συνιστά και το αξιόμαχο. Είχα πει χαρακτηριστικά στην Αίθουσα αυτή ότι δεν μπορεί αυτός ο οποίος πετάει ένα αεροσκάφος το οποίο κοστίζει σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) δολάρια να σκέπτεται όταν θα προσγειωθεί εάν έχει να πληρώσει το νοίκι του. Αυτό επιτέλους η πολιτεία πρέπει να το καταλάβει. Οι συνθήκες στην περιοχή είναι τέτοιες που δεν μπορεί να αναμένουμε, δεν μπορεί να περάσει άλλο χρονικό διάστημα που να σκεπτόμαστε τι πρέπει να κάνουμε στο χώρο αυτό. Η Κυβέρνηση θα πρέπει να λάβει άμεσα μέτρα.

Άλλο πλήγμα το οποίο υπέστησαν οι Ένοπλες Δυνάμεις, είναι η τελευταία έρευνα η οποία έχει διαταχθεί από το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης και τη διεξάγει το Πάντειο Πανεπιστήμιο, όπου ένα ερωτηματολόγιο τίθεται στους στρατευσίμους, προκειμένου να κρίνουν αυτούς οι οποίοι τους διοικούν, εάν είναι δειλοί, εάν είναι κουτοί, εάν είναι χαζοί κ.λπ. Πώς θα πολεμήσει αύριο ο Ελληνικός Στρατός όταν την προτεραιότητα ο στρατεύσιμος των είκοσι ετών έχει κρίνει τον προϊστάμενό του ως χαζό;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Πώς γίνεται αυτό;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Θα πρέπει να γνωρίζει η πολιτεία ότι τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων κρίνονται μια ζωή ολόκληρη, υπάρχουν συνεχείς κρίσεις η μια πάνω στην άλλη και αξιολογούνται. Και από εκεί και πέρα, πρέπει να υπάρχει πειθαρχία. Οποιαδήποτε κίνηση πλήρη την πειθαρχία άμεσα ή έμμεσα, είναι βλαπτική για το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σε ό,τι αφορά τους καθηγητές των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών στις οποίες ανεφέρθη, έχετε υπόψη σας ότι στις στρατιωτικές σχολές υπάρχει υποχρεωτική διδασκαλία πέντε ωρών την ημέρα, στους μαθητές και τρεις ώρες υποχρεωτική μελέτη. Συνεπώς, δεν υπάρχουν περιθώρια δύο ωρών, τριών ωρών, παρουσίας, φυσικής, βιολογικής κ.ο.κ. Αναφέρομαι στις διατυπώσεις του νομοσχεδίου. Εκεί οι ώρες είναι συγκεκριμένες και πολλαπλάσιες αυτών των άλλων ΑΕΙ.

Ποιος είναι ο λόγος για είκοσι οκτώ τακτικούς καθηγητές με μια δαπάνη εβδομήντα επτά (77.000.000) εκατομμυρίων να διαφοροποιούνται οι ανώτατες στρατιωτικές σχολές; Δεν θεωρείτε ότι αυτό είναι προσβλητικό για τις Ένοπλες Δυνάμεις; Θα δαπανήσουμε εβδομήντα επτά (77.000.000) εκατομμύρια. Αυτά είναι εκείνα που θα πλήξουν τον προϋπολογισμό, όταν ξέρουμε τις σπατάλες οι οποίες γίνονται και γενικότερα τα τεράστια κονδύλια τα οποία δίνονται σε προβληματικούς οργανισμούς ΟΑΣΑ κ.ο.κ.;

Κάνω έκκληση, κύριε Υπουργέ. Το θέμα των αποδοχών, αφ' ενός μεν των στρατιωτικών και αφ' ετέρου των καθηγητών των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών να το δείτε με διαφορετικό μάτι, διότι και τα δύο αυτά άπτονται σε τελευταία ανάλυση και επαγωγικά του αξιωμαχού των Ενόπλων Δυνάμεων. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, στο Προεδρείο έφτασε μια συμφωνία που έγινε μεταξύ των κομμάτων και της Κυβέρνησης σχετικά με τη διακοπή της αποψινής συνεδρίασης. Εξεδήλωσε όμως την επιθυμία να ομιλήσει ο κ. Γκελεστάθης.

Εγκρίνει το Τμήμα να μιλήσει ο κ. Γκελεστάθης;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Εάν το θέλει, κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει καμία αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Θα μιλήσει, λοιπόν, ο κ. Γκελεστάθης ο οποίος θα είναι και ο τελευταίος ομιλητής. Μετά το τέλος της ομιλίας του θα αναγγελθεί και το περιεχόμενο της εν λόγω συμφωνίας.

Ορίστε, κύριε Γκελεστάθη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει πλέον τακτική συνήθεια της Κυβέρνησης να διαταράσσεται η διεξαγωγή των συζητήσεων στη Βουλή. Ανεξάρτητα από το γράμμα του Κανονισμού είχε καθιερωθεί να εξαντλείται ο πίνακας των ομιλητών σε συζήτηση των νομοσχεδίων δηλαδή των εισηγητών, των ειδικών αγορητών και των Βουλευτών και στη συνέχεια η Κυβέρνηση να παίρνει το λόγο. Και παρακολουθούμε ότι αμέσως μετά τους Εισηγητές και τους Ειδικούς αγορητές, άντε καμιά φορά και κανα δυο Βουλευτές, παίρνει το λόγο η Κυβέρνηση, αρχίζουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι τις ομιλίες και φθάνουμε στο σημείο να διεξάγεται η συζήτηση αυτήν τη στιγμή ενώπιον πέντε Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, πέντε Βουλευτών της κυβερνητικής παράταξης και τεσσάρων Βουλευτών των άλλων κομμάτων. Αυτό πρέπει να προβληματίσει, κύριε Πρόεδρε, την Κυβέρνηση διότι νομίζω ότι η τακτική αυτή υποβαθμίζει τη λειτουργία της Εθνικής Αντιπροσωπείας και εκθέτει τη Βουλή στην κοινή γνώμη.

Κύριοι Συνάδελφοι, η Κυβέρνηση σπασμωδικά και με προχειρότητα επιχειρεί τη νομοθετική της πρωτοβουλία και στον τομέα της Παιδείας. Διότι ύστερα από τέσσερα χρόνια που οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ασκούν την εξουσία στον τόπο, θα έπρεπε εν πάση περιπτώσει να έχει ολοκληρωθεί ένα νομοθετικό πλαίσιο που να αντιμετωπίζει όλο το πρόβλημα της Παιδείας, μέσα στο οποίο βέβαια είναι και το ειδικό μισθολόγιο που πρέπει να υπάρχει για τους εκπαιδευτικούς όχι μόνο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά και της δευτεροβάθμιας και της πρωτοβάθμιας.

Εν τούτοις, ύστερα από τέσσερα χρόνια, βλέπουμε ότι σπασμωδικά αντιμετωπίζονται τα προβλήματα, αφού μετά τον Οκτώβριο του 1993 που ανέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. την εξουσία, με μια τροπολογία διεγράφη ένα έργο που έγινε στον τομέα αυτό τα προηγούμενα τρίαμιση χρόνια που εν πάση περιπτώσει αν το έργο εκείνο ήθελε μια συμπλήρωση, μια τροποποίηση κ.ο.κ., βεβαίως θα μας έβρισκε όλους σύμφωνους. Αλλά να διαγράφεται ένα νομοθετικό πλαίσιο που σημειώθηκε με πολύ σωστή προσπάθεια και με σωστά αποτελέσματα σε τρίαμιση χρόνια κατ' αυτόν τον τρόπο, νομίζω ότι είναι απαράδεκτο. Και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, βρήκε το Εθνικό Σύστημα Υγείας και δεν το κατέργησε. Το τροποποίησε, το συμπλήρωσε όπου έπρεπε σύμφωνα με το πρόγραμμά μας να το τροποποιήσουμε, να το συμπληρώσουμε και εξακολουθήσαμε την εφαρμογή του. Έτσι παρακολουθούμε ότι τα αποτελέσματα και στον τομέα αυτό της Παιδείας δεν είναι καθόλου ευχάριστα.

Όπως είναι γνωστό, οι προηγούμενοι Υπουργοί Παιδείας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εισηγούμενοι στην Εθνική Αντιπροσωπεία τα νομοσχέδιά τους, διευτύπωναν και την άποψη ότι αισθανόντουσαν υπερέφανοι για τις νομοθετικές τους πρωτοβουλίες. Τώρα όμως έρχεται η παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και τροποποιεί και καταργεί εκείνα τα οποία θεσμοθετήθηκαν προηγουμένως. Και ασφαλώς αυτό το κάνει με κάποιο αίσθημα ευθύνης, αλλά και με αίσθημα ικανοποίησεως ότι διορθώνει τα πράγματα. Έτσι όμως, το αποτέλεσμα δεν είναι καθόλου ευχάριστο και πιστεύουμε ότι ιδιαίτερα σ' αυτόν τον ευαίσθητο τομέα γενικότερα της εκπαίδευσης, θα έπρεπε με μεγαλύτερη μελέτη και με μεγαλύτερη προσοχή να αντιμετωπίζονται τα προβλήματα.

Αλλά δεν βλέπουμε στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο παράλληλα προς το μισθολόγιο που καθιερώνεται για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, να θεσμοθετείται και κανένα μέτρο που να ενισχύει περαιτέρω την αυτονομία βάσει του Συντάγματος των Α.Ε.Ι., ενισχύοντας την αυτοδιοίκησή τους και την αυτοδιαχείρισή τους, δηλαδή αξιοποιώντας και την περιουσία

τους, ένα θέμα το οποίο θα έπρεπε να αντιμετωπισθεί και μάλιστα αποτελεσματικά.

Επειδή ο χρόνος δεν το επιτρέπει, θα ήθελα να περιοριστώ σε ορισμένες επισημάνσεις:

Κύριε Υπουργέ, με τη θεσμοθέτηση των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 5, λέτε:

"1. Σε αναστολή άσκησης των καθηκόντων τους ως μέλη Δ.Ε.Π. τελούν:

α. Βουλευτές και Ευρωβουλευτές,

β. Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί, Υφυπουργοί, όλοι οι αιρετοί εκπρόσωποι των οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού,

γ. Γενικοί και Ειδικοί Γραμματείς Υπουργείων και όσοι κατέχουν θέση σε διεθνείς οργανισμούς.

2. Μέλη Δ.Ε.Π. που κατέχουν θέσεις των εδαφίων β' και γ' της ως άνω παραγράφου δύνανται να ασκούν χωρίς αμοιβή διδακτικά καθήκοντα στο οικείο τμήμα του Α.Ε.Ι. που ανήκουν".

Δηλαδή εδώ ποιοι ζωγραφίζονται, κύριε Υπουργέ; Ασφαλώς ζωγραφίζονται εκείνοι οι οποίοι κατέχουν τις θέσεις αυτές και δεν είναι Βουλευτές. Δηλαδή, αφαιρείται από τους δώδεκα συναδέλφους Βουλευτές, που είναι καθηγητές Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, η δυνατότητα διδασκαλίας και δίδεται το δικαίωμα αυτό σε Υπουργούς και στις κατηγορίες που αναφέρονται στις διατάξεις αυτές, οι οποίοι μπορούν να ασκούν και καθήκοντα διδασκαλίας.

Σε αυτό θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, μετά το πέρας της ομιλίας μου, να μας δώσετε μία εξήγηση διότι καταλαβαίνετε ποια σχόλια έχουν δημιουργηθεί στο θέμα αυτό, γιατί δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ορισμένοι φωτογραφίζονται στις διατάξεις αυτές.

Με το άρθρο 13 και τα άλλα συναφή που θεσμοθετείτε την καταβολή των επιδομάτων που περιγράφονται, διαλαμβάνεται ότι θα πρέπει για τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών, να εκδίδεται κάθε μήνα βεβαίωση του οικείου Πρύτανη ή του Προέδρου του Τμήματος ή του Διευθυντή του Τομέα, η οποία να συνοδεύει τη μισθοδοτική κατάσταση. Νομίζετε ότι αυτό είναι σωστό μέτρο; Δεν ξέρετε πού θα οδηγήσει;

Η αντίστοιχη πείρα σε όλους μας βγάζει το συμπέρασμα ότι η διάταξη αυτή ή θα εφαρμόζεται εικονικά ή θα γίνει αντικείμενο ορισμένων συναλλαγών που ασφαλώς δεν είναι στις προθέσεις σας. Για το λόγο αυτό, εφόσον δίνετε αυτά τα επιδόματα, που θα έπρεπε να είναι ενσωματωμένα στις αποδοχές και να μην είναι ειδικά επιδόματα συλλήβδην για όλες τις κατηγορίες που προβλέπονται στα υπό συζήτηση σχετικά άρθρα, νομίζω ότι κατά τη συζήτηση των οικείων άρθρων θα πρέπει να επιφέρετε κάποια διόρθωση διότι ασφαλώς οι διατάξεις αυτές δεν μπορούν να εφαρμοστούν όπως εσείς επιδιώκετε.

Με το άρθρο 20 με το οποίο θεσμοθετείτε ειδικό μισθολόγιο για τις αποδοχές των Καθηγητών των Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών, νομίζω ότι κάνετε μία διάκριση η οποία υποβαθμίζει τη λειτουργία όχι εκείνων οι οποίοι ασκούν τα καθήκοντα αυτά, αλλά των αντίστοιχων Σχολών. Εφ' όσον έχουν αναγνωριστεί οι Στρατιωτικές Σχολές και η Σχολή Ευελπίδων και η Σχολή Ικάρων και η Σχολή Ναυτικών Δοκίμων ως Ανώτατες Στρατιωτικές Σχολές, δεν πρέπει να διακρίνεται τώρα το μισθολόγιο εκείνων οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο εκπαιδευτικό τους έργο.

Για το λόγο αυτό, κατά τη συζήτηση του άρθρου αυτού, κύριε Υπουργέ, προτείνω να απαλείψετε αυτό το διαχωρισμό που πραγματοποιείται, διότι, όπως είπαν προηγουμένως και άλλοι συνάδελφοι, δημιουργείται ένα βασικό πρόβλημα το οποίο έρχεται στη συνέχεια από τη διάκριση που έγινε στο μισθολόγιο των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Ασφαλώς, πρέπει να υπάρχει ειδικό μισθολόγιο για τους Δικαστικούς, ασφαλώς πρέπει να υπάρχει ειδικό μισθολόγιο για τους Εκπαιδευτικούς, όπως και για τους Ιατρούς του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Πρέπει, όμως, να υπάρχει και ειδικό μισθολόγιο για τις Ένοπλες Δυνάμεις και για τα Σώματα Ασφαλείας.

Εξηγητήθη, όμως, ο χρόνος μου για να αναφερθώ σε συγκεκριμένα παραδείγματα που όλους μας πείθουν ότι πρέπει το μισθολόγιο των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας να είναι τουλάχιστον στο ίδιο επίπεδο με το μισθολόγιο των Εκπαιδευτικών. Δεν νομίζω ότι το έργο των Αξωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας είναι μικρότερης σημασίας και αποστολής από το έργο των Εκπαιδευτικών.

Και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν μπορείτε να επιφέρετε τέτοιες τροποποιήσεις. Θα πρέπει, όμως, η Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει το πρόβλημα αυτό, γιατί και το τελευταίο χρονικό διάστημα που υπάρχει αυτή η κρίση στα Σώματα Ασφαλείας δεν είναι άμοιρη και του μισθολογίου που έχει καθορίσει η Κυβέρνησή σας για τα Σώματα Ασφαλείας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής Σερρών κ. Ευγένιος Χαϊτίδης επεκατέστη κώλυμα παρουσίας του κατά την αυριανή συνεδρίαση και εξήτησε η ίδια εξαίρεση που έγινε για τον κ. Γκελεσάθη να γίνει και για εκείνον. Πιστεύω ότι δεν θα έχετε αντίρρηση. Συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Το Τμήμα ενέκρινε.

Άλλωστε, θα κερδίσουμε λίγο χρόνο για να έχουμε περισσότερο χρόνο στη συζήτηση των άρθρων.

Θα είστε όμως ο τελευταίος, για να τελειώσουμε πράγματι.

Ορίστε, κύριε Χαϊτίδη, έχετε το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ κι εσάς και τους αγαπητούς συναδέλφους για την κατανόηση. Γιατί πράγματι υπελόγιζα ότι σήμερα θα είχα την ευκαιρία να μιλήσω και αύριο υπάρχει ένα πρόβλημα.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι και πέρσι και φέτος, με την αρχή του διδακτικού έτους στα Α.Ε.Ι. και στα Τ.Ε.Ι., είχαμε έντονες και δικαιολογημένες διαμαρτυρίες όλων των κλάδων του προσωπικού των διδασκόντων και ερευνητών. Γιατί πράγματι, μεταξύ των άλλων, έχουν πρόβλημα επιβιώσεως λόγω πολύ χαμηλών αμοιβών τους.

Μετά, λοιπόν, από κυοφορία πολλών μηνών φαίνεται ότι η Κυβέρνηση βρήκε τη Σολομώντεια λύση. Αντί να ικανοποιήσει το δίκαιο οικονομικό αίτημα, που δεν συμποσούται αθροιστικά σε μεγάλο και ανυπέρβλητο ποσό, βρήκε τη λύση να υπονομεύσει, θα έλεγα, την ποιότητα και το επίπεδο των παρεχομένων γνώσεων στα ελληνικά πανεπιστήμια και τα λοιπά ιδρύματα με τη μέθοδο της επίσημης πλέον αναγνώρισης του δικαιώματος του ερευνητικού και διδακτικού προσωπικού, να μπορούν να εργάζονται συγχρόνως και ως ελεύθεροι επαγγελματίες.

Θα ρωτήσετε ίσως γιατί ισχυρίζομαι ότι υπονομεύεται το επίπεδο των σπουδών; Δεν θέλω να πω ότι θα υπάρξουν πονηρές σκέψεις. Όμως, υπονομεύονται οι σπουδές, γιατί ωθούμε το ΕΔΠ-αφού δεν τους δίνουμε κάποια ουσιαστική και ικανοποιητική αύξηση στις αποδοχές- τους συμβουλευόμε, τους παροτρύνουμε να ασχοληθούν παράλληλα, πολλές φορές ίσως και κατά προτεραιότητα, με αλλότριες, πέραν του διδακτικού τους έργου απασχολήσεις, οι οποίες μάλιστα απασχολήσεις θα τους προσφέρουν και πολύ μεγαλύτερες αμοιβές. Καταλαβαίνετε, πόσο μεγάλο είναι το κίνητρο και ο πειρασμός. Να, λοιπόν, γιατί φοβούμαι ότι θα μειωθεί αμέσως το επίπεδο των παρεχομένων γνώσεων στα πανεπιστήμια.

Και εν προκειμένω επιτρέψτε μου να σας πω, κύριοι Υπουργοί, ότι εκτός από τις σαφείς επισημάνσεις της Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής, της Βουλής η οποία σας προειδοποιεί και μας προειδοποιεί όλους ότι υπάρχουν θέματα αντισυνταγματικότητας, ότι υπάρχουν ερωτήματα, αν έχετε το δικαίωμα να προβλέψετε τέτοιες ρυθμίσεις, όπως στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, εγώ δεν μπορώ να καταλάβω: Ποια η διαφορά μεταξύ αυτού του δικαιώματος που δίνεται στο διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό των Α.Ε.Ι. και των Τ.Ε.Ι., από εκείνον το ρόλο που αρνείστε να δώσετε στην ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση, για την οποία ισχυρίζεσθε ότι θα

υπονομεύσει το έργο των κρατικών πανεπιστημίων και ότι ίσως προσκρούει και σε συνταγματικά κωλύματα;

Ποια είναι η διαφορά; Αυτή ακριβώς τη σκέψη τη στηρίζω και στη γνωμοδότηση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής η οποία αυτά μας λέει, αγαπητοί συνάδελφοι, αλλά δυστυχώς δεν λαμβάνονται υπόψη.

Ευρέθη, λοιπόν, αυτή η Σολομώντεια λύση και προβλέπονται κάποιες διατάξεις, οι οποίες δεν ξέρω αν είναι σύννομες. Για μένα ούτε θεωρητικά δεν στέκουν.

Πρακτικά όμως δεν προβλέπετε, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Παιδείας τους μηχανισμούς με τους οποίους θα ελέγξετε εάν οι καθηγητές των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ θα ασχολούνται μία μέρα την εβδομάδα ή περισσότερες, αν θα ασχολούνται έξι ώρες λιγότερες ή περισσότερες σε εξωπανεπιστημιακές ιδιωτικές δραστηριότητες. Θα υπάρξει κάποια κάρτα την οποία θα κτυπούν; Θα υπάρξει κάποιο ειδικό όργανο ελέγχου; Δεν προβλέπετε τίποτα, το αφήνετε στον πατριωτισμό και στην ευσυνειδησία για την τήρηση του νόμου, έτσι όπως θα την αντιλαμβάνεται ο καθένας απ' αυτούς, τους οποίους αφορούν οι ρυθμίσεις αυτές.

Σήμερα υπάρχει ένας πληθωρισμός επιστημόνων ένα προλεταριάτο αποφοίτων ΑΕΙ και ΤΕΙ, οι οποίοι αντιμετωπίζουν ανυπέρβλητα προβλήματα εργασίας. Έχουμε αποφοίτους πανεπιστημίων οι οποίοι αναγκάζονται -δεν είναι βέβαια υποτιμητικό ούτε προσβλητικό, να βγάλουν μία σχολή και να καταλήξουν σε άλλα επαγγέλματα, τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με αυτό το οποίο σπούδασαν επί πολλά χρόνια.

Δεν αντιλαμβάνεστε, κύριοι Υπουργοί, μία που υπάρχει συναρμολόγηση, ότι δίνετε τη δυνατότητα σε ορισμένους προνομιούχους να έχουν το πανεπιστήμιο ως εφαλτήριο για περαιτέρω ιδιωτική επαγγελματική απασχόληση, ότι μοιραία και ανεξέλεγκτα χρησιμοποιούν την υποδομή, αλλά και τις πιστώσεις των διαφόρων προγραμμάτων των πανεπιστημίων και των ευρωπαϊκών προγραμμάτων για την εκτέλεση ενδεχομένως, επ' αμοιβή ιδιωτικών μελετών και ερευνών στερώντας τους αποκλειστικά ελεύθερους επαγγελματίες από ένα σοβαρό αντικείμενο απασχόλησης;

Πώς θα αποτρέψετε ένα τέτοιο ενδεχόμενο και πώς θα αποτρέψετε την επιδείνωση της καταστάσεως της ανεργίας που αντιμετωπίζουν σήμερα οι απόφοιτοι των ΑΕΙ και ΤΕΙ; Είναι προφανείς παρενέργειες, αναπότρεπτες παρενέργειες όλων αυτών των διατάξεων με τις οποίες προσπαθείτε κατά τρόπο αποσπασματικό και πρόχειρο να ικανοποιήσετε όπως-όπως, οικονομικά τους δικαιολογημένα διαμαρτυρούμενους διδασκάλους, ερευνητές και λοιπό προσωπικό των ΑΕΙ και των ΤΕΙ, αλλά δεν αντιμετωπίζετε, εφόσον φυσικά είναι πρόχειρο και αποσπασματικό το νομοσχέδιο, στο σύνολο του το πρόβλημα αυτό που λέγεται "εύρυθμη, αποτελεσματική, ευρωπαϊκού επιπέδου λειτουργία των ΑΕΙ και ΤΕΙ στη χώρα μας".

Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες άλλων ιδρυμάτων με ένα μικρό αριθμό καθηγητών τους οποίους αγνοείτε από παραδρομή είτε από σκοπιμότητα.

Αναφέρομαι στις Ανώτερες Εκκλησιαστικές Σχολές και σε ένα αριθμό δεκαεπτά συνολικά καθηγητών, οι οποίοι εξαιρούνται από τις ρυθμίσεις τις οποίες προβλέπετε για το Ειδικό Διδακτικό και Ερευνητικό Προσωπικό των ΑΕΙ και των ΤΕΙ.

Να θυμίσω επ' ευκαιρία στον κύριο Υφυπουργό των Οικονομικών ότι, ενώ έχει ψηφιστεί η διάταξη με την οποία προβλέπεται η ικανοποίηση και η εξίσωση των αμοιβών των διδασκόντων ιερωμένων (ιεροδιδασκάλων) στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με εκείνες των άλλων συναδέλφων τους καθηγητών με συνεχείς παλινδρομήσεις και περικοπές, τελικά δεν τους δίνετε αυτά τα οποία τους έχετε επισήμως υποσχεθεί και έχουν νομοθετηθεί (ν. 1810/88, δήλωση του κ. Χριστοδουλάκη την 27-2-97 στη Βουλή Πρακτικά σελ. 213).

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι το οποίο αφορά τις "Ενοπλες Δυνάμεις και αυτές τις κρίσιμες ημέρες που περνάμε πρέπει να μας ενδιαφέρει όλους.

Είναι δυνατόν ένας αξιωματικός και μάλιστα ένας εξειδικευμένος και σε επιστημονικό επίπεδο αξιωματικός -γιατί δεν νοείται σήμερα ακόμη και ένας απλός στρατιώτης να μην είναι

εξειδικευμένος στα σύγχρονα οπλικά συστήματα- να μπορεί να τα βγάζει πέρα με αυτές τις γλίσχρες αμοιβές που παίρνει και με τα τεράστια έξοδα, λόγω συνεχών μετακινήσεων και λόγω οικογενειακών υποχρεώσεων, που έχει;

Ξέρετε πού φτάσαμε, κύριοι Υπουργοί; Αυτό που όλοι ξέρουμε, να το κρύβουμε κατά τρόπο στρουθοκαμηλικό. Οι αξιωματικοί και λοιπό προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας αλλά και όλοι οι μόνιμοι, ένστολοι άντρες και γυναίκες, αυτοί οι βασικοί φρουροί του έθνους, της ασφάλειάς μας και της ύπαρξης της πατρίδας, να αναγκάζονται να ασκούν δεύτερο επάγγελμα -τους ωθήσαμε σ' αυτό- πολλές φορές υποτιμητικό, που τους δημιουργεί ψυχολογικά προβλήματα, που τους εκθέτει στην κοινωνία.

Είναι γνωστές οι περιπτώσεις, ανεγράφησαν στον Τύπο και δεν διαφεύστηκαν, αξιωματικών και ανδρών της Αστυνομίας οι οποίοι εργάζονται παράλληλα ως ταξιτζήδες και περιπτερούχοι. Δεν είναι υποτιμητικό το επάγγελμα του περιπτερά ή του ταξιτζή για οποιονδήποτε εργαζόμενο. Είναι μειωτικό όμως για τον αξιωματικό των Ενόπλων Δυνάμεων να εξαναγκάζεται σε δεύτερη απασχόληση για να επιβιώσει. Με τη ηθική και με τι κύρος θα δει την οικογένειά του και θα επιτελέσει τα εθνικά του καθήκοντα;

Αυτό, λοιπόν, που θέλουμε να αγνοούμε συμβαίνει και εμείς "βάζουμε το κεφάλι κάτω από την άμμο", για να μη βλέπουμε την τραγική κατάσταση στην οποία έχουμε ωθήσει τα Σώματα Ασφαλείας και τις Ένοπλες Δυνάμεις, που σπεύδουμε να κατηγορούμε με πολύ μεγάλη ευκολία.

Όλα αυτά με οδηγούν στην απόφαση να μην ψηφίσω αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο ενώ κατ' αρχήν είναι νομοσχέδιο που θα έπρεπε να μας απασχολήσει προς αυτήν την κατεύθυνση, είναι όμως τόσο πρόχειρο, τόσο αποσπασματικό και είναι τόσο προφανής η διάθεση να μεταθέσετε ώστε δεν μου επιτρέπεται να ψηφίσω το Ν/Σ. Εσείς κύριοι Υπουργοί προσπαθείτε, φέροντας σε σύγκρουση κοινωνικές ομάδες, ομάδες εργαζομένων, όπως είναι το Τεχνικό Επιμελητήριο, όπως είναι η πρυτανεία του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου -έχω έγγραφες διαμαρτυρίες στα χέρια μου, κύριε Υπουργέ, και αν θέλετε θα σας τις δώσω-να μείνετε στο απυρόβλητο. Φυσικά με τέτοιες μεθόδους και με τέτοιες μεθοδεύσεις δεν λύνεται κανένα πρόβλημα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχει προταθεί να κηρυχθεί στο σημείο αυτό περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου και οι πέντε απομείνοντες συνάδελφοι να μιλήσουν αύριο στην πρώτη ενότητα των άρθρων επί δέκα λεπτά και επί της αρχής και επί των άρθρων, να ψηφισθεί απόψε η αρχή του νομοσχεδίου και

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

να αρχίσει αύριο η συζήτηση επί των άρθρων. Συμφωνεί το Τμήμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών "Υπηρεσιακή κατάσταση και αναμόρφωση μισθολογίου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και του Εκπαιδευτικού προσωπικού των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι.)- Μισθολογικές ρυθμίσεις ερευνητών των ερευνητικών ιδρυμάτων και άλλων συναφών κατηγοριών και άλλες διατάξεις" και ερωτάται το Τμήμα εάν γίνεται δεκτό επί της αρχής.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Συνεπώς το σχέδιο νόμου "Υπηρεσιακή κατάσταση και αναμόρφωση μισθολογίου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και του Εκπαιδευτικού προσωπικού των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι.)- Μισθολογικές ρυθμίσεις ερευνητών των ερευνητικών ιδρυμάτων και άλλων συναφών κατηγοριών και άλλες διατάξεις" έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της 16ης, της 17ης και της 18ης Σεπτεμβρίου 1997 και ερωτάται το Τμήμα εάν επικυρώνονται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Συνεπώς τα Πρακτικά της 16ης, της 17ης και της 18ης Σεπτεμβρίου 1997 επικυρώθηκαν.

Στο σημείο αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δέχστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 00.25' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 1 Οκτωβρίου 1997 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου "Υπηρεσιακή κατάσταση και αναμόρφωση μισθολογίου του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού και του Εκπαιδευτικού προσωπικού των Ιδρυμάτων της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι.)- Μισθολογικές ρυθμίσεις ερευνητών των ερευνητικών ιδρυμάτων και άλλων συναφών κατηγοριών και άλλες διατάξεις".

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ